

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชากฎหมายและการพัฒนาสังคม
หลักสูตรนานาชาติ
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2567)

คณะสหวิทยาการและบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สารบัญ

		หน้า
หมวดที่ 1	ข้อมูลทั่วไป	1
	1.1 รหัสและชื่อหลักสูตร	1
	1.2 ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	1
	1.3 วิชาเอก	1
	1.4 จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	1
	1.5 รูปแบบของหลักสูตร	1
	1.6 สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร	1
	1.7 อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	2
หมวดที่ 2	ปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้และการจัดกระบวนการเรียนรู้	3
	2.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ	3
	2.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม	3
	2.3 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน	4
	2.4 การพัฒนาหลักสูตร	4
	2.5 การสำรวจและการจัดทำข้อมูลความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	5
	2.6 ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร	6
	2.7 ปรัชญาหลักสูตร	12
	2.8 วัตถุประสงค์หลักสูตร	12
หมวดที่ 3	โครงสร้างหลักสูตร	12
	3.1 จำนวนหน่วยกิต	12
	3.2 โครงสร้างหลักสูตร	12
	3.3 รายวิชา	13

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
หมวดที่ 4	การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ และเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา	26
	4.1 การจัดการกระบวนการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้	26
	4.2 เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา	27
หมวดที่ 5	การบริหารหลักสูตร คณาจารย์และที่ปรึกษาการวิจัย	29
	5.1 วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน	29
	5.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา	29
	5.3 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี	29
	5.4 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	29
	5.5 อาจารย์ประจำหลักสูตร	30
	5.6 อาจารย์ผู้สอน	31
	5.7 อาจารย์พิเศษและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	32
	5.8 งบประมาณตามแผน	33
	5.9 ระบบการศึกษา	34
	5.10 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย	34
หมวดที่ 6	การประกันคุณภาพหลักสูตร	34
	6.1 การกำกับมาตรฐาน	34
หมวดที่ 7	การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	42
หมวดที่ 8	ระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตร	44

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก		หน้า
	1. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)	47
	2. ประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	56
	3. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร	80
	4. ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2566	82
	5. ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 23/2560) เรื่อง การเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาจากการศึกษาในระบบ	108
	6. ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การลงทะเบียนเรียนข้าม มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2541	112
	7. ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 946/2550) เรื่อง แนวปฏิบัติในการขออุทธรณ์ผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษานิพนธ์	115
	8. รายงานผลสำรวจความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และของผู้ทรงคุณวุฒิพัฒนาหลักสูตร	118
	9. The Future of Education and Skills Education 2030 (OECD)	125

สภามหาวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 6/2567 วันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ.2567
เปิดสอน ภาคการศึกษา ปลาย ปีการศึกษา 2567

1.7. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

1. นักวิชาการด้านกฎหมายทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ
2. นักวิชาการด้านการพัฒนาสังคมทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ
3. นักพัฒนาการบริหารงานภาครัฐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
4. นักพัฒนาการบริหารระหว่างประเทศ
5. อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน
6. ที่ปรึกษาด้านกฎหมายและการพัฒนา
7. ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรภาคประชาสังคม ภาครัฐ และภาคเอกชน
8. นักกฎหมายในองค์กรภาคประชาสังคม ภาครัฐ และภาคเอกชน
9. ผู้บริหารในองค์กรภาคประชาสังคม ภาครัฐ และภาคเอกชน

2. ปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้และการจัดกระบวนการเรียนรู้ ปัจจัยนำเข้าในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของบัณฑิตในระดับหลักสูตร

2.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ด้วยองค์การสหประชาชาติ (United Nations) และประเทศสมาชิก 193 ประเทศทั่วโลกได้ร่วมกันกำหนดแผนการพัฒนาโลกเพื่อความยั่งยืน (Sustainable Development Goals หรือ SDGs) ซึ่งมีเป้าหมายจะขจัดความยากจนให้หมดไปพร้อม ๆ กับดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตภายในปี ค.ศ. 2030 (พ.ศ. 2573) ประกอบกับแนวทางของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) และทิศทางการศึกษาระดับชาติ (พ.ศ. 2560-2574) ที่มุ่งการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยเพื่อให้สังคมไทยต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดในอนาคต โดยมุ่งสร้างความเข้มแข็งจากภายในประเทศและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ เพื่อความมั่นคง มีเสถียรภาพและศักยภาพการแข่งขัน รวมทั้งการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อรับมือกับการหดตัวของเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนจากสถานการณ์โรคอุบัติใหม่ที่นำไปสู่การดำเนินชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) ผลกระทบจากโรคอุบัติใหม่ได้ทำให้ประเทศต่าง ๆ กำหนดมาตรการอุดหนุนต่าง ๆ ทั้งเงินอุดหนุน การฝึกอบรม การคุ้มครองผลประโยชน์จากการว่างงาน โดยมาตรการสนับสนุนดังกล่าวล้วนเป็นมาตรการระยะสั้นเพื่อบรรเทาผลกระทบเร่งด่วน แต่การขับเคลื่อนระยะกลางถึงระยะยาวเพื่อกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ยังมีความจำเป็นเพื่อบรรเทาผลกระทบระยะยาวที่เกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจและสังคมจากความท้าทายด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ และภูมิรัฐศาสตร์

2.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

สถานการณ์โรคอุบัติใหม่ที่นำไปสู่การดำเนินชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) มิได้มีผลต่อเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรมด้วย เนื่องจากการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า และบริการจะทำให้เกิดการอพยพย้ายถิ่น การเคลื่อนย้ายของประชากร และมีความเป็นสังคมแบบพหุวัฒนธรรมมากขึ้น ประกอบกับความเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในโลกยุคศตวรรษที่ 21 อันเป็นผลมาจากการพัฒนาของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการสำรวจของ World Economic Forum, Future of Jobs Survey 2023 พบว่า การประยุกต์ใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) และความเข้าใจทางภูมิรัฐศาสตร์เป็นหนึ่งใน Microtrends ที่ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงขององค์กร นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกแสดงให้เห็นว่าการกำหนดนโยบายระดับโลกแบบบูรณาการและความร่วมมือระหว่างประเทศมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศและสังคมโลก ซึ่งต้องการความเข้าใจในบริบททางกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงตลาดแรงงานใหม่ รวมถึงความต้องการความรู้และทักษะแห่งอนาคตเพื่อเป็นนวัตกรรมสำหรับการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

จากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 17 การเสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobal การดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป้าหมายย่อยซึ่งมุ่งเน้นเพิ่มความร่วมมือระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา และความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยมีประเด็นเชิงระบบในเป้าหมายย่อยที่ 17.15 เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน และเป้าหมายย่อยที่ 17.17 สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม บนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างกำลังคนที่มีความเข้าใจในบริบทของแต่ละประเทศ ทั้งในเชิงนโยบาย ประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วนที่เป็นภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อการประสานร่วมมือกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.3 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ 3 ด้าน ประกอบด้วย วิทยา (Knowledge & Skills) จริยา (Ethics & Character) ปัญญา (Wisdom) โดยการจัดการศึกษาตามกระบวนทัศน์ใหม่ที่เน้น Learning Paradigm เพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพตอบสนองต่อการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และคณะสหวิทยาการให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนผลกระทบที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงในระดับชาติและระดับนานาชาติ การเปิดหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรนานาชาติในสาขาวิชากฎหมายและการพัฒนาสังคม จึงสนับสนุนหลักการวิจัยพัฒนาในพื้นที่จริงในระดับภูมิภาคและในระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางวิชาการของวิชานิติศาสตร์ในประเทศไทยที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการร่วมกับศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม มุ่งเน้นผลิตมหาบัณฑิตให้เป็นนักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชานิติศาสตร์และการพัฒนาสังคม โดยการใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการการฝึกปฏิบัติจากการเรียนรู้จริงผ่านการทำโครงการ (Experiential Learning) การใช้โจทย์ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดของนักศึกษาในการจัดการและแสวงหาความรู้ รวมถึงการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการสืบค้นและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และสื่อสารถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขได้อย่างเหมาะสม พร้อมรับมือกับการทำงานในสถานการณ์จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรมีการบูรณาการความรู้ทางนิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และศาสตร์แขนงอื่น ๆ เข้าด้วยกัน ทำให้บัณฑิตเข้าใจถึงบริบททางกฎหมาย นโยบาย เศรษฐกิจ และสภาพสังคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะที่มีในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริง มีความเข้าใจในความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม และสามารถเสนอแนวทางใหม่เพื่อการพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของโลก

2.4 การพัฒนาหลักสูตร

คณะสหวิทยาการมีวิสัยทัศน์ในการเป็นคณะชั้นนำในการบูรณาการพหุศาสตร์ สู่การสร้างโอกาสและภูมิปัญญาในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง จึงให้ความสำคัญต่อการศึกษาวิจัยบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนผลกระทบที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงในกลุ่มประเทศกลุ่มน้ำโขง จึงได้นำแนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนและสังคมจากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 17 ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างกำลังคนที่มีความเข้าใจในบริบทของแต่ละประเทศ ทั้งในเชิงนโยบาย ประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วนที่เป็นภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อการประสานร่วมมือกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มาเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายและการพัฒนาสังคม ด้วยเล็งเห็นว่าบุคลากรผู้ที่จะมีทักษะในการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสังคมนั้น จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในทั้งด้านนิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมที่ประกอบไปด้วยกลุ่มชนที่หลากหลาย ทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคม และระดับนานาชาติ สามารถติดตามและวิเคราะห์สถานการณ์ภายในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อเป้าหมายในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมภายใต้แนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืน และสร้างสรรค์แนวทางในการแก้ปัญหาทางสังคมและทางกฎหมายเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจากการสำรวจความต้องการของตลาดแรงงานพบว่าในช่วงปี 2023-2027 ตลาดแรงงานจะมีความต้องการผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะ Sustainability Specialists, Project Managers, Development Specialists, Regulatory and Government Associates เพิ่มขึ้น ซึ่งผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวต้องมีความสามารถทางวิชาการในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพื่อบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน และมีทักษะความสามารถในการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์โดยยึดหลักความถูกต้องและความเป็นธรรมเพื่อสร้างความยั่งยืน

โดยคณะสหวิทยาการ ได้พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนากำลังคนร่วมกันกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ในกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขงและประเทศจีน อาทิ Hue University of Law (Vietnam), National University of Laos (Laos), National University of Management (Cambodia), Guangxi Minzu University of China (China) และเครือข่ายภาคเอกชนและประชาสังคม อาทิ BABSEACLE ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการดำเนินงานช่วยก่อตั้งเสริมสร้างและสนับสนุนโปรแกรมการศึกษากฎหมายเชิงคลินิก เพื่อพัฒนาการเข้าถึงความยุติธรรมทั่วภูมิภาคเอเชีย ซึ่งเครือข่ายเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนการผลิตมหาบัณฑิตด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคม ทั้งในด้านบุคลากรงบประมาณเพื่อการจัดการเรียนการสอน การทำงานวิจัย รวมถึงการฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง ซึ่งทำให้การสร้างมหาบัณฑิตและผลงานวิจัยที่เป็นปริณิณผลใหม่ขององค์ความรู้แบบบูรณาการที่สามารถดำเนินการได้ภายใต้คณะสหวิทยาการ

2.5 การสำรวจและการจัดทำข้อมูลความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

หลักสูตรได้นำข้อมูลทักษะแห่งอนาคต The Future of Education and Skills Education 2030 (The OECD Learning Framework 2030) และข้อกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ระดับหลักสูตร (TQF) มาพิจารณาร่วมกับข้อมูลความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีการกำหนดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียออกเป็นกลุ่มผู้เรียนเป้าหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ (Learners) และกลุ่มผู้ใช้บัณฑิตจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคมทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติที่มีภารกิจด้านการวิเคราะห์และกำหนดนโยบาย การพัฒนาสังคม และภารกิจด้านการบริหารกิจการภาครัฐ (Employers) เพื่อนำความต้องการและความคาดหวังไปสู่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่ครอบคลุมตามมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้และสะท้อนเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน (รายละเอียดแสดงในภาคผนวกที่ 8-9)

2.6 ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (Program Learning Outcomes)

โดยหลักสูตรมีการวิเคราะห์ Competency-based ของหลักสูตร ดังนี้

ตารางที่ 1 Specific Competency and Generic Competency

Specific Competency		Generic Competency	
Competency	Source	Competency	Source
อธิบายและประยุกต์ใช้หลักการ ความสัมพันธ์ ความหลากหลาย และความเชื่อมโยงของแนวคิด ทฤษฎีทางกฎหมายและการพัฒนาสังคม	TQF (Knowledge) Learners Employers	ทักษะด้านดิจิทัล เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล ประมวลผล ข้อมูล	OECD (Technological literacy) TQF (Skills) Employers
ระบุข้อจำกัด และปัญหาเกี่ยวกับหลักการในทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมในบริบททางสังคมต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติ	TQF (Knowledge) Learners Employers	ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง	OECD (Meta-learn skills/Curiosity and lifelong learning) TQF (Skills) Employers
การเชื่อมโยงองค์ความรู้กับปัญหาในทางปฏิบัติ และการจัดการความรู้ทางด้านกฎหมาย และการพัฒนาสังคมแบบบูรณาการ	TQF (Knowledge/ Creative thinking/Inventive Thinking) Learners Employers	การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินองค์ความรู้	OECD (Critical-thinking skills/Analytical thinking) Learners Employers
ออกแบบและดำเนินการวิจัยเพื่อการสร้างสรรค์แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคม	OECD (Evaluating/Systems thinking) TQF (Knowledge) Employers	ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่องานของตนเองและต่อสังคม ตระหนักถึงผลกระทบเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณจากการตัดสินใจของตนได้อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณได้อย่างเหมาะสม	OECD (Mindfulness/Responsibility/Self-awareness/Self-regulation/Self-control) Employers
ความมุ่งมั่นและความกล้าที่จะนำเสนอแนวทางใหม่ ๆ เพื่อการแก้ไขปัญหาให้เป็นไปตามเป้าหมาย การปราศจากอคติและการชักจูงโดยอิทธิพลภายนอก	OECD (Motivation/Goal orientation and completion/Resilience) Learners Employers	มีทักษะการฟังที่ดี พร้อมเปิดรับแนวความคิดที่แตกต่างจากตนเอง	OECD (Empathy and active listening/ Open mind-set) Employers
ความเข้าใจในวัฒนธรรม ค่านิยม ความแตกต่างหลากหลายทางสังคม และทางวัฒนธรรม	OECD (Global mind-set/Respect for self, others, including cultural diversity) Learners Employers	ทักษะการสื่อสาร รวมทั้งสามารถเลือกใช้สื่อและภาษาในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม	Learners Employers

ตารางที่ 2 ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLO)	SubPLO	ความรู้ (K)	ทักษะ (S)	จริยธรรม (E)	ลักษณะส่วนบุคคล (C)	
1. ประยุกต์ใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงแนวคิดด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมสำหรับการออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพเพื่อสร้างความรู้เครื่องมือหรือแนวทางใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายของยุคสมัยได้	1.1. เรียนรู้ด้วยตนเองโดยประยุกต์ใช้ทักษะดิจิทัลทั้งในเชิงเทคนิคและการรู้คิดขั้นสูงเพื่อสืบค้นข้อมูล ประมวลผลจัดการความรู้ด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมได้อย่างบูรณาการ โดยเข้าใจถึงสิทธิความรับผิดชอบและจริยธรรมที่สำคัญ	K-1 ระบุข้อจำกัดและปัญหาเกี่ยวกับหลักการในทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมในบริบททางสังคมต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติ	S-1 เรียนรู้ด้วยตนเองโดยประยุกต์ใช้ทักษะดิจิทัลทั้งในเชิงเทคนิคและการรู้คิดขั้นสูง เพื่อสืบค้นข้อมูล ประมวลผล จัดการความรู้ด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมได้อย่างบูรณาการ	E-1 ตระหนักถึงสิทธิความรับผิดชอบ ผลกระทบเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณจากการตัดสินใจของตนได้อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณได้อย่างเหมาะสม	C-1 ประยุกต์ใช้หลักคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างผสมผสานกลมกลืน	
	1.2. เชื่อมโยงความรู้กับปัญหาในทางปฏิบัติของการใช้กฎหมายและการพัฒนาสังคมโดยบูรณาการแนวคิด ทฤษฎีจากทั้งสองศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาทั้งในระดับชาติ โดยเฉพาะระดับประชาคมกลุ่มน้ำโขงได้อย่างเหมาะสม	K-1 ระบุข้อจำกัดและปัญหาเกี่ยวกับหลักการในทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมในบริบททางสังคมต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติ K-2 จำแนกความแตกต่างและพลวัตทางด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและการพัฒนาสังคมของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับโลกได้	S-2 เชื่อมโยงความรู้กับปัญหาในทางปฏิบัติของการใช้กฎหมายและการพัฒนาสังคมโดยบูรณาการแนวคิด ทฤษฎีจากทั้งสองศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาทั้งในระดับชาติ ระดับนานาชาติ โดยเฉพาะระดับประชาคมกลุ่มน้ำโขงได้อย่างเหมาะสม S-3 วิพากษ์แนวความคิดที่แตกต่างจากตนเองเพื่อให้ออกคิดเห็นข้อเสนอแนะ ภายใต้อิทธิพลของหลากหลายทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติได้			C-1 ประยุกต์ใช้หลักคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างผสมผสานกลมกลืน
	1.3. ออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพภายใต้บริบทที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้ เครื่องมือ หรือแนวทางใหม่ที่ปรับใช้หลักคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมอย่างผสมผสานกลมกลืน โดยตระหนักถึงผลกระทบต่อสังคมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	K-3 ออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพภายใต้บริบทที่เกี่ยวข้อง K-4 สร้างความรู้ใหม่จากหลักการคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของสังคมโลก		S-3 วิพากษ์แนวความคิดที่แตกต่างจากตนเองเพื่อให้ออกคิดเห็นข้อเสนอแนะ ภายใต้อิทธิพลของหลากหลายทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติได้	E-1 ตระหนักถึงสิทธิความรับผิดชอบ ผลกระทบเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณจากการตัดสินใจของตนได้อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณได้อย่างเหมาะสม	C-1 ประยุกต์ใช้หลักคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างผสมผสานกลมกลืน

<p>2. วิพากษ์ แนวความคิดที่ แตกต่างเพื่อให้ ข้อคิดเห็น และ สื่อสาร เผยแพร่ ความรู้ใหม่จาก หลักการคิดด้าน กฎหมายและ หลักคิดด้านการ พัฒนาสังคมได้ อย่างเหมาะสม กับสถานการณ์ และสอดคล้อง กับพลวัตของ ประชาคมลุ่มน้ำ โขงและสังคม โลก</p>	<p>2.1. วิพากษ์แนวความคิดที่แตกต่าง จากตนเองเพื่อให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ภายใต้บริบทของ ความหลากหลายทาง วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และ สังคมทั้งในระดับชาติ ระดับ ประชาคมลุ่มน้ำโขง และระดับ นานาชาติได้</p>	<p>K-1 ระบุข้อจำกัดและ ปัญหาเกี่ยวกับ หลักการในทาง กฎหมายและการ พัฒนาสังคมในบริบท ทางสังคมต่าง ๆ ทั้งใน ระดับชาติ ระดับ ประชาคมลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติ</p> <p>K-2 จำแนกความ แตกต่างและพลวัต ทางด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคมที่ เกี่ยวข้องกับกฎหมาย และการพัฒนาสังคม ของประเทศต่าง ๆ ใน ประชาคมลุ่มน้ำโขง และระดับโลกได้</p>	<p>S-1 เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยประยุกต์ใช้ทักษะ ดิจิทัลทั้งในเชิงเทคนิค และการรู้คิดขั้นสูง เพื่อ สืบค้นข้อมูล ประมวลผล จัดการ ความรู้ด้านกฎหมาย และการพัฒนาสังคมได้ อย่างบูรณาการ</p> <p>S-2 เชื่อมโยงความรู้กับ ปัญหาในทางปฏิบัติ ของการใช้กฎหมาย และการพัฒนาสังคม โดยบูรณาการแนวคิด ทฤษฎีจากทั้งสอง ศาสตร์เพื่อแก้ปัญหา ทั้งในระดับชาติ ระดับ นานาชาติ โดยเฉพาะ ระดับประชาคมลุ่มน้ำ โขงได้อย่างเหมาะสม</p> <p>S-3 วิพากษ์ แนวความคิดที่แตกต่าง จากตนเองเพื่อให้ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ภายใต้ บริบทของความ หลากหลายทาง วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคมทั้งใน ระดับชาติ ระดับ ประชาคมลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติได้</p>		<p>C-1 ประยุกต์ใช้หลัก คิดด้านกฎหมาย และหลักคิดด้านการ พัฒนาสังคมได้อย่าง ผสมผสานกลมกลืน</p>
	<p>2.2. สื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ และ เลือกใช้เทคโนโลยีในการ นำเสนอข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา ในทางปฏิบัติด้านกฎหมายและ การพัฒนาสังคมอย่างสอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงและความ ท้าทายของยุคสมัย</p>	<p>K-4 สร้างความรู้ใหม่ จากหลักการคิดด้าน กฎหมายและหลักคิด ด้านการพัฒนาสังคมได้ อย่างเหมาะสมกับ สถานการณ์และ สอดคล้องกับพลวัต ของสังคมโลก</p>	<p>S-3 วิพากษ์ แนวความคิดที่แตกต่าง จากตนเองเพื่อให้ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ภายใต้ บริบทของความ หลากหลายทาง วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคมทั้งใน ระดับชาติ ระดับ ประชาคมลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติได้</p>	<p>E-1 ตระหนักถึงสิทธิ ความรับผิดชอบ ผลกระทบเชิงจริยธรรม และจรรยาบรรณจาก การตัดสินใจของตนได้ อย่างถูกต้อง ปฏิบัติ ตามจริยธรรมและ จรรยาบรรณได้อย่าง เหมาะสม</p>	<p>C-2 สื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ และเลือกใช้ เทคโนโลยีในการ นำเสนอข้อมูลเพื่อ แก้ปัญหาในทาง ปฏิบัติด้านกฎหมาย และการพัฒนา สังคมอย่างสอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลง และความท้าทาย ของยุคสมัย</p>

ตารางที่ 3 ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรและรายชั้นปี

ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร			ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี Yearly Learning Outcomes	
Program Learning Outcomes	Sub PLOs	OBE	Year 1	Year 2
			Explorers	Pioneering Leaders
PLO 1 ประยุกต์ใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงแนวคิดด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมสำหรับการออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพเพื่อสร้างความรู้ เครื่องมือ หรือแนวทางใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายของยุคสมัยได้	1.1. เรียนรู้ด้วยตนเองโดยประยุกต์ใช้ทักษะดิจิทัลทั้งในเชิงเทคนิคและการรู้คิดขั้นสูงเพื่อสืบค้นข้อมูล ประมวลผล จัดการความรู้ด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมได้อย่างบูรณาการ โดยเข้าใจถึงสิทธิ ความรับผิดชอบและจริยธรรมที่สำคัญ	Knowledge	ระบุข้อจำกัดและปัญหาเกี่ยวกับหลักการในทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมในบริบททางสังคมต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมลุ่มน้ำโขง และระบับนานาชาติ	
		Skills	ทักษะด้านดิจิทัล เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล ประมวลผลข้อมูล ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง	
		Ethics	ตระหนักถึงสิทธิ ความรับผิดชอบ ผลกระทบเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณจากการตัดสินใจของตนได้อย่างถูกต้อง	
		Character	อธิบายและประยุกต์ใช้หลักการ ความสัมพันธ์ ความหลากหลายและความเชื่อมโยงของแนวคิดทฤษฎีทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมได้อย่างผสมผสานกลมกลืน	
	1.2 เชื่อมโยงความรู้กับปัญหาในทางปฏิบัติของการใช้กฎหมายและการพัฒนาสังคม โดยบูรณาการแนวคิด ทฤษฎี จากทั้งสองศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาทั้งในระดับชาติ ระดับนานาชาติ โดยเฉพาะระดับประชาคมลุ่มน้ำโขงได้อย่างเหมาะสม	Knowledge	ระบุข้อจำกัดและปัญหาเกี่ยวกับหลักการในทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมในบริบททางสังคมต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมลุ่มน้ำโขง และระบับนานาชาติ จำแนกความแตกต่างและพลวัตทางด้านวัฒนธรรมเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและการพัฒนาสังคมของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมลุ่มน้ำโขง และระดับโลกได้	
		Skills		เชื่อมโยงองค์ความรู้กับปัญหาในทางปฏิบัติและการจัดการความรู้ทางด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมแบบบูรณาการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินองค์ความรู้ เพื่อให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ
Ethics		ตระหนักถึงสิทธิ ความรับผิดชอบ ผลกระทบเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณจากการตัดสินใจของตนได้อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณได้อย่างเหมาะสม		
Character		อธิบายและประยุกต์ใช้หลักการ ความสัมพันธ์ ความหลากหลายและความเชื่อมโยงของแนวคิดทฤษฎีทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมได้อย่างผสมผสานกลมกลืน		

ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร			ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี Yearly Learning Outcomes	
Program Learning Outcomes	Sub PLOs	OBE	Year 1	Year 2
			Explorers	Pioneering Leaders
	1.3 ออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพ ภายใต้บริบทที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้ เครื่องมือ หรือแนวทางใหม่ที่ปรับใช้หลักคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมอย่างผสมผสานกลมกลืน โดยตระหนักถึงผลกระทบต่อสังคมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	Knowledge		ออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพภายใต้บริบทที่เกี่ยวข้อง สร้างความรู้ใหม่จากหลักการคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของสังคมโลก
		Skills		วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินองค์ความรู้ เพื่อให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ
		Ethics	ตระหนักถึงสิทธิ ความรับผิดชอบ ผลกระทบเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณจากการตัดสินใจของตนเองได้อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณได้อย่างเหมาะสม	
		Character		ประยุกต์ใช้หลักคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างผสมผสานกลมกลืน
PLO 2 วิพากษ์แนวคิดที่แตกต่างเพื่อให้ข้อคิดเห็น และสื่อสาร เผยแพร่ความรู้ใหม่จากหลักการคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของประชาคมกลุ่มน้ำโขงและสังคมโลก	2.1 วิพากษ์แนวความคิดที่แตกต่างจากตนเองเพื่อให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ภายใต้บริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติได้	Knowledge	ระบุข้อจำกัดและปัญหาเกี่ยวกับหลักการในทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมในบริบททางสังคมต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติ จำแนกความแตกต่างและพลวัตทางด้านวัฒนธรรมเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและการพัฒนาสังคมของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับโลกได้	สร้างความรู้ใหม่จากหลักการคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของสังคมโลก
		Skills	ทักษะด้านดิจิทัล เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล ประมวลผลข้อมูล ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทักษะการฟังที่ดี พร้อมเปิดรับแนวความคิดที่แตกต่างจากตนเอง	เชื่อมโยงความรู้กับปัญหาในทางปฏิบัติของการใช้กฎหมายและการพัฒนาสังคม โดยบูรณาการแนวคิด ทฤษฎีจากทั้งสองศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาทั้งในระดับชาติ ระดับนานาชาติ โดยเฉพาะระดับประชาคมกลุ่มน้ำโขงได้อย่างเหมาะสม
		Ethics		
		Character	อธิบายและประยุกต์ใช้หลักการ ความสัมพันธ์ ความหลากหลายและความเชื่อมโยงของแนวคิดทฤษฎีทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมได้อย่างผสมผสานกลมกลืน	

ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร			ผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี Yearly Learning Outcomes	
Program Learning Outcomes	Sub PLOs	OBE	Year 1	Year 2
			Explorers	Pioneering Leaders
	2.2 สื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ และเลือกใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา ในทางปฏิบัติด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมอย่างสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายของยุคสมัย	Knowledge		
		Skills	ทักษะด้านดิจิทัล เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล ประมวลผลข้อมูล ทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทักษะการฟังที่ดี พร้อมเปิดรับ แนวความคิดที่แตกต่างจากตนเอง	ความมุ่งมั่นและความกล้าที่จะนำเสนอแนวทางใหม่ๆ เพื่อการแก้ไขปัญหาให้ เป็นไปตามเป้าหมาย การปราศจากอคติ และการซักจูงโดยอิทธิพลภายนอก
		Ethics	ตระหนักถึงสิทธิ ความรับผิดชอบ ผลกระทบเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณจากการตัดสินใจของตนได้อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณได้อย่างเหมาะสม	
		Character		สื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ และเลือกใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอข้อมูลได้อย่างเหมาะสม

2.7 ปรัชญาหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายและการพัฒนาสังคม (หลักสูตรนานาชาติ) (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2567) มุ่งผลิตมหาบัณฑิตที่ประกอบด้วย วิทยา จริยา ปัญญา โดยการจัดการศึกษาตามกระบวนทัศน์ใหม่เพื่อให้เป็นนักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถสร้างองค์ความรู้ เครื่องมือ หรือแนวทางใหม่ในการแก้ปัญหาทางสังคมและทางกฎหมายที่เป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะในบริบทของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง มีทักษะการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดการความรู้ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้หลักคิดทางกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมเป็นฐานได้อย่างผสมผสานกลมกลืน มีทักษะในการสื่อสาร ทักษะด้านดิจิทัล มีการประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

2.8 วัตถุประสงค์หลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายและการพัฒนาสังคม (หลักสูตรนานาชาติ) มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในหลักการ ความสัมพันธ์ ความหลากหลายและความเชื่อมโยงของแนวคิด ทฤษฎีทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมที่จำเป็นและเพียงพอต่อการสร้างองค์ความรู้ เครื่องมือ หรือแนวทางใหม่ในการแก้ปัญหาทางสังคมและทางกฎหมายที่เป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะในบริบทของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง
2. มีทักษะการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง สังเคราะห์ จัดการความรู้ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยใช้หลักคิดทางกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมเป็นฐานได้อย่างผสมผสานกลมกลืน มีทักษะในการสื่อสาร ทักษะด้านดิจิทัลทั้งในเชิงเทคนิคและการรู้คิดขั้นสูง เพื่อสืบค้นข้อมูล ประมวลผล จัดการความรู้ด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมได้อย่างบูรณาการ
3. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคม เข้าใจความแตกต่างหลากหลายทางสังคม ทางวัฒนธรรม สามารถวิเคราะห์ถึงผลกระทบเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณจากการตัดสินใจของตนได้อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณได้อย่างเหมาะสม
4. มีความรู้ความเข้าใจในบริบททางกฎหมายและการพัฒนาสังคมของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง สามารถสื่อสารทางวิชาการโดยคำนึงถึงบริบทที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน สามารถเผยแพร่ความรู้ใหม่จากหลักการคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของสังคมโลก

3. โครงสร้างหลักสูตร

3.1 จำนวนหน่วยกิต

รวมตลอดหลักสูตร 36 หน่วยกิต

3.2 โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	จำนวนหน่วยกิต
	แผน 2 แบบวิชาชีพ
1) หมวดวิชาบังคับ	24
2) หมวดวิชาเลือก	6
3) วิชาการศึกษาอิสระ	6

3.3 รายวิชา

3.3.1 หมวดวิชาบังคับ

IS 067 101	การพัฒนาของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง : สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และระบบกฎหมาย Development of Mekong Region Countries: Society, Economy, Political and Legal Systems	2 (2-0-4) ไม่นับหน่วยกิต
IS 067 102	ระบบกฎหมายและแนวทางการพัฒนาของสาธารณรัฐประชาชนจีน Chinese Legal System and Social Development	3 (2-2-5)
IS 067 103	การศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ Comparative Public Procurement Law	3 (2-2-5)
IS 067 104	องค์กรภาคประชาสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสังคม Civil Society Organizations and Public Participation in Development	3 (2-2-5)
IS 067 105	แนวทางการพัฒนาและการเขียนข้อเสนอโครงการเพื่อการพัฒนาสังคม Project Design and Writing Grant Proposals for Social Development Funding	3 (2-2-5)
IS 067 106	การบริหารการพัฒนาสังคม Social Development Administration	3 (2-2-5)
IS 067 107	การเจรจาต่อรองและการระงับข้อพิพาทในกระบวนการพัฒนาสังคม Negotiations and Dispute Resolution in the Social Development Process	3 (2-2-5)
IS 067 108	จริยธรรม กฎหมาย และการพัฒนาสังคม Ethics, Law, and Social Development	3 (2-2-5)
IS 067 109	วิธีการศึกษาวิจัยทางกฎหมายและการพัฒนาสังคม Law and Social Development Research Inquiry	3 (2-2-5)

3.3.2 หมวดวิชาเลือก

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม Natural Resources and Environment

IS 067 201	ประเด็นสำคัญด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน Issues in Environmental Protection and Sustainable Development	3 (2-2-5)
IS 067 202	การคุ้มครองสัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ Wildlife Protection and Biodiversity	3 (3-0-6)
IS 067 203	การกำกับดูแลอุตสาหกรรมสกัดทรัพยากรธรรมชาติ Regulation of Extractive Industries	3 (2-2-5)
IS 067 204	กฎหมายชายฝั่ง การเข้าถึงทรัพยากรน้ำ และการจัดการแม่น้ำ Riparian law, Access to Water Resources, and Rivers Management	3 (3-0-6)

สังคมและนโยบายสาธารณะ Society and Public Policy

IS 067 205	บทบาทขององค์กรทางด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคม Role of Law and Social Development Related Institutions	3 (2-2-5)
IS 067 206	ผู้ลี้ภัย, ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ และภาวะไร้สัญชาติ Refugees, Internally Displaced Persons, and Statelessness	3 (3-0-6)

IS 067 207	แรงงานข้ามชาติและปัญหาการค้ามนุษย์ Migrant Labor and Problems of Human Trafficking	3 (3-0-6)
IS 067 208	ยุทธศาสตร์และนโยบายสาธารณะเพื่อการพัฒนาสังคมและชุมชน Strategies and Public Policies for Social and Community Development	3 (2-2-5)
IS 067 209	เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชน Technology and Innovation for Community Development	3 (2-2-5)

การมีส่วนร่วมของชุมชน Community Engagement

IS 067 210	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาภาคการเกษตร Social Inclusion in Agricultural Sector Development	3 (2-2-5)
IS 067 211	การจัดการความรู้ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม Participatory Community Knowledge Management	3 (2-2-5)

การค้าและการเงิน Trade and Financial

IS 067 212	การค้าชายแดนและการพัฒนาเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง Border Trade and Economic Development in Mekong Region	3 (3-0-6)
IS 067 213	สินเชื่อขนาดเล็กและการเข้าถึงสินเชื่อในระบบการเงิน Microcredit and Financial Inclusion	3 (2-2-5)
IS 067 214	กฎหมายกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม Law and Development of Social and Cultural Economy	3 (2-2-5)

ผู้นำทางสังคม Social Leadership

IS 067 215	จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาสังคม Psychology for Social Development	3 (2-2-5)
IS 067 216	ภาวะผู้นำกับการพัฒนาสังคม Leadership and Social Development	3 (2-2-5)

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ International Relations

IS 067 217	ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง International Relations between Mekong Region Countries	3 (3-0-6)
IS 067 218	การสร้างเครือข่ายการพัฒนา Development Network Building	3 (3-0-6)

3.3.3 วิชาการศึกษอิสระ

IS 067 897	การศึกษอิสระ Independent Study	6 หน่วยกิต
------------	-----------------------------------	------------

คำอธิบายระบบรหัสวิชา

ตัวอักษรภาษาอังกฤษสองตัวแรก หมายถึง อักษรย่อ ชื่อ คณะ

ตัวเลขหลักที่ 1 และหลักที่ 2 หมายถึง รหัสสาขาวิชาหรือหลักสูตรในคณะ

ตัวเลขหลักที่ 3 หมายถึง ระดับของวิชา

ตัวเลขหลักที่ 4 และหลักที่ 5 และหลักที่ 6 หมายถึง ลำดับที่ของรายวิชา

3.3.4 ตัวอย่างแผนการศึกษา

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

	หน่วยกิต
IS 067 101 การพัฒนาของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง : สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และระบบกฎหมาย Development of Mekong Region Countries: Society, Economy, Political and Legal Systems	2 ไม่นับหน่วยกิต
IS 067 102 ระบบกฎหมายและแนวทางการพัฒนาของสาธารณรัฐประชาชนจีน Chinese Legal System and Social Development	3 (2-2-5)
IS 067 103 การศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ Comparative Public Procurement Law	3 (2-2-5)
IS 067 104 องค์กรภาคประชาสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสังคม Civil Society Organizations and Public Participation in Development	3 (2-2-5)
IS 067 105 แนวทางการพัฒนาและการเขียนข้อเสนอโครงการเพื่อการพัฒนาสังคม Project Design and Writing Grant Proposals for Social Development Funding	3 (2-2-5)
รวมจำนวนหน่วยกิตลงทะเบียนเรียน	12
รวมจำนวนหน่วยกิตสะสม	12

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

	หน่วยกิต
IS 067 106 การบริหารการพัฒนาสังคม Social Development Administration	3 (2-2-5)
IS 067 107 การเจรจาต่อรองและการระงับข้อพิพาทในกระบวนการพัฒนาสังคม Negotiations and Dispute Resolution in the Social Development Process	3 (2-2-5)
IS 067 108 จริยธรรม กฎหมาย และการพัฒนาสังคม Ethics, Law, and Social Development	3 (2-2-5)
รวมจำนวนหน่วยกิตลงทะเบียนเรียน	9
รวมจำนวนหน่วยกิตสะสม	21

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1		หน่วยกิต
IS 067 109	วิธีการศึกษาวิจัยทางกฎหมายและการพัฒนาสังคม Law and Social Development Research Inquiry	3 (2-2-5)
IS 067 XXX	รายวิชาเลือก Elective Course	3
IS 067 897	การศึกษาอิสระ Independent Study	3

รวมจำนวนหน่วยกิตลงทะเบียนเรียน **9**

รวมจำนวนหน่วยกิตสะสม **30**

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2		หน่วยกิต
IS 067 XXX	รายวิชาเลือก Elective Course	3
IS 067 897	การศึกษาอิสระ Independent Study	3

รวมจำนวนหน่วยกิตลงทะเบียนเรียน **6**

รวมจำนวนหน่วยกิตสะสม **36**

คำอธิบายรายวิชา

IS 067 101	<p>การพัฒนาของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง : สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และระบบกฎหมาย Development of Mekong Region Countries: Society, Economy, Political and Legal Systems</p> <p>เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี</p> <p>ประวัติศาสตร์และโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและระบบกฎหมายของประเทศกัมพูชา จีน ลาว พม่า ไทย และเวียดนาม ความเหมือนและความแตกต่างของแต่ละประเทศในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง การศึกษาเปรียบเทียบระบบกฎหมาย เศรษฐกิจ การเมือง การพัฒนาสังคม ภายในประเทศและระหว่างประเทศ ประเด็นท้าทายทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมทั้งด้านความไม่เสมอภาค โอกาสทางเศรษฐกิจ การเข้าถึงบริการของรัฐ และการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม</p>	2 (2-0-4)
------------	--	-----------

History and social structure, economy, politics and legal systems of Cambodia, China, Laos, Myanmar , Thailand, and Vietnam. Similarities and differences of each country in the Mekong Region. A comparative study of legal systems, economic, politics, and social development within and between countries. Challenges in legal and social development in terms of inequality, availability of economic opportunities, access to social services, and citizen participation in the economic and social development process

- IS 067 102 **ระบบกฎหมายและแนวทางการพัฒนาของสาธารณรัฐประชาชนจีน** 3 (2-2-5)
Chinese Legal System and Social Development
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
โครงสร้างระบบกฎหมาย ประวัติศาสตร์ระบบกฎหมาย การวิพากษ์เกี่ยวกับการพัฒนากฎหมายของสาธารณรัฐประชาชนจีน ประเด็นทางกฎหมาย สังคม และวัฒนธรรมของจีน ทั้งประเด็นเชิงประวัติศาสตร์และประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของจีนต่อการพัฒนาในโลกปัจจุบันและอนาคต
Fundamental structure of Chinese legal system, history of the legal system, critical perspectives on the legal development of the People's Republic of China, Chinese legal, social, and cultural issues in historical context of development, and important issues pertaining to China's contributions in the present and future world.
- IS 067 103 **การศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ** 3 (2-2-5)
Comparative Public Procurement Law
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
การศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดทางกฎหมายในการบริการสาธารณะเพื่อการพัฒนาสังคม กฎหมายการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ อำนาจหน้าที่ของตัวแทนภาครัฐ กฎ จริยธรรมและการต่อต้านการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ นโยบายสังคมในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การเลือกขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง ความท้าทายในการประมูล การตัดสิทธิ์ผู้รับเหมา และประเด็นการปฏิบัติตามสัญญาสาธารณะ
Public services concept for social development, public procurement law, authority of government agents, ethical rules, and counter-corruption in public procurement, social policies in government procurement, choice of procurement procedures, bid challenges, contractors debarment, and issues of public contract performance
- IS 067 104 **องค์กรภาคประชาสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสังคม** 3 (2-2-5)
Civil Society Organizations and Public Participation in Development
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
บทบาทของภาคประชาสังคมในกระบวนการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจ การจัดตั้งและการดำเนินงานขององค์กรภาคประชาสังคมในประเทศภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ประเด็นสำคัญในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเกี่ยวกับข้อจำกัดในการระดมทุน การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การเป็นตัวแทนภาคประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ และความท้าทายในประเด็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม

The role of civil society organization in the social and economic development process, establishment and operation of civil society organizations in the Mekong region countries, important issues in the Mekong region regarding fundraising restrictions, compliance issues, CSO representation of community interests, public participation in decision making, and challenges related to social development

IS 067 105 **แนวทางการพัฒนาและการเขียนข้อเสนอโครงการเพื่อการพัฒนาสังคม** 3 (2-2-5)

Project Design and Writing Grant Proposals for Social Development

Funding

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

กระบวนการพัฒนาโครงการที่พัฒนาความเป็นอยู่ของบุคคลและชุมชนที่ด้อยโอกาส การระบุปัญหาทางสังคม ที่ต้องได้รับการแก้ไข การพัฒนากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนเพื่อแก้ไขหรือลดผลกระทบของปัญหาทางสังคม การร่างข้อเสนอโครงการเพื่อให้ได้รับทุน กระบวนการดำเนินโครงการ การร่างพันธกิจ งบประมาณ การรายงานกลับไปยังผู้ให้ทุน การวัดผลลัพธ์ของโครงการ

The process of developing projects that improve the livelihoods of disadvantaged individuals and communities, identification of social problems in need of resolution, develop effective and sustainable strategies to address or mitigate the impact of social problems, drafting a grant proposal for funding, implement of the designed project, drafting compelling mission statements, creating a realistic budget, reporting back to funders, and measuring project outcomes

IS 067 106 **การบริหารการพัฒนาสังคม** 3 (2-2-5)

Social Development Administration

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเพื่อการพัฒนาสังคม กระบวนการการบริหารเพื่อการพัฒนาสังคม โครงสร้างทางสังคม หน่วยงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม การวิเคราะห์การนำนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจไปใช้ในการพัฒนาสังคม

Concepts and theories in relation to social development administration, social development administration processes, social structure, organizations, and stakeholders, social development analysis on the implementation of policy, and economic and social development plan

IS 067 107 **การเจรจาต่อรองและการระงับข้อพิพาทในกระบวนการพัฒนาสังคม** 3 (2-2-5)

Negotiations and Dispute Resolution in the Social Development Process

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

จริยธรรมในการเป็นตัวแทนชุมชนในกระบวนการพัฒนาสังคม การเตรียมชุมชนให้เข้าใจสิทธิและทางเลือกเกี่ยวกับโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน การปกป้องสิทธิในการดำรงชีวิตและผลประโยชน์ในกระบวนการพัฒนา การสร้างสัญญาที่ยุติธรรมและสมดุลระหว่างนักพัฒนากับชุมชน วิธีการจัดการและแก้ไขข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม

Ethics in representing communities in social development processes, how to prepare communities to understand their rights and options regarding large-scale development projects that affect communities, protection of community livelihood rights and interests in the development process, creating a fair and balanced developer-community contracts, how to manage and resolve disputes related to economic, industrial and social development

IS 067 108 **จริยธรรม กฎหมาย และการพัฒนาสังคม** 3 (2-2-5)

Ethics, Law, and Social Development

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

การอภิปรายกรอบแนวคิดทฤษฎีทางจริยธรรมและพฤติกรรมศาสตร์, แนวทางการสร้างดุลยภาพระหว่างจริยธรรม กฎหมายและการพัฒนาสังคม, ประเด็นทางจริยธรรมที่อาจเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับการพัฒนาสังคม ด้านสิทธิและความรับผิดชอบ, เสรีภาพและการควบคุม, ปังเจกชนและสังคม, การเปิดเผยข้อมูลและการรักษาความลับ, และประเด็นอื่น ๆ ในยุคปัจจุบัน

Problem-based approach to explore the concept of ethics and behavioral theory, the balancing of ethical, legal and social development dilemmas, the challenges that can arise in the relationship between law and social development including rights and responsibilities, freedom and control, the individual and society, disclosure and confidentiality and other current issues

IS 067 109 **วิธีการศึกษาวิจัยทางกฎหมายและการพัฒนาสังคม** 3 (2-2-5)

Law and Social Development Research Inquiry

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

วิธีการวิจัยทางกฎหมายและการพัฒนาสังคม ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน การตั้งคำถามการวิจัยทางกฎหมายและการพัฒนาสังคม การออกแบบโครงการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการรายงานผลการวิจัย

Research methods in law and social development, qualitative research methods, quantitative research methods, mixed methods research, formulating research questions in law and social development, research project design, method of data collection, data analysis, and reporting research findings

IS 067 201 **ประเด็นสำคัญด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน** 3 (2-2-5)

Issues in Environmental Protection and Sustainable Development

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

การศึกษาประเด็นปัญหาภายใต้หลักคิดทางกฎหมายและหลักคิดทางการพัฒนาสังคมในประเด็นสำคัญ ด้านความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม การตัดไม้ทำลายป่า มลพิษทางน้ำและทางอากาศ รูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืน แนวโน้มการพัฒนาทางนโยบายและกฎหมายสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

Issues of environmental degradation, deforestation, water and air pollution, sustainable development model, trends in the development of environmental policies and laws of countries in the Mekong region.

IS 067 202 **การคุ้มครองสัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ** 3 (3-0-6)

Wildlife Protection and Biodiversity

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

แนวทางการคุ้มครองสัตว์ป่าและรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกับการรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการรักษาพื้นที่ธรรมชาติ การปกป้องสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ การป้องกันการค้าผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า การจัดการชุมชนท้องถิ่นในเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

Guidelines for protecting wildlife and preserving biodiversity, the relationship between economic and social development and the preservation of biodiversity, International Conventions for the preservation of natural wildlife area, protecting endangered species, preventing illegal trade in wildlife products, local community management of wildlife protection, and ecotourism for sustainable development

IS 067 203 **การกำกับดูแลอุตสาหกรรมสกัดทรัพยากรธรรมชาติ** 3 (2-2-5)

Regulation of Extractive Industries

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

การสร้างสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจกับการปกป้องชุมชนท้องถิ่น กรอบการกำกับดูแลและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการ และการฟื้นฟูพื้นที่ทำเหมืองและอุตสาหกรรมสกัดทรัพยากรธรรมชาติ การศึกษาประเด็นเกี่ยวกับขั้นตอนการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตและข้อกำหนดอื่น ๆ

Balancing economic benefits with protecting local communities, regulatory framework and public participation in implementation and the rehabilitation of mining areas and natural resource extraction industries. Studying issues regarding the permit application, issuance process, environmental impact assessment, compliance with permit conditions, remediation, and other requirements

IS 067 204 **กฎหมายชายฝั่ง การเข้าถึงทรัพยากรน้ำ และการจัดการแม่น้ำ** 3 (3-0-6)

Riparian law, Access to Water Resources, and Rivers Management

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

การจัดการและสิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำ กลไกระหว่างรัฐบาลของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขงในการจัดการแม่น้ำโขง การแก้ไขข้อพิพาทเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำ เชื้อเพลิงและการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรแม่น้ำ การจัดการน้ำท่วมและน้ำแล้ง การสร้างสมดุลระหว่างความต้องการน้ำของชุมชนเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมและการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

Management of and rights to access water resources, local and intergovernmental mechanisms of the Mekong Region countries for managing the Mekong River, resolution of disputes regarding access to water resources management, dams and hydropower generation impacting river resources, flood and drought management, balancing community, agriculture, and industrial demands on water reserves, and sustainable use of water resources.

- IS 067 205 บทบาทขององค์กรทางด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคม 3 (2-2-5)**
Role of Law and Social Development Related Institutions
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
บทบาทขององค์กรทางกฎหมายและการพัฒนาสังคม องค์กรระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา (UNDP) และองค์กรสาธารณประโยชน์ที่ไม่ใช่ของรัฐ บทบาททางสังคมของนักกฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานกำกับดูแล บทบาททางกฎหมายและอิทธิพลของกฎหมายต่อการพัฒนาสังคม ความสำคัญขององค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาสังคม และความสัมพันธ์ทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อกฎหมาย
Role of law and social development related institutions, United Nations Development Program (UNDP) , non- state institutions, social roles of lawyers, government officials, regulators, the application of law and its influence on social development, the importance of various organizations in social development, and social relationships that influence law formation and application
- IS 067 206 ผู้ลี้ภัย ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ และภาวะไร้สัญชาติ 3 (3-0-6)**
Refugees, Internally Displaced Persons, and Statelessness
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
มุมมองทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมที่เกี่ยวข้องกับสถานะของผู้ลี้ภัย อนุสัญญาและพิธีสารของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับสถานะของผู้ลี้ภัย ประเด็นเกี่ยวกับการไร้รัฐไร้สัญชาติ สิทธิการเป็นพลเมือง และวิธีการปฏิบัติต่อผู้พลัดถิ่น
Legal and social development perspectives related to refugee status, the UN Conventions and Protocols relating to the status of refugees, issues regarding statelessness, rights to citizenship, and the treatment of internally displaced persons
- IS 067 207 แรงงานข้ามชาติกับปัญหาการค้ามนุษย์ 3 (3-0-6)**
Migrant Labor and Problems of Human Trafficking
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
ประเด็นทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติ นายหน้าแรงงาน กฎการเข้าเมือง กฎการส่งกลับประเทศ การผ่านแดนอย่างผิดกฎหมาย และปัญหาการค้ามนุษย์

Legal and social developmental issues relating to migrant labor, labor brokers, immigration rules, rules of repatriation, illegal border crossing and human trafficking problems

- IS 067 208 **ยุทธศาสตร์และนโยบายสาธารณะเพื่อการพัฒนาสังคมและชุมชน** 3 (2-2-5)
Strategies and Public Policies for Social and Community Development
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
การประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎี หลักการ ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์และนโยบายสาธารณะในการวิเคราะห์และประเมินผลเพื่อนำไปสู่การพัฒนายุทธศาสตร์และนโยบายสาธารณะเพื่อการพัฒนาสังคมและชุมชน
Application of concepts, theories, principles relating to strategies and public policies to analyze and evaluate to develop social and community development strategic plans and policies
- IS 067 209 **เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชน** 3 (2-2-5)
Technology and Innovation for Community Development
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
แนวคิด หลักการ เทคนิค เครื่องมือทางเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาชุมชน องค์ประกอบของนวัตกรรมทางสังคม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และพัฒนานวัตกรรมทางสังคม
Concepts, principles, techniques, instruments relating to technology for community development, social innovation components, the application of technology for social innovation development
- IS 067 210 **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาภาคการเกษตร** 3 (2-2-5)
Social Inclusion in Agriculture Sector Development
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
ประเด็นทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมเกี่ยวกับเงื่อนไขภาคการเกษตร การครอบครองที่ดิน ความไม่แน่นอนของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ การเข้าถึงน้ำและปัจจัยการผลิต การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดการทางการเงินในภาคการเกษตร การนำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตร
Legal and social developmental issues regarding conditions in the agricultural sector, land tenure, commodity price instability, access to water and other farming inputs, adapting to climate change, financial management in agriculture, import and export of agricultural products
- IS 067 211 **การจัดการความรู้ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม** 3 (2-2-5)
Participatory Community Knowledge Management

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

แนวคิด ทฤษฎี วิธีการ เทคนิค เครื่องมือในการจัดการความรู้ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม การประยุกต์ใช้เพื่อการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้

Concepts, theories, methods, techniques, tools in relation to participatory community knowledge management, the application towards learning community

IS 067 212 **การค้าชายแดนและการพัฒนาเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง** 3 (3-0-6)

Border Trade and Economic Development in Mekong Region

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

ประเด็นทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมเกี่ยวกับการจัดการการค้าชายแดน ภาษีศุลกากร การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบังคับใช้สัญญา การควบคุมการลักลอบนำเข้าสินค้าผิดกฎหมาย บทบาทของเขตเศรษฐกิจพิเศษในการเพิ่มการลงทุน การค้าและความเจริญในภูมิภาคชายแดน และการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศ

Legal and social development issues regarding border trade management, customs duties, labor movement, contract enforceability, the control of smuggling of illegal goods, the role of special economic zones in increasing investment, trade and prosperity in border regions and commercial cross-border dispute resolutions

IS 067 213 **สินเชื่อขนาดเล็กและการเข้าถึงสินเชื่อในระบบการเงิน** 3 (2-2-5)

Microcredit and Financial Inclusion

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

แผนการให้กู้ยืมที่รัฐบาลสนับสนุน โครงสร้างการให้กู้ยืมของสหกรณ์หมู่บ้าน ทางเลือกในการค้าประกัน แนวปฏิบัติของสินเชื่อขนาดเล็กประเภทต่าง ๆ สถาบันสินเชื่อรายย่อยประเภทต่าง ๆ กลไกการกำกับดูแลการให้สินเชื่อรายย่อย ปัญหาของการปล่อยสินเชื่อในระบบ วิธีการปกป้องกลุ่มผู้ประสบปัญหาเศรษฐกิจจากการปล่อยสินเชื่อ

Government-sponsored lending schemes, village cooperative lending structure, collateral alternatives, the ways to strengthen the general creditworthiness of underserved individuals, types of microlending practices, types of microcredit institutions, regulatory mechanisms governing microlending. problems of black-market lending, protection of economically distressed people from predatory lending practices

IS 067 214 **กฎหมายกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม** 3 (2-2-5)

Law and Development of Social and Cultural Economy

เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี

การพัฒนาสังคมและระบบเศรษฐกิจโดยใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ทรัพย์สินทางปัญญา และกฎหมาย ที่เชื่อมโยงกับพื้นฐาน ทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ในการผลิตสินค้าและบริการในรูปแบบใหม่ ซึ่งสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคม

Developing society and the economic system through the utilization of knowledge, ingenuity, intellectual property, and legislation, intertwined with the foundations of history, culture, technology, and contemporary innovation, is aimed at generating novel manifestations of commodities and services capable of engendering supplementary economic worth and social merits.

- IS 067 215 **จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาสังคม** 3 (2-2-5)
Psychology for Social Development
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
แนวคิด ทฤษฎี และหลักการทางจิตวิทยาพื้นฐานของบุคคลและกลุ่ม จิตวิทยาสังคม การดำรงชีวิตในชุมชน สังคม การเป็นผู้นำและสมาชิกที่ดีในสังคม มนุษยสัมพันธ์และการสื่อสาร การประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎี และหลักการทางจิตวิทยาเพื่อการทำงานร่วมกัน การจัดการความขัดแย้ง และการแก้ปัญหาเพื่อการพัฒนาสังคม
Psychological concepts, theories, and principles of individuals and groups, social psychology, living in the community and society, being a good leader and being a member of a society, human relations and communication, the application of psychological concepts, theories, and principles for collaboration, conflict management, and solving problems for social development
- IS 067 216 **ภาวะผู้นำกับการพัฒนาสังคม** 3 (2-2-5)
Leadership and Social Development
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับภาวะผู้นำ ลักษณะ รูปแบบ และประเภทของผู้นำทางสังคม บทบาทหน้าที่ สถานการณ์ การพัฒนาบุคลิกภาพผู้นำเพื่อการพัฒนาสังคม กรณีศึกษา
Leadership concepts, theories, and principles; characteristics and types of social leaders, roles and responsibilities, situations, leadership personality development for social development, case studies
- IS 067 217 **ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง** 3 (3-0-6)
International Relations between Mekong Region Countries
เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี
ระบบเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม การค้า การลงทุน การศึกษา เทคโนโลยี ระบบการบริหาร และความสัมพันธ์และความขัดแย้งของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง รวมทั้งบทบาทของรัฐในบริบทระหว่างประเทศ
Economic, political, social, cultural, trade, investment, education, technology, administrative systems, and relationships and conflicts of countries in the Mekong Region, including the roles of the state in international context

IS 067 218	<p>การสร้างเครือข่ายการพัฒนา</p> <p>Development Network Building</p> <p>เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี</p> <p>ความหมายและการดำเนินงานขององค์การความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง มารยาทระหว่างประเทศ การเลือกและสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนา</p> <p>Meaning and operations of the Mekong Region international cooperation organizations, international etiquette, selecting and building a network for development</p>	3 (3-0-6)
IS 067 897	<p>การศึกษาอิสระ</p> <p>Independent Study</p> <p>เงื่อนไขของรายวิชา: ไม่มี</p> <p>การศึกษาอิสระในหัวข้อกฎหมายเฉพาะด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมตามความสนใจของนักศึกษา โดย อยู่ในความดูแลและคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ</p> <p>Independent study on specific topic in law and social development issues according to students' interests under supervision and guidance of independent study advisor(s)</p>	6 หน่วยกิต

4. การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ และเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

4.1 การจัดการกระบวนการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้

ตารางที่ 4 การจัดการกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผลการเรียนรู้

PLO	Yearly Learning Outcomes			
	Year 1		Year 2	
	การจัดการกระบวนการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	การจัดการกระบวนการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
<p>PLO 1</p> <p>ประยุกต์ใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงแนวคิดด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมสำหรับการออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพเพื่อสร้างความรู้ เครื่องมือหรือแนวทางใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายของยุคสมัยได้</p>	<ol style="list-style-type: none"> การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ทั้งในรูปแบบการบรรยาย การจำลอง สถานการณ์ การวิเคราะห์ศึกษา กรณีศึกษา โครงการ วิเคราะห์ศึกษา โครงการฝึกประสบการณ์ในแบบการศึกษาคุณ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้จริงในที่ทำงานระหว่างการศึกษา 	<ol style="list-style-type: none"> การสอบวัดความรู้ ทั้งในรูปแบบการสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การนำเสนอ ผลงานการค้นคว้า การจัดทำโครงการ โดยที่ผู้เรียนสามารถวิพากษ์หลักการ แนวคิด รวมถึงปัญหาและการวิเคราะห์แนวทางการแก้ไข ปัญหาทางด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมที่เป็นประเด็นสำคัญในปัจจุบันและในอนาคตได้ การจัดทำรายงานผลการเรียนรู้โดยนักศึกษา โดยที่ผู้เรียนได้แสดงถึงทักษะดิจิทัลเพื่อค้นคว้า วางแผน ออกแบบ การดำเนินงาน วิเคราะห์และจัดการความรู้แบบบูรณาการ 	<ol style="list-style-type: none"> การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ทั้งในรูปแบบการบรรยาย การจำลอง สถานการณ์ การวิเคราะห์ศึกษา กรณีศึกษา การฝึกประสบการณ์ในรูปแบบการศึกษาคุณ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การเรียนรู้จริงในที่ทำงานระหว่างการศึกษา การดำเนินโครงการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับประเด็นปัญหา 	<ol style="list-style-type: none"> การสอบวัดความรู้ ทั้งในรูปแบบการสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่า การนำเสนอผลงานการค้นคว้า โดยที่ผู้เรียนสามารถวิพากษ์หลักการ แนวคิด รวมถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไข ปัญหาทางด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมอย่างมีความเข้าใจ ในวัฒนธรรมและค่านิยมที่แตกต่าง การสอบประมวลความรู้ การจัดทำรายงานผลการเรียนรู้โดยนักศึกษา โดยที่ผู้เรียนได้ใช้ทักษะดิจิทัลและการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อค้นคว้า วางแผน ออกแบบการดำเนินงาน วิเคราะห์สรุปผลและให้ข้อเสนอแนะด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคม การประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกับบุคลากรในสาขาวิชา การตัดสินใจ การร่วมปรึกษาและให้คำปรึกษา และการปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณโดยอาจารย์ผู้เข้าร่วมโครงการ และวิทยากร การจัดทำรายงานการศึกษาอิสระ ที่แสดงถึงการต่อยอดความรู้ เชื่อมโยงความรู้ และนำเสนอองค์ความรู้ เครื่องมือหรือแนวทางใหม่ในการแก้ปัญหาทางสังคมและทางกฎหมายที่ตอบสนองต่อความท้าทายในโลกปัจจุบัน และการ
<p>PLO 2</p> <p>วิพากษ์แนวความคิดที่แตกต่างเพื่อให้เห็นข้อคิดเห็น และสื่อสาร เผยแพร่ความรู้ใหม่จากหลักการคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของประชาคมกลุ่มน้ำโขงและสังคมโลก</p>	<ol style="list-style-type: none"> การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ทั้งในรูปแบบการบรรยาย การจำลอง สถานการณ์ การวิเคราะห์ศึกษา กรณีศึกษา โครงการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียน และการฝึกประสบการณ์ในบริบทระดับชาติ ประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติ 	<ol style="list-style-type: none"> การประเมินทักษะความเป็นผู้นำ ทักษะการฟัง และการสื่อสารทางวิชาการและพฤติกรรมการทำงานที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับในความแตกต่างหลากหลาย และการปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณโดยอาจารย์และวิทยากร 	<ol style="list-style-type: none"> การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียน และการฝึกประสบการณ์ในบริบทระดับชาติ ประชาคมกลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติ การดำเนินโครงการวิจัย 	

PLO	Yearly Learning Outcomes			
	Year 1		Year 2	
	การจัดกระบวนการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	การจัดกระบวนการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
				เผยแพร่ผลงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ/นานาชาติ

4.2 เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

4.2.1 เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

- (1) เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565
- (2) เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2566
- (3) มีความรู้ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย
- (4) การตีพิมพ์ผลงานการศึกษาระดับปริญญาโท 2 แบบวิชาชีพ ศึกษาวิทยานิพนธ์ตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้อง ได้รับความเห็นชอบไม่น้อยกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชา พร้อมทั้งเสนอรายงานการศึกษาระดับปริญญาโท และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการสอบที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และผลงานรายงานการศึกษาระดับปริญญาโท จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการซึ่งสามารถสืบค้นได้ ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565 และประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉบับที่ 3580/2561 เรื่องการตีพิมพ์บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาระดับปริญญาโท

4.2.2 ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำการศึกษาอิสระ

การทำวิจัยการศึกษาระดับปริญญาโทเกี่ยวกับกฎหมายและการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะประเด็นสำคัญในประชาคมกลุ่มน้ำโขงหรือระดับโลก โดยให้มีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเรียบเรียงรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ การเสนอผลการวิจัย และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการสอบการศึกษาระดับปริญญาโท และผลงานรายงานการศึกษาระดับปริญญาโทจะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการซึ่งสามารถสืบค้นได้ ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565 และประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉบับที่ 3580/2561 เรื่องการตีพิมพ์บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาระดับปริญญาโท

มาตรฐานผลการเรียนรู้

1. มีความรู้ในหลักการและทฤษฎีทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมในเรื่องที่ทำวิจัยอย่างถ่องแท้ และทักษะในการวิเคราะห์ ต่อยอดข้อมูล และเชื่อมโยงความรู้ใหม่เพื่อการค้นพบและสร้างสรรค์ความรู้ เครื่องมือ หรือแนวทางใหม่ในการแก้ปัญหาทางสังคมและทางกฎหมายที่เป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะในบริบทของประเทศในกลุ่มน้ำโขง
2. มีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการสร้างความรู้ในการปฏิบัติ การคิดริเริ่ม ทักษะด้านดิจิทัล

3. มีการพัฒนาด้านทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรมที่ซับซ้อนเชิงวิชาการหรือวิชาชีพได้อย่างมีความยุติธรรม ยึดมั่นในหลักการและเหตุผล

จำนวนหน่วยกิต

6 หน่วยกิต

การเตรียมการ

1. การอบรมระเบียบวิธีวิจัย เพื่อให้ นักศึกษามีความเข้าใจในวิธีการทำวิจัย แนวทางการเลือกหัวข้อวิจัย แหล่งข้อมูล และวิธีการเขียนรายงานวิจัย
2. การใช้วิธีการสอนแบบที่ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วม (Active Learning) ในกระบวนวิชาต่าง ๆ เช่น การสัมมนา การอภิปราย กลุ่มย่อย การทำโครงงาน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมฟังการบรรยายพิเศษ การประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถหาประเด็นที่เป็นโจทย์วิจัยได้ด้วยตนเอง และเป็นโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในประเด็นที่ทำวิจัย
3. การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และคณะกรรมการสอบเพื่อให้คำแนะนำ ตรวจสอบ ประเมินผลเกี่ยวกับการทำการศึกษาอิสระ ทั้งการค้นคว้า การเขียนรายงาน และการจัดทำบทความเพื่อตีพิมพ์ตามเงื่อนไขการจบการศึกษา

กระบวนการประเมินผล

ตารางที่ 5 เกณฑ์การประเมินความก้าวหน้าการศึกษาอิสระ

ความก้าวหน้า	หน่วยกิต
1. เรียบเรียงความสำคัญและที่มาของประเด็นการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
2. ทบทวนและเรียบเรียงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและกำหนดกรอบแนวคิด พร้อมตั้งสมมติฐานหรือคำถามที่ใช้ในการวิจัย (ถ้ามี)	1
3. จัดทำเค้าโครงการศึกษาอิสระ โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้ความเห็นชอบ และสอบผ่านการสอบเค้าโครงการศึกษาอิสระ	1
4. วางแผนการวิจัย ออกแบบการวิจัย พัฒนาเครื่องมือวิจัย กำหนดแนวทางในการเก็บข้อมูล และเก็บรวบรวมข้อมูลได้ทั้งหมด	1
5. วิเคราะห์ข้อมูล เรียบเรียงผลการศึกษา และอภิปรายผลการวิจัย	1
6. เรียบเรียงบทสรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งเสนอ (ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์การศึกษาอิสระที่มีองค์ประกอบครบตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด	1

5. การบริหารหลักสูตร คณาจารย์และที่ปรึกษาการวิจัย

5.1 วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคการศึกษาต้น	เดือนมิถุนายน – เดือนตุลาคม
ภาคการศึกษาปลาย	เดือนพฤศจิกายน – เดือนมีนาคม
ภาคการศึกษาพิเศษ (ภาคฤดูร้อน)	เดือนเมษายน – เดือนพฤษภาคม (ถ้ามี)

5.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1. เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565
2. เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2566
3. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ทางด้านนิติศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
4. หากมีคุณสมบัติอื่นนอกเหนือจากข้อ 3 ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

5.3 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

ตารางที่ 6 แผนการรับนักศึกษาในระยะ 5 ปี

จำนวนนักศึกษา	จำนวนนักศึกษาแต่ปีการศึกษา				
	2567	2568	2569	2570	2571
ปีที่ 1	15	15	15	15	15
ปีที่ 2		15	15	15	15
รวม	15	30	30	30	30
คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา		15	15	15	15

5.4 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ตารางที่ 7 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาที่สำเร็จการศึกษา	สำเร็จการศึกษา	
				สถาบัน	ปี พ.ศ.
1	นางสาวสุนทรี บูชิตชน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	S.J.D. (Law & Economics) LL.M. (Business Law) น.บ. (นิติศาสตร์)	La Trobe University	2556
				จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2546
				มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2544
2	นางสาวณัฐธัญญาณ์ จันทพลาบูรณ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	Ph.D. (Development Administration) รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) M.A. (Communication and Language Studies) B.A. (Radio and Television Broadcasting)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2559
				มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2559
				University of East Anglia	2552
				สถาบันการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2549
3	นางสาวภิญญา จงอุดมการณ์	อาจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์) LL.M. น.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 2)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2564
				Ludwig Maximilians Universität München	2555
				มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2550

5.5 อาจารย์ประจำหลักสูตร (ที่มีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

ตารางที่ 8 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาที่สำเร็จการศึกษา	สำเร็จการศึกษา	
				สถาบัน	ปี พ.ศ.
1	นายศักรินทร์ นนทพจน์	รองศาสตราจารย์	Ph.D. (Economic Development) วท.ม. (เศรษฐศาสตร์เกษตร) ศ.บ. (เศรษฐศาสตร์)	Universiti Sains Malaysia	2557
				มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2548
				มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2545
2	นางสาวสุนทรี บุชิตชน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	S.J.D. (Law & Economics) LL.M. (Business Law) น.บ. (นิติศาสตร์)	La Trobe University	2556
				จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2546
				มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2544
3	นางสาวณัฐฤทัย จันทพลาบูรณ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	Ph.D. (Development Administration) รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) M.A. (Communication and Language Studies) B.A. (Radio and Television Broadcasting)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2559
				มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2559
				University of East Anglia	2552
				สถาบันการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2549
4	นางสาวอภิรตี วงศ์ศิริ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	Ph.D. (Rural Sociology) รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) ศศ.บ. (การจัดการการพัฒนาสังคม)	University of Missouri-Columbia	2560
				จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2552
				มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2549
5	นางสาวปรมาภรณ์ วีระพันธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์) น.ม. (กฎหมายธุรกิจ) น.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 2)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2561
				มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2551
				มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2546
6	นางสาวอัจฉราพร สีหวัฒน์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	น.ด. (กฎหมายธุรกิจ) น.ม. (กฎหมายธุรกิจ) MBA (การจัดการทั่วไป) น.บ. (นิติศาสตร์)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2562
				มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2549
				University of Western Sydney	2541
				มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2534
7	นายตามร คำไตรย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์) น.ม. (กฎหมายระหว่างประเทศ) น.บ. (นิติศาสตร์)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2566
				จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2547
				จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2543
8	นางสาวกัญญา จงอุดมการณ์	อาจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์) LL.M. น.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 2)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2564
				Ludwig Maximilians	2555
				Universität München	2550

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาที่สำเร็จการศึกษา	สำเร็จการศึกษา	
				สถาบัน	ปี พ.ศ.
9	นายเพิ่ม หลวงแก้ว	อาจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	2556
			Ph.D. (สังคมศาสตร์)	Magadh University	2554
			น.ม. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2546
			ป.บัณฑิต (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	2545
			น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2528
กศบ. (ประวัติศาสตร์)	มศว.ประสานมิตร	2526			
10	นายพัทธนันท์ ตลาดทรัพย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	Ph.D. (Public Administration)	Dr. Babaseheb Ambedkar Marathwada University	2561
			รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2555
			พธ.บ. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	2552

5.6 อาจารย์ผู้สอน

ตารางที่ 9 อาจารย์ผู้สอน

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาที่สำเร็จการศึกษา	สำเร็จการศึกษา	
				สถาบัน	ปี พ.ศ.
1	นายศักรินทร์ นนทพจน์	รองศาสตราจารย์	Ph.D. (Economic Development)	Universiti Sains Malaysia	2557
			วท.ม. (เศรษฐศาสตร์เกษตร)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2548
			ศ.บ. (เศรษฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2545
2	นางสาวสุนทรี บุชิตชน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	S.J.D. (Law & Economics)	La Trobe University	2556
			LL.M. (Business Law)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2546
			น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2544
3	นางสาวณัฐฤทัย จันทพลาบูรณ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	Ph.D. (Development Administration)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2559
			รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2559
			M.A. (Communication and Language Studies)	University of East Anglia	2552
			B.A. (Radio and Television Braodcasting)	สถาบันการศึกษานานาชาติ	2549
				มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2549
4	นางสาวปรมาภรณ์ วีระพันธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2561
			น.ม. (กฎหมายธุรกิจ)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2551
			น.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 2)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2546
5	นางสาวอัจฉราพร สีหวัฒน์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	น.ด. (กฎหมายธุรกิจ)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2562
				ศาสตร์	
			น.ม. (กฎหมายธุรกิจ)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2549
			MBA (การจัดการทั่วไป)	University of Western Sydney	2541
			น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2534

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาที่สำเร็จการศึกษา	สำเร็จการศึกษา	
				สถาบัน	ปี พ.ศ.
6	นายดามร คำไตรย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2566
			น.ม. (กฎหมายระหว่างประเทศ)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2547
			น.บ. (นิติศาสตร์)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2543
7	นางสาวภิชญา จงอุดมการณ์	อาจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2564
			LL.M.	Ludwig Maximilians Universität München	2555
			น.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 2)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	2550
8	Mr. Daniel Jay Mitterhoff	อาจารย์	Juris Doctor (J.D.)	The American University, Washington College of Law	2531
			Masters of Law (LL.M.) (Chinese Legal System/Comparative Law), Highest Honors	Columbia University School of Law	2542
			Master of Arts (Law and International Affairs)	The American University, School of International Service	2535
			Bachelor of Arts (Government)	Skidmore College, Saratoga Springs	2527
8	นายเพิ่ม หลวงแก้ว	อาจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	2556
			Ph.D. (สังคมศาสตร์)	Magadh University	2554
			น.ม. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2546
			ป.บัณฑิต (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	2545
			น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2528
กศบ. (ประวัติศาสตร์)	มศว.ประสานมิตร	2526			
10	นายพัทธนันท์ ตลาดทรัพย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	Ph.D. (Public Administration)	Dr. Babaseheb Ambedkar Marathwada University	2561
			ร.ป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2555
			พธ.บ. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	2552

5.7 อาจารย์พิเศษและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ตารางที่ 10 อาจารย์พิเศษและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	คุณวุฒิ	หน่วยงานที่สังกัด
1	นายวิชัย อริยะนันท์	ศาสตราจารย์ (พิเศษ)	LL.M.	ข้าราชการบำนาญ
2	นางสาวนิลบล เลิศนุวัฒน์	รองศาสตราจารย์	Ph.D.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3	นางสาววรรณวิภา เมืองถ้ำ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	S.J.D.	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	คุณวุฒิ	หน่วยงานที่สังกัด
4	นางสุมาพร (ศรีสุนทร) มานะสันต์	ผู้อำนวยการส่วนกฎหมายการ อบรม การลงทุน และเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศ	S.J.D.	สำนักกฎหมาย สำนักงานเศรษฐกิจ การคลัง กระทรวงการคลัง
5	นางสาวบุญนุช พิธโนทัย	ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	M.A. (Political Science)	Generation, Thailand
6	Sypha Chanthavong	Lecturer	PH.D. Social Science (Socio- Economic Aspects of Dam Development)	National University of Laos— Faculty of Law And Political Science
7	Boulaphiane Sisouk	Lecturer	LL.B. (Administrative Law)	National University of Laos— Faculty of Law and Political Science
8	Mingqing, You	Professor	Ph.D.	South Central University of Economics and Law (China)
9	Vu Cong Giao	Professor	Ph.D.	Vietnam National University (Hanoi), Institute Of Public Policy And Law
10	Le Thi Nga	Professor	Ph.D.	Hue University Of Law
11	Bruce Avery Lasky	Partner/ International Manager	LL.M. (International Human Rights)	BABSEACLE Chiang Mai, Thailand, Vientiane, Laos, and USA

5.8 งบประมาณตามแผน

ตารางที่ 11 งบประมาณของหลักสูตร

ประมาณการรายรับ	ปีงบประมาณ				
	2567	2568	2569	2570	2571
ค่าธรรมเนียมการศึกษา	750,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000
ค่าธรรมเนียมนักศึกษาต่างชาติ	210,000	420,000	420,000	420,000	420,000
รวมรายรับ	960,000	1,920,000	1,920,000	1,920,000	1,920,000

ประมาณการรายจ่าย	ปีงบประมาณ				
	2567	2568	2569	2570	2571
งบใช้สอย ตอบแทนและวัสดุ	300,000	600,000	600,000	600,000	600,000
งบครุภัณฑ์	50,000	50,000	50,000	50,000	50,000
งบดำเนินการ (พัฒนาการเรียนการสอน พัฒนานักศึกษา ทุน ฯลฯ)	250,000	400,000	400,000	400,000	400,000
รวมรายจ่าย	600,000	1,050,000	1,050,000	1,050,000	1,050,000

ประมาณการค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาต่อหลักสูตร

นักศึกษาไทย = 100,000 บาท นักศึกษาต่างชาติ = 160,000 บาท

ประมาณการค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาต่อปีการศึกษา = 35,000 บาท

5.9 ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาเป็นแบบชั้นเรียน แบบออนไลน์ และ/หรือ การเรียนผ่านระบบ E-Learning แล้วแต่กรณี

5.10 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 23/2560) เรื่อง การเทียบโอนรายวิชาและค่า
คะแนนของรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษา จากการศึกษาในระบบ และระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการลงทะเบียนเรียน
ข้ามมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2541 หรือเป็นไปตามระเบียบและประกาศที่จะปรับปรุงใหม่

6. การประกันคุณภาพหลักสูตร

6.1 การกำกับมาตรฐาน

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายและการพัฒนาในกลุ่มลุ่มน้ำโขง (หลักสูตรนานาชาติ) ได้
วางแผนการพัฒนา การประกันคุณภาพการศึกษา โดยการกำกับหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์ของ ASEAN University
Network – Quality Assurance (AUN-QA) version 4.0 ซึ่งประกอบด้วย 8 เกณฑ์คุณภาพ ตามรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์คุณภาพที่ 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)

เกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา (Program Structure and Content)

เกณฑ์คุณภาพที่ 3 แนวทางจัดการเรียนและการสอน (Teaching and Learning Approach)

เกณฑ์คุณภาพที่ 4 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment)

เกณฑ์คุณภาพที่ 5 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff)

เกณฑ์คุณภาพที่ 6 การบริการและช่วยเหลือผู้เรียน (Student Support Services)

เกณฑ์คุณภาพที่ 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure)

เกณฑ์คุณภาพที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes)

1. เกณฑ์คุณภาพที่ 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)

หลักสูตรมีกลยุทธ์ดังนี้

1. นำวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย ตลอดจนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมาพัฒนาผลลัพธ์
การเรียนรู้ระดับหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะ (Outcome-based Learning: OBE) และสามารถวัดได้อย่างชัดเจน โดย
หลักสูตรได้กำหนดผู้มีส่วนได้เสีย และทำแบบสำรวจไปยังกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มเพื่อให้ได้ มาซึ่งความ
ต้องการและความคาดหวัง แล้วจึงนำผลที่ได้มากำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ครอบคลุมตามมาตรฐานผลลัพธ์การ
เรียนรู้
2. นำผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) มาออกแบบผลการเรียนรู้ระดับรายวิชาหรือชุดวิชาที่มีความชัดเจน
สามารถวัดได้ และครอบคลุมทั้งทักษะความรู้ ทักษะทั่วไป และทักษะเฉพาะทางที่สามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง
3. สื่อสารและถ่ายทอดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มของหลักสูตร (Stakeholders) ผ่าน
ช่องทางต่าง ๆ ที่ทันสมัย เช่น เว็บไซต์ของสูตร (Website) สื่อออนไลน์ต่าง ๆ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

2. เกณฑ์คุณภาพที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา (Program Structure and Content)

หลักสูตรมีกลยุทธ์ดังนี้

1. มีการสำรวจความต้องการความคาดหวังต่อหลักสูตรจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อใช้ในการออกแบบ พัฒนา
และปรับปรุงหลักสูตร

2. นำผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) มาถ่ายทอดและกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังระดับรายวิชา หรือ ชุดวิชา เพื่อให้มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันทั้งโครงสร้างหลักสูตร
3. ทบทวนและปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตร ให้มีความทันสมัย ครอบคลุมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคการทำงานและสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพที่เป็นปัจจุบัน
4. ออกแบบโครงสร้างรายวิชาที่มีการพัฒนาทักษะอย่างเป็นลำดับขั้น และมีรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ
5. เผยแพร่หลักสูตรในช่องทางต่าง ๆ ที่ทันสมัยและเข้าถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น เว็บไซต์ของคณะ (Website) สื่อออนไลน์ต่างๆ หรือ สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

3. เกณฑ์คุณภาพที่ 3 แนวทางจัดการเรียนและการสอน (Teaching and Learning Approach)

หลักสูตรมีกลยุทธ์ ดังนี้

1. การประชุมคณาจารย์พิจารณากำหนดผู้สอนในรายวิชาต่างๆ ในแต่ละปีการศึกษา โดยพิจารณาจากความรู้ความสามารถของผู้สอน โดยคำนึงถึงสาขาวิชาที่อาจารย์จบการศึกษา ผลงานวิจัยความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชานั้นๆ รวมทั้งผลการประเมินการสอนของนักศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. สื่อสารปรัชญาการศึกษาให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอนที่มีหน้าที่ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนและนักศึกษา
3. การนำการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนทัศน์ใหม่ที่เน้นการเรียนรู้ (Learning Paradigm) มาใช้ในรายวิชา เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และทักษะการคิดอย่างเหมาะสม
4. ส่งเสริมคณาจารย์ในหลักสูตร ในการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดตามลำดับขั้นอย่างเหมาะสม และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-Long Learning: LLL) ตลอดจนทักษะสมัยใหม่ที่จำเป็นและสอดคล้องกับวิชาชีพ
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็น Active-Learning

4. เกณฑ์คุณภาพที่ 4 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment)

หลักสูตรมีกลยุทธ์ดังนี้

1. ในแต่ละรายวิชาของหลักสูตรเมื่อมีการเรียนการสอน จะมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายในแต่ละรายวิชา และมีการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่กำหนดในแต่ละชั้นปี (YLOs) และมีการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) ทั้งนี้ คณาจารย์ในหลักสูตรมีการจัดการประชุมเพื่อตรวจสอบวิธีการและเครื่องมือการวัดประเมินผลของทุกรายวิชาที่เปิดสอนในปีการศึกษานั้นๆ
2. อาจารย์ผู้สอนมีการวัดประเมินผลก่อนจะส่งเกรดให้กับกรรมการวิชาการของคณะสหวิทยาการ โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะพิจารณาผลการประเมินผลเพื่อให้มั่นใจได้ว่า การวัดประเมินผลมีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs) และสอดคล้องกับความต้องการของภาคทำงาน
3. ชี้แจงวิธีการวัดและประเมินผลแก่ผู้เรียน ทั้งนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ระดับรายวิชา
4. อาจารย์ผู้สอนทบทวนและปรับปรุงวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับรายวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (PLOs) และสอดคล้องกับความต้องการของภาคทำงาน

5. เกณฑ์คุณภาพที่ 5 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff)

หลักสูตรมีกลยุทธ์ดังนี้

1. มีการวางแผนระยะยาวด้านอัตรากำลังให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยการวิเคราะห์อัตรากำลังตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา อัตราการเกษียณอายุราชการ ภาระงานตามพันธกิจด้านอื่นๆ เช่น ภาระงานวิจัย และบริการวิชาการ แล้วมีการเสนอแผนอัตรากำลังไปยังมหาวิทยาลัย เมื่อได้รับการอนุมัติอัตราฯ คณะสหวิทยาการ จึงการกำหนดคุณสมบัติของการรับอาจารย์ใหม่ ก่อนประกาศและรับสมัคร ตามกระบวนการและระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่นต่อไป
2. มีการประชุมวางแผนเพื่อพิจารณาขอบข่ายภาระงานด้านการสอน การบริหารวิชาการ การดูแลกิจกรรมนักศึกษา การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ และภาระงานด้านอื่นๆ แก่อาจารย์ในหลักสูตร โดยมีการกระจายภาระงานสอนตามความเหมาะสม และคำนึงถึงคุณวุฒิ ความรู้ความถนัด ความเชี่ยวชาญ และความสนใจเฉพาะของแต่ละบุคคลเป็นเบื้องต้น และผลงานทางวิชาการ โดยพิจารณาภาระงานสอนทั้งหมดตามเกณฑ์การประเมินภาระงาน และมอบหมายงานบริหารวิชาการฝ่ายต่างๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
3. มีการพัฒนาให้อาจารย์มีองค์ความรู้ใหม่ และทันสมัย มีทักษะทางการสอนที่ดี โดยผ่านโครงการและกิจกรรมที่จัดโดยคณะสหวิทยาการ หรือมหาวิทยาลัยขอนแก่น หรือองค์กรภายนอก
4. มีนโยบายส่งเสริมและให้กำลังใจอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพัฒนาตนเองอยู่เสมอ กล่าวคือทางหลักสูตรได้เข้าร่วมประชุมคณะฯ เพื่อรับทราบเกณฑ์ภาระงานก่อนเปิดภาคการศึกษา ที่ประชุมชี้แจงงบประมาณในการพัฒนาตนเองของอาจารย์แต่ละท่าน โดยการฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ โดยหลักสูตรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ เพื่อให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพและมีศักยภาพที่สูงขึ้น ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน และการผลิตงานวิจัย เป็นประจำทุกปีงบประมาณ

6. เกณฑ์คุณภาพที่ 6 การบริการและช่วยเหลือผู้เรียน (Student Support Services)

หลักสูตรมีกลยุทธ์ดังนี้

1. กระบวนการรับเข้านักศึกษา มีดังนี้
กำหนดแผนการรับนักศึกษาประจำปีการศึกษาโดยพิจารณาจากการวิเคราะห์ข้อมูลสัดส่วนของจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์แล้วนำมาคำนวณหาจำนวนนักศึกษาที่สามารถรับเข้าศึกษาได้ของหลักสูตร
มีเกณฑ์การคัดเลือกที่ชัดเจนโดยพิจารณาจากผลคะแนนทดสอบภาษาอังกฤษ และการสอบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความพร้อมโดยรวมของบุคคล ซึ่งขั้นตอนและกระบวนการคัดเลือกเป็นรูปแบบคณะกรรมการ ซึ่งระบบและกลไกเป็นไปตามเกณฑ์การรับนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 2) การปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ก่อนเปิดภาคเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ
 - เพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร
 - แนะนำเอกสารต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการลงทะเบียนเรียนหรือการวางแผนทางการศึกษา
 - แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการติดตามผลการเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาและช่องทางในการติดต่อสำหรับกรณีที่นักศึกษาต้องการคำแนะนำหรือการช่วยเหลือในด้านชีวิตความเป็นอยู่ในมหาวิทยาลัยรวมถึงเรื่องการเรียนรู้
 - พบปะพูดคุยกับอาจารย์ที่ปรึกษา
 - ชี้แจงระบบการอุทธรณ์ของนักศึกษา ซึ่งการอุทธรณ์ของนักศึกษา เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง

3) มีการส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา หลักสูตรมีโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนา นักศึกษา โดยโครงการและกิจกรรมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ของโครงการและกิจกรรม ดังนี้

- เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคม
- เพื่อเสริมสร้างทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้ และทักษะในการใช้กฎหมายและการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง
- เพื่อฝึกทักษะในการสื่อสารทางวิชาการและการเลือกใช้สื่อในการสื่อสารอย่างเหมาะสม
- เพื่อฝึกกระบวนการให้คำปรึกษาตามคุณลักษณะของบัณฑิต
- เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ

4) การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติ

ทางหลักสูตรประสานงานกับเครือข่ายของคณะสหวิทยาการ เพื่อให้ นักศึกษาได้ไปฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริง โดยหลักสูตรมีการประชุมเตรียมความพร้อมทั้งกับอาจารย์ผู้ประสานงานและวิทยากรก่อนที่ทางหลักสูตรจะส่ง นักศึกษาไปฝึกประสบการณ์ และมีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์โดยวิทยากร อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา และให้ นักศึกษาสะท้อนถึงผลที่ได้รับจากการไปฝึกประสบการณ์

7. เกณฑ์คุณภาพที่ 7 สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Facilities and Infrastructure)

หลักสูตรมีแนวทางการบริหารจัดการในระดับคณะ ดังนี้

1. ทำการวิเคราะห์ความต้องการด้านห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี รวมทั้งวิเคราะห์ความต้องการของทรัพยากรการเรียนรู้
 2. กำหนดความต้องการสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวในข้อ 1 ตลอดจนตรวจสอบและติดตามให้มีประสิทธิภาพและมีปริมาณเพียงพอ โดยดำเนินการบริหารจัดการดังนี้
- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรได้จัดประชุม เพื่อกำหนดความต้องการของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่จำเป็น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ สถานฝึกปฏิบัติการ แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี และการจัดด้านสภาพแวดล้อมที่ช่วยเสริมสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร รวมทั้งกำหนดการจัดสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา
 - แจ้งความต้องการของหลักสูตรไปยังหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานอาคารสถานที่ ฝ่ายวิชาการ สำนักหอสมุด และอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรทุกคน
 - ตรวจสอบความพร้อมของการจัดบรรยากาศทั้งทางด้านกายภาพและทางด้านจิตวิทยาก่อนเปิดภาคเรียน ติดตามการดำเนินการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
 - มีการสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

8. เกณฑ์คุณภาพที่ 8 ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output and Outcomes)

หลักสูตรมีกลยุทธ์ดังนี้

- 1) มีการสำรวจเพื่อหาข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา การต้อออก และการตีพิมพ์ผลงานของนักศึกษาในหลักสูตร
- 2) มีการทวนสอบเพื่อประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนรายชั้นปี (YLOs)
- 3) มีการสำรวจเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา บัณฑิตจบใหม่ และผู้ใช้บัณฑิต

ตารางที่ 12 แผนพัฒนาปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงของหลักสูตรให้มีมาตรฐานและมีคุณภาพเป็นไปตาม เกณฑ์ ของ ASEAN University Network – Quality Assurance

เกณฑ์คุณภาพ	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	หลักฐาน
1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	<p>1.1 การนำเอาวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยตลอดจนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมาพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะ (Outcome-based Learning: OBE) และสามารถวัดได้อย่างชัดเจน</p> <p>1.2 การนำเอาผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) มาออกแบบผล การเรียนรู้ที่คาดหวังระดับรายวิชาที่มีความชัดเจน สามารถวัดได้ และครอบคลุมทั้ง ทักษะความรู้ ทักษะทั่วไป และทักษะ เฉพาะทางที่สามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง</p> <p>1.3 การสื่อสารและถ่ายทอดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มของหลักสูตร (Stakeholders)</p>	<p>1.1 การบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับ หลักสูตร (PLOs) ของชั้นปี และเมื่อ จบการศึกษา (Achievement of PLOs) ของนักศึกษา รายบุคคล</p> <p>1.2 ผลการประเมินคุณภาพภายในระดับ หลักสูตร (AUN-QA Criterion 1: Expected Learning Outcomes)</p>	<p>1.1 แผนการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตารางแสดงความเชื่อมโยง ระหว่าง PLOs ของหลักสูตร วิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย ตลอดจนความต้องการของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทุกกลุ่ม - ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ของ หลักสูตร (PLOs) และผลการเรียนรู้ที่ คาดหวังระดับรายวิชาหรือ - ตารางสรุปความต้องการและ ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) <p>1.2 ช่องทางการสื่อสารและการถ่ายทอด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไปยังผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย</p> <p>1.3 การประเมินระดับของผลลัพธ์การ เรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs), Skills Matrix ของชั้นปีและเมื่อสำเร็จ การศึกษา (Achievement of PLOs)</p> <p>1.4 รายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) และผล การตรวจประเมินหลักสูตร</p>
2. โครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหา	<p>2.1 การนำเอาความต้องการและข้อคิดเห็นของผู้ มีส่วนได้ส่วนเสียมาออกแบบโครงสร้าง หลักสูตรและปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเมื่อ ครบรอบปรับปรุงหลักสูตร</p> <p>2.2 การนำเอาผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) มาถ่ายทอดและกำหนดผลการเรียนรู้ ที่คาดหวังระดับรายวิชาเพื่อให้ความ เชื่อมโยงและสอดคล้องทั้งโครงสร้างหลักสูตร</p> <p>2.3 การทบทวนและปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตร ให้มีความทันสมัย ครอบคลุมและสอดคล้อง กับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใน ภาคราชการที่เป็นปัจจุบัน</p> <p>2.4 การออกแบบโครงสร้างรายวิชาที่มีการพัฒนา ทักษะอย่างเป็นลำดับขั้น และมีรายวิชาที่เปิด</p>	<p>2.1 การออกแบบหลักสูตรตอบสนองกับ ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีการเผยแพร่ไปยังผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทุกกลุ่ม</p> <p>2.2 การออกแบบโครงสร้างหลักสูตรมี ความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันและ ผู้เรียนสามารถบรรลุผลการเรียนรู้ที่ คาดหวังได้อย่างเหมาะสม</p> <p>2.3 เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความ ครอบคลุม ทันสมัย สอดคล้องกับ ความต้องการผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย</p> <p>2.4 แผนที่แสดงการกระจายความ รับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรสู่อายวิชา</p>	<p>2.1 รายละเอียดหลักสูตร</p> <p>2.2 แผนการสอน</p> <p>2.3 ช่องทางการเผยแพร่หลักสูตร เช่น เว็บไซต์ของคณะ (Website) สื่อ ออนไลน์ต่างๆ หรือ สื่อสิ่งพิมพ์</p> <p>2.4 ตารางสรุปความต้องการและความ คาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)</p> <p>2.5 รายงานการประชุมหลักสูตร</p>

เกณฑ์คุณภาพ	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	หลักฐาน
	<p>โอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ</p> <p>2.5 การเผยแพร่หลักสูตรในช่องทางต่าง ๆ ที่ทันสมัยและเข้าถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น เว็บไซต์ของคณะ (Website) สื่อออนไลน์ต่างๆ หรือ สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น</p>	<p>(Curriculum Mapping)</p> <p>2.5 ผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร (AUN-QA Criterion 2: Programme structure and content)</p>	
<p>3. แนวทางจัดการเรียนและการสอน</p>	<p>3.1 การสื่อสารปรัชญาการศึกษาแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอนที่มีหน้าที่ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนและนักศึกษา</p> <p>3.2 การจัดการเรียนการสอนตามปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้จัดการศึกษาแบบกระบวนทัศน์ใหม่ที่เน้นการเรียนรู้ (Learning Paradigm)</p> <p>3.3 การจัดการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดตามลำดับขั้นอย่างเหมาะสม พัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-Long Learning) และทักษะสมัยใหม่ที่จำเป็น</p> <p>3.4 การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็น Active-Learning</p>	<p>3.1 จำนวนรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนแบบกระบวนทัศน์ใหม่</p> <p>3.2 จำนวนรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนแบบ Flipped- Learning, Task-based Learning (TBL), Project-based Learning (PBL) และ Experiential-based Learning</p> <p>3.3 ผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร (AUN-QA Criterion 3: Teaching and Learning Approach)</p>	<p>3.1 ปรัชญาของมหาวิทยาลัย/คณะ/หลักสูตร</p> <p>3.2 รายละเอียดหลักสูตร</p> <p>3.3 แผนการสอน</p> <p>3.4 ผลประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรายวิชาในภาพรวม</p> <p>3.5 รายงานต่างๆ ของนักศึกษา เช่น การจัดทำโครงงาน (Project) หรือชิ้นงาน (Tasks) ในรายวิชาการรายงานการฝึกประสบการณ์</p> <p>3.6 ความร่วมมือทางวิชาการ (MOU) กับสถานศึกษาในเครือข่าย</p> <p>3.7 รายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) และผลการตรวจประเมินหลักสูตร</p>
<p>4. การประเมินผู้เรียน</p>	<p>4.1 การประยุกต์ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการประเมินผลเพื่อเรียนรู้ (Formative Assessment) และสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา</p> <p>4.2 การใช้เครื่องมือในการประเมินผลที่สนับสนุนการเรียนรู้ (Assessment for Learning/Assessment as Learning) สอดคล้องกับวิธีการเรียนการสอน และสามารถสะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง</p> <p>4.3 การสื่อสารวิธีการวัดและประเมินผลแก่ผู้เรียน และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลระดับรายวิชา</p> <p>4.4 การมีกระบวนการทบทวนและปรับปรุงวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับรายวิชา เพื่อให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ และสอดคล้องความต้องการของภาคการทำงาน</p>	<p>4.1 ผลการทวนสอบรายวิชาในระดับหลักสูตร</p> <p>4.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>4.3 ผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร (AUN-QA Criterion 4: Student Assessment)</p>	<p>4.1 แผนการสอน</p> <p>4.2 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการวัดและประเมินผลของผลลัพธ์การเรียนรู้</p> <p>4.3 ผลสรุปความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>4.4 ตัวอย่างงาน (tasks/project) และเครื่องมือที่ใช้ประเมินผู้เรียน เช่น project work, rubrics</p> <p>4.5 รายงานการทวนสอบรายวิชาในระดับหลักสูตร</p> <p>4.6 รายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) และผลการตรวจประเมินหลักสูตร</p>

เกณฑ์คุณภาพ	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	หลักฐาน
<p>5. คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ</p>	<p>5.1 การมีกระบวนการบริหารอัตรากำลังของบุคลากรสายวิชาการ เช่น การวางแผนและมีระบบการสรรหา การคัดเลือกอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรหรืออาจารย์พิเศษในหลักสูตร ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว</p> <p>5.2 การกำหนดสมรรถนะที่คาดหวังและมอบหมายภาระงานที่เหมาะสมแก่บุคลากรสายวิชาการทั้งในเชิงปริมาณ คุณวุฒิประสบการณ์และความถนัด</p> <p>5.3 การมีกระบวนการสื่อสารเกณฑ์ประเมินและผลประเมินสมรรถนะของบุคลากร ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายวิชาการ ทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัยและบริการวิชาการ</p> <p>5.4 การมีระบบส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการได้พัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของตนเองตามความต้องการ</p>	<p>5.1 ภาระงานเป็นไปตามเกณฑ์</p> <p>5.2 การผ่านการอบรมและพัฒนาตนเอง</p> <p>5.3 ผลงานทางวิชาการ หรือการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>5.4 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์</p> <p>5.5 ผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร (AUN-QA Criterion 5: Academic Staff)</p>	<p>5.1 แผนอัตรากำลังอาจารย์ของสาขาวิชาและหลักสูตร</p> <p>5.2 รายงานภาระงานของอาจารย์</p> <p>5.3 แผนพัฒนาตนเองของอาจารย์</p> <p>5.4 ข้อมูลเกณฑ์การประเมินสมรรถนะของอาจารย์ในสาขาวิชา/คณะ</p> <p>5.5 รายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) และผลการตรวจประเมินหลักสูตร</p>
<p>6. การบริการและช่วยเหลือผู้เรียน</p>	<p>6.1 การประชาสัมพันธ์และสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์และขั้นตอนในการรับเข้าศึกษาของหลักสูตรแต่ละรอบไปยังผู้เรียกกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน</p> <p>6.2 การมีระบบ/บริการต่างๆ ของคณะที่สนับสนุนผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งทางวิชาการและที่ไม่ใช่วิชาการ เช่น ระบบตรวจสอบผลการศึกษา ระบบตรวจสอบและติดตามการพัฒนาทักษะที่จำเป็น และการฝึกประสบการณ์ และการติดตามการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร</p> <p>6.3 การมีกระบวนการติดตามความก้าวหน้าของการเรียน การรับฟังปัญหา และให้การช่วยเหลือผู้เรียนผ่านระบบอาจารย์ที่ปรึกษาของหลักสูตร</p> <p>6.4 การจัดโครงการหรือกิจกรรมในหลักสูตร (Co-Curricular Activities) เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์และคุณลักษณะเฉพาะของบัณฑิตในหลักสูตร</p> <p>6.5 การกำหนดสมรรถนะและมีระบบการประเมินสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนของคณะที่ชัดเจน และสนองตอบต่อความต้องการของ</p>	<p>6.1 จำนวนการรับเข้านักศึกษาเป็นไปตามแผน</p> <p>6.2 จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามระยะเวลา</p> <p>6.3 จำนวนการต้อออก/ ลาออก ของนักศึกษา</p> <p>6.4 จำนวนโครงการหรือกิจกรรมในหลักสูตร</p> <p>6.5 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์</p> <p>6.6 ผลการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร (AUN-QA Criterion 6: Student Support Services)</p>	<p>6.1 ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการรับเข้าศึกษาต่อและช่องทางในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร</p> <p>6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบสำนักทะเบียนของมหาวิทยาลัย (REG-KKU) ที่ผู้เรียนใช้ติดตามและตรวจสอบผลการศึกษา</p> <p>6.3 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบตรวจสอบและติดตามการเข้าร่วมกิจกรรมและพัฒนาทักษะที่จำเป็น</p> <p>6.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์</p> <p>6.5 รายละเอียดของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา</p> <p>6.6 รายงานการจัดโครงการ/กิจกรรมในหลักสูตร</p> <p>6.7 รายงานความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการให้บริการ</p> <p>6.8 รายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) และผลการตรวจประเมินหลักสูตร</p>

เกณฑ์คุณภาพ	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ	หลักฐาน
	ผู้รับบริการ		
7. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	<p>7.1 คณะ/สาขาวิชา มีระบบการสำรวจความต้องการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษา และสิ่งสนับสนุนการทำงานของอาจารย์ ทั้งทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ห้องปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุด และระบบเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้งาน</p> <p>7.2 การมีกลไกการตรวจสอบให้สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ต่าง ๆ อยู่ในสภาพที่พร้อมต่อการใช้งาน และมีความทันสมัย</p> <p>7.3 การมีระบบให้บริการด้านสุขภาพและความปลอดภัยภายในคณะ</p>	<p>7.1 ความเพียงพอและพร้อมใช้งานของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และปฏิบัติงาน</p> <p>7.2 ความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้</p> <p>7.3 ผลการประเมินคุณภาพ ภายในระดับหลักสูตร (AUN-QA Criterion 7: Facilities and Infrastructure</p>	<p>7.1 บัญชีครุภัณฑ์และอุปกรณ์ต่าง ๆ รายการทรัพยากรสารสนเทศที่ได้รับการจัดสรรประจำปี</p> <p>7.2 รายงานการใช้ห้องปฏิบัติการ</p> <p>7.3 รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับศูนย์บริการสุขภาพ หน่วยกู้ชีพ มข. วิทยาเขตหนองคาย และระบบการรักษาความปลอดภัยของคณะ</p> <p>7.4 แผนบริหารความเสี่ยงด้านโครงสร้างพื้นฐานของคณะ</p> <p>7.5 ผลการประเมินความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้</p> <p>7.6 รายงานการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report: SAR) และผลการตรวจประเมินหลักสูตร</p>
8. ผลผลิตและผลลัพธ์	<p>8.1 การมีระบบติดตามอัตราการสำเร็จการศึกษา การตกออก และผลงานการเผยแพร่ ผลงานวิจัยของผู้เรียน</p> <p>8.2 การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนรายชั้นปี (YLOs) เพื่อติดตามการสะสมของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังและสามารถบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรได้</p> <p>8.3 การสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงพัฒนากระบวนการผลิตบัณฑิตต่อไป</p>	<p>8.1 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา</p> <p>8.2 ร้อยละการตีพิมพ์ผลงานตามเกณฑ์ของหลักสูตร</p> <p>8.3 ความพึงพอใจในของผู้ใช้บัณฑิต</p> <p>8.4 ผลการประเมินคุณภาพ ภายในระดับหลักสูตร (AUN-QA Criterion 8: Output and Outcomes</p>	<p>8.1 ข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา การตกออก และจำนวนผลงานตีพิมพ์ของนักศึกษาในหลักสูตร</p> <p>8.2 ผลการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนรายชั้นปี (YLOs)</p> <p>8.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต</p>

7. การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

1.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

- 1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาประเมินความสอดคล้องของวิธีการวัดและประเมินผล ถึงผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานหลักสูตร
- 2) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรประเมินความสอดคล้องของวิธีการวัดและประเมินผลกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา
- 3) คณะกรรมการประจำคณะรับรองผลการประเมินของรายวิชา
- 4) คณะกรรมการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ประเมินผลจากอาจารย์ผู้สอน ผู้เกี่ยวข้อง และผลงานของนักศึกษา
- 5) คณะกรรมการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา ตรวจสอบรายละเอียดของรายวิชา วิธีการจัดการเรียนการสอน รายงานการศึกษาอิสระ และกิจกรรมเสริมตลอดหลักสูตร รวมทั้งการกำกับให้สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ของหลักสูตร
- 6) การสะท้อนผลการทวนสอบต่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา เพื่อปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชา วิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตรและรายวิชาคาดหวัง

1.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

กำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต โดยเน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งการประเมินคุณภาพของหลักสูตร และหน่วยงาน โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) ประเมินความเห็นของผู้ใช้บัณฑิตต่อความรู้ความสามารถของมหาบัณฑิตในการประกอบอาชีพ
- 2) การประเมินตำแหน่ง และหรือความก้าวหน้าในสายงานของมหาบัณฑิต
- 3) การประเมินจากศิษย์เก่าที่ไปประกอบอาชีพในแง่ของความพร้อม และความรู้จากหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น
- 4) ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาประเมินหลักสูตร เป็นอาจารย์พิเศษ หรือเป็นวิทยากรต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเรียน และคุณสมบัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาองค์ความรู้ของนักศึกษา
- 5) ผลงานของนักศึกษาที่วัดเป็นรูปธรรมได้ เช่น (ก) จำนวนรางวัลทางสังคมและวิชาชีพ (ข) จำนวนกิจกรรมการกุศลเพื่อสังคมและประเทศชาติ (ค) จำนวนโครงการด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคม เป็นต้น
- 6) การสะท้อนผลการทวนสอบต่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เพื่อทบทวนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย และมีมาตรฐานทางวิชาการ

2 การประเมินประสิทธิผลของการสอน

2.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

- (1) การประชุมร่วมของอาจารย์ในหลักสูตร/อาจารย์พิเศษ/วิทยากรเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ขอคำแนะนำ ข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ หรือเพื่อนร่วมงาน
- (2) การแลกเปลี่ยนโดยสนทนากับนักศึกษา เพื่อสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอนในช่วงของการเรียนแต่ละรายวิชา
- (3) การประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เปรียบเทียบพัฒนาการหรือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการใช้กลยุทธ์การสอนที่แตกต่างกัน
- (4) การทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อประเมินภาพรวมของการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชา

2.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

- (1) การประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์โดยนักศึกษา ทุกสิ้นภาคการศึกษา ตามระบบของมหาวิทยาลัย

(2) การประเมินการสอนของอาจารย์โดยประธานหลักสูตร เพื่อนร่วมงาน ตามระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน ประจำปีของอาจารย์/พนักงานสายผู้สอน

3 การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

3.1 การประเมินหลักสูตร โดยนักศึกษาปัจจุบัน อาจารย์ และวิทยากร เพื่อนำข้อมูลมาทบทวนและปรับปรุงการจัดการ แผนการเรียน การจัดการเรียนการสอน และเนื้อหาวิชาที่อาจซ้ำซ้อน ไม่ทันสมัย ยาก/ง่าย เป็นต้น

3.2 การประเมินหลักสูตรโดยศิษย์เก่า เพื่อติดตามผลการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตรไปใช้ในการทำงาน

3.3 การประเมินผลโดยผู้ใช้บัณฑิต เพื่อสำรวจความพึงพอใจและความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ใช้บัณฑิต เกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิตที่จบจากหลักสูตร

4 การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานและประกันคุณภาพของหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์ ของ ASEAN University Network – Quality Assurance (AUN-QA) version 4.0 ซึ่งประกอบด้วย 8 เกณฑ์คุณภาพ

5 การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร นำผลการประเมินหลักสูตร ที่ดำเนินการเมื่อสิ้นสุดการศึกษา โดยคณะกรรมการประเมินหลักสูตรมาทบทวน วางแผนการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษาต่อไป

8. ระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรได้มีระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตรตามกระบวนการต่างๆ ดังนี้

1. การออกแบบหลักสูตรได้คำนึงถึงปัจจัยเชิงระบบ สังคม วัฒนธรรม ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา หลักสูตรจึงรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จากผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต นักศึกษา ผู้ที่คาดว่าจะเป็ นนักศึกษาในอนาคต โดยหลักสูตรจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์ การสัมมนา หรือวิธีการอื่น ๆ แล้วแต่ สถานการณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งสมรรถนะที่พึงประสงค์ของมหาบัณฑิตจากหลักสูตร
2. ในขณะเดียวกัน หลักสูตรได้นำวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย วิสัยทัศน์และพันธกิจของคณะสหวิทยาการ ตลอดจนข้อกำหนดคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามาพิจารณาพร้อมกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อกำหนดผลลัพธ์ การเรียนรู้ของหลักสูตร และออกแบบการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยการออกแบบรายวิชา การจัดการเรียนรู้ และการ ประเมินผล ซึ่งเน้นการประเมินผลเพื่อการพัฒนา เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้เรียนจะบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่หลักสูตร กำหนด
3. การกำกับติดตาม และการทบทวนการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรจะดำเนินการศึกษาและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการ บริหารและพัฒนาหลักสูตร ผ่านการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทั้งในระดับรายวิชาและระดับชั้นปี ตลอดจนการ ประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตร ทั้งในด้านการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนานักศึกษา สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และ อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน ทั้งที่เป็นนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต คณาจารย์ในหลักสูตร และอื่น ๆ เพื่อวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องทุกปี
4. กระบวนการจัดการข้อร้องเรียน หลักสูตรได้จัดระบบจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา โดยนักศึกษาสามารถร้องเรียน ผ่านประธานหลักสูตร หัวหน้าสาขาวิชา ทั้งที่เป็นแบบเปิดเผยตัวตนหรือไม่ระบุตัวตนได้ รวมถึงการร้องเรียนผ่าน ช่องทางออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ของหลักสูตร
5. การสื่อสารและเผยแพร่ข้อมูลของหลักสูตร
กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก หลักสูตรจะดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลของหลักสูตรผ่านช่องทางเว็บไซต์ของหลักสูตร การเผยแพร่ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook Page และการสื่อสารผ่านการประชุมวิชาการทั้งใน ระดับชาติ และระดับนานาชาติที่คณาจารย์หรือนักศึกษาได้เข้าร่วมการประชุม รวมถึงการบริการวิชาการในรูปของ สัมมนา หรือ webinar เป็นต้น
กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใน หลักสูตรจะดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลของหลักสูตรให้แก่คณาจารย์ผ่านการประชุม กรรมการบริหารหลักสูตร อีเมล รวมถึงการสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของหลักสูตร สำหรับนักศึกษา หลักสูตรจะเผยแพร่ข้อมูลและความเคลื่อนไหวต่างๆ ผ่านการปฐมนิเทศ กิจกรรมการสัมมนาต่าง ๆ เว็บไซต์ เครือข่าย สังคมออนไลน์ หรือผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นต้น

ภาคผนวก

1. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)
2. ประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตร
3. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร
4. ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2566
5. ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 23/2560) เรื่อง การเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษา จากการศึกษาในระบบ
6. ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2541
7. ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 946/2550) เรื่อง แนวปฏิบัติในการขออุทธรณ์ผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ
8. รายงานผลสำรวจความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ทรงคุณวุฒิพัฒนาหลักสูตร
9. The Future of Education and Skills Education 2030 (OECD)

ภาคผนวก

เอกสารแนบหมายเลข 1

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา
(Curriculum Mapping)

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (PLOs) สาขาวิชา (Curriculum Mapping)

รายวิชา	ผลลัพธ์การเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ย่อยระดับหลักสูตร (PLOs และ SubPLOs)				
	PLO1 ประยุกต์ใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงแนวคิดด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมสำหรับการออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพเพื่อสร้างความรู้ เครื่องมือหรือแนวทางใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายของยุคสมัยได้			PLO2 วิพากษ์แนวความคิดที่แตกต่างเพื่อให้ข้อคิดเห็น และสื่อสาร เผยแพร่ความรู้ใหม่จากหลักการคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของสังคมโลก	
	1.1	1.2	1.3	2.1	2.2
หมวดวิชาบังคับ					
IS 067 101 การพัฒนาของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง : สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และระบบกฎหมาย	P	P		P	
IS 067 102 ระบบกฎหมายและแนวทางการพัฒนาของสาธารณรัฐประชาชนจีน	P	P		P	
IS 067 103 การศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ	P	P		P	
IS 067 104 องค์กรภาคประชาสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสังคม	P	P		P	
IS 067 105 แนวทางการพัฒนาและการเขียนข้อเสนอโครงการเพื่อการพัฒนาสังคม	P	P	P	P	
IS 067 106 การบริหารการพัฒนาสังคม	P	P		P	
IS 067 107 การเจรจาต่อรองและการระงับข้อพิพาทในกระบวนการพัฒนาสังคม	P	P		P	P
IS 067 108 จริยธรรม กฎหมาย และการพัฒนาสังคม	P	P		P	
IS 067 109 วิธีการศึกษาวิจัยทางกฎหมายและการพัฒนาสังคม	P	P	P	P	P
หมวดวิชาเลือก					
IS 067 201 ประเด็นสำคัญด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน	P	P		P	
IS 067 202 การคุ้มครองสัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ	P	P		P	
IS 067 203 การกำกับดูแลอุตสาหกรรมสกัดทรัพยากรธรรมชาติ	P	P		P	
IS 067 204 กฎหมายชายฝั่ง การเข้าถึงทรัพยากรน้ำ และการจัดการแม่น้ำ	P	P		P	
IS 067 205 บทบาทขององค์กรทางด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคม	P	P		P	
IS 067 206 ผู้ลี้ภัย, ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ และผู้ไร้สัญชาติ	P	P		P	

รายวิชา	ผลลัพธ์การเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ย่อยระดับหลักสูตร (PLOs และ SubPLOs)				
	PLO1 ประยุกต์ใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงแนวคิดด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมสำหรับการออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพเพื่อสร้างความรู้ เครื่องมือหรือแนวทางใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายของยุคสมัยได้			PLO2 วิพากษ์แนวความคิดที่แตกต่างเพื่อให้ข้อคิดเห็น และสื่อสาร เผยแพร่ความรู้ใหม่จากหลักการคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของสังคมโลก	
	1.1	1.2	1.3	2.1	2.2
IS 067 207 แรงงานข้ามชาติและปัญหาการค้ามนุษย์	P	P		P	
IS 067 208 ยุทธศาสตร์และนโยบายสาธารณะเพื่อการพัฒนาสังคมและชุมชน	P	P		P	P
IS 067 209 เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชน	P	P		P	
IS 067 210 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาภาคการเกษตร	P	P		P	
IS 067 211 การจัดการความรู้ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	P	P		P	
IS 067 212 การค้าชายแดนและการพัฒนาเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง	P	P		P	
IS 067 213 สินเชื่อขนาดเล็กและการเข้าถึงสินเชื่อในระบบการเงิน	P	P		P	
IS 067 214 กฎหมายกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม	P	P		P	
IS 067 215 จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาสังคม	P	P		P	
IS 067 216 ภาวะผู้นำกับการพัฒนาสังคม	P	P		P	P
IS 067 217 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง	P	P		P	
IS 067 218 การสร้างเครือข่ายการพัฒนา	P	P		P	P
วิชาการศึกษาอิสระ					
IS 067 897 การศึกษาอิสระ	F	F	F	F	F

P = Partially fulfill

F = Fully fulfill

ผลลัพธ์การเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ย่อยระดับหลักสูตร

<p>PLO 1 ประยุกต์ใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงแนวคิดด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมสำหรับการออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพเพื่อสร้างความรู้ เครื่องมือ หรือแนวทางใหม่ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายของยุคสมัยได้</p>	
1.1	เรียนรู้ด้วยตนเองโดยประยุกต์ใช้ทักษะดิจิทัลทั้งในเชิงเทคนิคและการรู้คิดขั้นสูง เพื่อสืบค้นข้อมูล ประมวลผล จัดการความรู้ด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมได้อย่างบูรณาการ โดยเข้าใจถึงสิทธิ ความรับผิดชอบและจริยธรรมที่สำคัญ
1.2	เชื่อมโยงความรู้กับปัญหาในทางปฏิบัติของการใช้กฎหมายและการพัฒนาสังคม โดยบูรณาการแนวคิด ทฤษฎีจากทั้งสองศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาทั้งในระดับชาติ ระดับนานาชาติ โดยเฉพาะระดับประชาคมลุ่มน้ำโขงได้อย่างเหมาะสม
1.3	ออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพภายใต้บริบทที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้ เครื่องมือ หรือแนวทางใหม่ที่ปรับใช้หลักคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมอย่างผสมผสานกลมกลืน โดยตระหนักถึงผลกระทบต่อสังคมและจรรยาบรรณวิชาชีพ
<p>PLO 2 วิพากษ์แนวความคิดที่แตกต่างเพื่อให้ข้อคิดเห็น และสื่อสาร เผยแพร่ความรู้ใหม่จากหลักการคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของประชาคมลุ่มน้ำโขงและสังคมโลก</p>	
2.1	วิพากษ์แนวความคิดที่แตกต่างจากตนเองเพื่อให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ภายใต้บริบทของความหลากหลายทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติได้
2.2	สื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ และเลือกใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาในทางปฏิบัติด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมอย่างสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายของยุคสมัย

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบผลลัพธ์การเรียนรู้ OBE สู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

รายวิชา	ผลลัพธ์การเรียนรู้ OBE									
	Knowledge				Skills			Ethics	Character	
	K-1	K-2	K-3	K-4	S-1	S-2	S-3	E-1	C-1	C-2
หมวดวิชาบังคับ										
IS 067 101 การพัฒนาของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง : สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และระบบกฎหมาย	P	P			P		P	P	P	
IS 067 102 ระบบกฎหมายและแนวทางการพัฒนาของ สาธารณรัฐประชาชนจีน	P	P			P	P	P	P	P	
IS 067 103 การศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายการจัดซื้อจัดจ้าง ภาครัฐ	P	P			P	P	P	P	P	
IS 067 104 องค์กรภาคประชาสังคมและการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาสังคม				P	P	P	P	P	P	P
IS 067 105 แนวทางการพัฒนาและการเขียนข้อเสนอโครงการ เพื่อการพัฒนาสังคม	P	P		P	P	P	P	P	P	P
IS 067 106 การบริหารการพัฒนาสังคม	P	P			P	P	P	P	P	P
IS 067 107 การเจรจาต่อรองและการระงับข้อพิพาทใน กระบวนการพัฒนาสังคม	P	P		P	P	P	P	P	P	P
IS 067 108 จริยธรรม กฎหมาย และการพัฒนาสังคม	P	P			P	P	P	P	P	
IS 067 109 วิธีการศึกษาวิจัยทางกฎหมายและการพัฒนาสังคม	P	P	P	P	P	P	P	P	P	P
หมวดวิชาเลือก										
IS 067 201 ประเด็นสำคัญด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการ พัฒนาอย่างยั่งยืน	P	P		P	P	P	P	P	P	P
IS 067 202 การคุ้มครองสัตว์ป่าและความหลากหลายทาง ชีวภาพ	P	P			P	P		P	P	
IS 067 203 การกำกับดูแลอุตสาหกรรมสกัดทรัพยากรธรรมชาติ	P	P			P	P		P	P	

รายวิชา	ผลลัพธ์การเรียนรู้ OBE									
	Knowledge				Skills			Ethics	Character	
	K-1	K-2	K-3	K-4	S-1	S-2	S-3	E-1	C-1	C-2
IS 067 204 กฎหมายชายฝั่ง การเข้าถึงทรัพยากรน้ำ และการจัดการแม่น้ำ	P	P			P	P		P	P	
IS 067 205 บทบาทขององค์กรทางด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคม	P	P			P	P		P	P	
IS 067 206 ผู้ลี้ภัย, ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ และผู้ไร้สัญชาติ	P	P			P	P		P	P	
IS 067 207 แรงงานข้ามชาติและปัญหาการค้ามนุษย์	P	P			P	P		P	P	P
IS 067 208 ยุทธศาสตร์และนโยบายสาธารณะเพื่อการพัฒนาสังคมและชุมชน	P	P		P	P	P	P	P		P
IS 067 209 เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชน	P	P		P	P	P		P		
IS 067 210 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาภาคการเกษตร	P	P			P	P	P	P		P
IS 067 211 การจัดการความรู้ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม	P	P			P	P	P	P		P
IS 067 212 การค้าชายแดนและการพัฒนาเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง	P	P			P	P	P	P	P	
IS 067 213 สินเชื่อขนาดเล็กและการเข้าถึงสินเชื่อในระบบการเงิน	P	P			P	P		P	P	
IS 067 214 กฎหมายกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม	P	P			P	P	P	P	P	P
IS 067 215 จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาสังคม	P	P			P	P	P	P		P
IS 067 216 ภาวะผู้นำกับการพัฒนาสังคม	P	P			P	P	P	P		P
IS 067 217 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง	P	P			P	P	P	P		
IS 067 218 การสร้างเครือข่ายการพัฒนา	P	P		P	P	P	P	P		P
วิชาการศึกษาอิสระ										
IS 067 897 การศึกษาอิสระ	F	F	F	F	F	F	F	F	F	F

ผลลัพธ์การเรียนรู้จำแนกตาม OBE

Knowledge	K-1 ระบุข้อจำกัดและปัญหาเกี่ยวกับหลักการในทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมในบริบททางสังคมต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติ
	K-2 จำแนกความแตกต่างและพลวัตทางด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและการพัฒนาสังคมของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมลุ่มน้ำโขง และระดับโลกได้
	K-3 ออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพภายใต้บริบทที่เกี่ยวข้อง
	K-4 สร้างความรู้ใหม่จากหลักการคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของสังคมโลก
Skills	S-1 เรียนรู้ด้วยตนเองโดยประยุกต์ใช้ทักษะดิจิทัลทั้งในเชิงเทคนิคและการรู้คิดขั้นสูง เพื่อสืบค้นข้อมูล ประมวลผล จัดการความรู้ด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคมได้อย่างบูรณาการ
	S-2 เชื่อมโยงความรู้กับปัญหาในทางปฏิบัติของการใช้กฎหมายและการพัฒนาสังคม โดยบูรณาการแนวคิด ทฤษฎี จากทั้งสองศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาทั้งในระดับชาติ ระดับนานาชาติ โดยเฉพาะระดับประชาคมลุ่มน้ำโขงได้อย่างเหมาะสม
	S-3 วิพากษ์แนวความคิดที่แตกต่างจากตนเองเพื่อให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ภายใต้บริบทของความหลากหลายทาง วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมลุ่มน้ำโขง และระดับนานาชาติได้
Ethics	E-1 ตระหนักถึงสิทธิ ความรับผิดชอบ ผลกระทบเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณจากการตัดสินใจของตนได้อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณได้อย่างเหมาะสม
Characters	C-1 ประยุกต์ใช้หลักคิดด้านกฎหมายและหลักคิดด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างผสมผสานกลมกลืน
	C-2 สื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ และเลือกใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาในทางปฏิบัติด้านกฎหมาย และการพัฒนาสังคมอย่างสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายของยุคสมัย

Credentia	Micro-Credentia	Main Topics	Sub Topics	Compulsory Courses	Competency															
					Knowledge					Skills			Ethics	Characters						
					K-1 ระบุเชิงจำเพาะและปัญหาเกี่ยวกับหลักการทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมในบริบททางสังคมต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และระดับนานาชาติ	K-2 จำนวนความแตกต่างและพลวัตทางสังคมวัฒนธรรมทางวัฒนธรรมและสังคมที่เกี่ยวกับกฎหมายและการพัฒนาของประเทศไทย และระดับโลก	K-3 ออกแบบและดำเนินการวิจัยเชิงวิชาการหรือวิชาชีพภายใต้บริบทที่เกี่ยวข้อง	K-4 สร้างความรู้ใหม่จากหลักการศึกษาด้านกฎหมายและพลวัตด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของสังคมโลก	S-1 เป็นผู้วิเคราะหและประเมินผลข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพเกี่ยวกับสังคม การพัฒนาและการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับชาติ โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ	S-2 เชื่อมโยงความรู้กับปัญหาในทางปฏิบัติของการบริหารธุรกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และระดับนานาชาติ	S-3 วิเคราะห์แนวความคิดที่แตกต่างจากแนวคิดที่ใช้คิดค้นขึ้นของตนเอง ภายใต้บริบทของวัฒนธรรมหลากหลายวัฒนธรรม เคารพ และสังคมทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และระดับนานาชาติ	E-1 ระมัดระวังสิทธิ ความรับผิดชอบ ผลกระทบเชิงจริยธรรมและธรรมาภิบาลจากผลลัพธ์ของงานได้อย่างถูกต้อง ปฏิบัติตามจริยธรรมและธรรมาภิบาลได้อย่างเหมาะสม		C-1 ประยุกต์ใช้หลักคิดด้านกฎหมายและพลวัตด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	C-2 สื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ และเลือกใช้เทคโนโลยีเป็นการทำงานเชิงบูรณาการกับผู้อื่น					
PLO 2	Analyze and Evaluate Situations in order to Effectively Communicate to Disseminate Message	Situation Analysis	Sub PLO 2.1	Situation Analysis	Culture Economy Society Political system Legal system	IS 067 101 IS 067 104 IS 067 105 IS 067 106 IS 067 107 IS 067 108 IS 067 109 IS 067 897	ระบุเชิงจำเพาะและปัญหาเกี่ยวกับหลักการทางกฎหมายและการพัฒนาสังคมในบริบททางสังคมต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และระดับนานาชาติ	ความเข้าใจในวัฒนธรรม ค่านิยม ความแตกต่างหลากหลายทางสังคม และวัฒนธรรม	สร้างความรู้ใหม่จากหลักการศึกษาด้านกฎหมายและพลวัตด้านการพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับพลวัตของสังคมโลก	ทักษะด้านดิจิทัล เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และสารสนเทศในการ สืบค้นข้อมูล ประมวลผลข้อมูล	ทักษะการเป็นผู้นำ การ เรียนรู้ด้วยตนเอง	เชื่อมโยงความรู้กับปัญหาในทางปฏิบัติของการบริหารธุรกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติ ระดับประชาคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และระดับนานาชาติ	มีทักษะการมีหน้าที่ พร้อมเปิดรับ แนวความคิดที่ แตกต่างจากตนเอง						อธิบายและประยุกต์ใช้หลักการ ความสัมพันธ์ ความ หลากหลายและความเชื่อมโยง ของแนวคิดกฎหมาย และการพัฒนาสังคม	
							Year 1	Year 1	Year 2	Year 1	Year 1	Year 2	Year 1					Year 1		
			Communication Strategy	Sub PLO 2.2	Audience Segmentation															ทักษะการสื่อสาร รวมถึง สามารถเลือกใช้สื่อและภาษา การสื่อสารได้อย่างเหมาะสม
																				Year 2
					Positioning the Desired Change															ทักษะการสื่อสาร รวมถึง สามารถเลือกใช้สื่อและภาษา การสื่อสารได้อย่างเหมาะสม
						IS 067 104 IS 067 105 IS 067 106 IS 067 107 IS 067 109 IS 067 897														Year 2
					Communication channels to disseminate message															Year 2
						IS 067 104 IS 067 105 IS 067 107 IS 067 109 IS 067 897				ทักษะด้านดิจิทัล เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และ สารสนเทศในการ สืบค้นข้อมูล ประมวลผลข้อมูล	ทักษะการเป็นผู้นำ การ เรียนรู้ด้วยตนเอง									Year 2
										Year 1	Year 1									Year 2

เอกสารแนบหมายเลข 2
ประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตร

นางสาวสุนทรี บุชิตชน

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

2. ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	ชื่อสถาบัน/ประเทศ	ปี ที่จบ
ปริญญาเอก	S.J.D. (Law & Economics)	La Trobe University/ออสเตรเลีย	2556
ปริญญาโท	น.ม. (กฎหมายธุรกิจ)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/ไทย	2546
ปริญญาตรี	น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์/ไทย	2544

3. ประสบการณ์ทำงาน

ปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
2563 - ปัจจุบัน	รองคณบดีคณะสหวิทยาการ	คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ก.ค. 63 – พ.ย. 63	หัวหน้าสาขาวิชานิติศาสตร์	คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2550 - ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขานิติศาสตร์	คณะสังคมศาสตร์บูรณาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2546 - 2547	HR Analyst	บริษัท ออโต้อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

4. ผลงานทางวิชาการ

4.1 หนังสือ ตำรา

Suntaree Buchitchon, Khomgrit Fong-yoy (2018) "Medical Service Providers and Legal Liability: The Case of Thailand" Lecture Notes in Social Sciences, Arts and Humanities. (eISBN: 978-967-2348-09-2) Malaysia Technical Scientist Association, 23-28.

4.2 งานวิจัย

สุนทรี บุชิตชน รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ “การบูรณาการนิติศาสตร์กับศาสตร์วิชาชีพ: นักกฎหมายผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์” (ทุนอุดหนุนทั่วไป พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

วัลลภา วงศ์ศีลธรรม และสุนทรี บุชิตชน รายงานฉบับสมบูรณ์ “การสร้าง Chatbot "AIChat KKU: Business Law" เพื่อให้ข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจสำหรับวิสาหกิจขนาดย่อม (SE)” (ทุนแผนบูรณาการพัฒนาศักยภาพวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

เกียรติ แสงอรุณ, สุนทรี บุชิตชน, ธนัญชัย ดาศรี, กมลทิพย์ ปัญญาสิทธิ์, ฉัตรชัย ปรีชา, มัลลิกา จันทรงษ์, กฤษดา คำเจริญ, ทรัพย์ อมรภิญโญ และคณะ “โครงการยกระดับอาชีพเกษตรกรเพื่อเพิ่มรายได้ด้วยเทคโนโลยีเกษตรกรรม การสกัดสาร และการแปรรูป จังหวัดหนองคาย” (งบประมาณด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โครงการริเริ่มสำคัญ (Flagship Project) ปีงบประมาณ 2564 โปรแกรมที่ 17 ตัวแบบเชิงธุรกิจเพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานรากรองรับการเปลี่ยนแปลงและวิกฤตด้านเศรษฐกิจ (บพท.))

4.3 บทความทางวิชาการ

บทความวิจัย

วารสารณ์ พรหมวิกร, สุธิดา สุวรรณรังษี, ไกรสร อัมมวรรณ, สุนทรี บุชิตชน และน้ำแท้ มีบุญสร้าง. (2562).ความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์: ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาสำหรับประเทศไทย. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้, 12(2), 168-180.

ธนกร จุลศรี, สุนทรี บุชิตชน. (2563) ปัญหาความไม่เสมอภาคทางกฎหมายในการปล่อยชั่วคราวจำเลยในคดีอาญา. ปัญญาปณิธาน, 5(2), 83-94.

ประถมาภรณ์ นรสิงห์, สุนทรี บุชิตชน (2563) ปัญหาทางกฎหมายและแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการคุ้มครองผู้บริโภค ศึกษากรณีผู้ใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง, ปัญญาปณิธาน, 5(2), 161-172.

W. Wongsinlatam, S. Buchitchon. (2020). Criminal Cases Forecasting Model Using a New Intelligent Hybrid Artificial Neural Network with Cuckoo Search Algorithm, IAENG International Journal of Computer Science, 47(3), 481-490.

สุปราณี สุวรรณทรัพย์, สุนทรี บุชิตชน. (2565) ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาของเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553, ปัญญาปณิธาน, 7(1), 223-236.

ยุทธนา ศรีธรรมสุทธิ, สุนทรี บุชิตชน. (2565) มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการก่ออาชญากรรมซ้ำในคดีอุกฉกรรจ์, ปัญญาปณิธาน, 7(1) 237-250.

ศิริพันธ์ ลิ้มสุวรรณ, สุนทรี บุชิตชน, ประมาภรณ์ วีระพันธ์, ภิชญา จงอุดมการณ์ (2566). มาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลธุรกิจบริการที่แพกแบบเศรษฐกิจแบ่งปันผ่านทางแพลตฟอร์มดิจิทัล. วารสารปัญญาปณิธาน ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2566).179-192.

5. ประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา

15 ปี

6. ภาระการสอน

ระดับปริญญาตรี

ประวัติศาสตร์กฎหมายและภาษากฎหมายไทย, ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย, กฎหมายสิทธิมนุษยชน, นิติวิทยาศาสตร์และกฎหมายสาธารณสุข, การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา, การคิดเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา, วิธีวิทยาวิจัยทางกฎหมาย, กฎหมายกับสังคม, กฎหมายว่าด้วยพยานหลักฐาน, วรรณกรรมคดีสรรสำหรับนักศึกษานิติศาสตร์

ระดับปริญญาโท

ระเบียบวิธีวิจัยทางกฎหมาย, กฎหมายภาษีอากรเปรียบเทียบ, กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนขั้นสูง, กฎหมายและนโยบายเศรษฐกิจอาเซียน, กฎหมายว่าด้วยพยานหลักฐานขั้นสูง, นิติปรัชญา

นางสาวณัฐธญาณี จันทพลาบูรณ์

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

2. ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	ชื่อสถาบัน/ประเทศ	ปีที่จบ
ปริญญาเอก	Ph. D. (Development Administration)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์/ไทย	2559
ปริญญาโท	ร.บ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง/ไทย	2559
ปริญญาโท	M. A. (Communication and Language Studies)	University of East Anglia/England, UK	2552
ปริญญาตรี	B. A. (Radio and Television Broadcasting)	สถาบันการศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง/ไทย	2549

3. ประสบการณ์ทำงาน

ปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
2560-ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาสังคมศาสตร์	คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2559-2560	หัวหน้าสาขารัฐประศาสนศาสตร์	คณะรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
2558-2560	นักวิชาการงานวิเทศสัมพันธ์	สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
2554-2558	Chief Operating Officer	มูลนิธิเวปทูไทย
2551-2553	อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์	มหาวิทยาลัยสยาม
2549-2550	Sound Engineer Assistant	บริษัท ทัชเชส จำกัด

4. ผลงานทางด้านวิชาการ (5 ปีย้อนหลัง)

4.1 บทความทางวิชาการ

ธิตติกร จันทพลาบูรณ์, ณัฐธญาณี จันทพลาบูรณ์ และ ปรีชา พินขุนศรี. (2563). การเรียนการสอนออนไลน์เสริมการพัฒนา Soft Skill ในชั้นเรียน. ใน การประชุมวิชาการปัญญาภิวัฒน์ระดับชาติ ครั้งที่ 10 (หน้า 257-269), โดย สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ จังหวัดนนทบุรี (17 กรกฎาคม 2563)

4.2 บทความวิจัย

- กฤติยา โทรักษา และ ณีฎฐญาณี จันทพลาบูรณ์. (2565). การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระหว่างข้าราชการกับพนักงานราชการ: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ. ใน Proceeding การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 32 ประจำปี 2565 เรื่อง นวัตกรรมสังคมยุค Next Normal (หน้า 841-850), 25 มีนาคม 2565
- ชินานาง กิจเกียรติ, ณีฎฐญาณี จันทพลาบูรณ์. (2563). ความสุขในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองหนองคาย. *วารสารปัญญาภิธาน*, 5(1), 146-158.
- ณีฎฐญาณี จันทพลาบูรณ์ และ จันทิรา โพธิบุญเรือง. (2566). แรงจูงใจในการสอบบรรจุข้าราชการของ Gen Z ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *Trends of Humanities and Social Sciences Research*, 11(2): 20-40.
- ณีฎฐญาณี จันทพลาบูรณ์ และ อภิรดี วงศ์ศิริ. (2565). การเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่วัยผู้สูงอายุของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย. *จันทร์เกษมสาร*, 28(1), 109-124.
- ณีฎฐญาณี จันทพลาบูรณ์, กฤษณา ครุมนตรี และ บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์. (2562). การศึกษาความสุขในการปฏิบัติงานของพนักงานห้างสรรพสินค้า. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 14 ประจำปี 2562 เรื่อง วิจัยและนวัตกรรมเพื่อประเทศไทย 4.0 (หน้า 456-465), โดยมหาวิทยาลัยศรีปทุม (19 ธันวาคม 2562)
- ณีฎฐญาณี จันทพลาบูรณ์. (2564). การวิเคราะห์องค์ประกอบในการบริหารบุคลากรภาครัฐสูงอายุ. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(43): 183-196.
- นฤมล น้อยแวงพิม และ ณีฎฐญาณี จันทพลาบูรณ์. (2562). สถานการณ์และความคิดเห็นต่อปัญหาความยากจนของเกษตรกร: กรณีศึกษาบ้านมะเขือ ต.พระธาตุบังพวน อ.เมือง จ.หนองคาย. ใน การประชุมวิชาการ เรื่อง การบริหารกิจการสาธารณะยุคดิจิทัล: กฎหมาย ความเป็นธรรม และการกลับคืนสู่ประชาธิปไตย (หน้า 110-120), โดยวิทยาลัยปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น (1 พฤศจิกายน 2562)
- ศิริพร พรรณโกชน, ชานนท์ คันธฤทธิ, และณีฎฐญาณี จันทพลาบูรณ์. (2565). การเปรียบเทียบกระบวนการงานสารบรรณ กับงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดหนองคาย. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 เรื่อง เชื่อมต่อเทคโนโลยีในวิถีชีวิตใหม่ (หน้า PSOC-58-66), โดยวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (27 กรกฎาคม 2565)
- สุรัสวดี กันทะเวช, อภิวัดน์ ศรีสร้อย และ ณีฎฐญาณี จันทพลาบูรณ์. (2564). การศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครมูลนิธิแห่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 7 เรื่อง วิจัยและพัฒนา นวัตกรรมสู่สังคมวิถีใหม่อย่างยั่งยืน (หน้า OSOC-85-90), โดยวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (30 กรกฎาคม 2564)
- เสาวลักษณ์ อรุณรุ่งโรจน์, อนันต์ มณีรัตน์, และณีฎฐญาณี จันทพลาบูรณ์. (2565). ความพึงพอใจของครัวเรือน TPMAP กับการแก้ปัญหาความยากจน โดยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดหนองคาย. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 8 เรื่อง เชื่อมต่อเทคโนโลยีในวิถีชีวิตใหม่ (หน้า PSOC-67-46), โดยวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (27 กรกฎาคม 2565)
- Chantaplaboon, N. (2020). Aged Governmental Officers Motivation: What Influence Work Efficiency?. *Management Science Letters*, 11(2021): 87-92.
- Chantaplaboon, N. (2020). The Relationship between Human Resource Practices and Work Efficiency of Aged Governmental Officers. *International Journal of Management (IJM)*, 11(7): 52-59.

5. ประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา

15 ปี

6. ภาระการสอน

ระดับปริญญาตรี

การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การออกแบบคำตอบและสวัสดิการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การจัดการองค์การ เทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการ จิตวิทยาในการบริหาร ความตระหนักเรื่องวัฒนธรรม นโยบายสาธารณะ การจัดการองค์กรไม่แสวงหากำไร รัฐประศาสนศาสตร์ขั้นแนะนำ ภาษาอังกฤษสำหรับนักบริหาร ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ ภาวะผู้นำ

นางสาวภิญญา จงอุดมการณ์

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

2. ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา (สาขาวิชา)	ชื่อสถาบัน/ประเทศ	ปี พ.ศ. ที่จบ
ปริญญาเอก	นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์/ไทย	2564
ปริญญาโท	Magister Legum (LL.M.)	Ludwig Maximilians Universität München/ เยอรมนี	2555
ปริญญาตรี	นิติศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์/ไทย	2550
หลักสูตร ประกาศนียบัตร	ใบอนุญาตว่าความ	สภานายความในพระบรม ราชูปถัมภ์	2550

3. ประสบการณ์ทำงาน

ปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
2563-ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขานิติศาสตร์	คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2563-ปัจจุบัน	ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยด้านกฎหมาย	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2557-2563	อาจารย์ประจำสาขานิติศาสตร์	คณะสังคมศาสตร์บูรณาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2556- 2557	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2550-2551	นักกฎหมาย	Vickery and Worachai Ltd.

4. ผลงานทางวิชาการ

4.1 ตำรา หนังสือ หรือเอกสารประกอบการสอน

ภิญญา จงอุดมการณ์. (2564). เอกสารประกอบการสอน วิชากฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล PRIVATE INTERNATIONAL LAW. (หนองคาย : มหาวิทยาลัยขอนแก่นวิทยาเขตหนองคาย)

4.2 งานวิจัย

ภิญญา จงอุดมการณ์. (2565). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง อนุสัญญาสิงคโปร์ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ค.ศ. 2020: ข้อพิจารณาด้านกฎหมายและการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยสำหรับการเข้าเป็นภาคี Singapore Convention on Mediation Act 2020: Legal Considerations and Preparation Guidelines for Thailand in becoming a Party. โครงการพัฒนานักวิจัยใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีงบประมาณ 2565 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

4.3 บทความทางวิชาการ

ศิรินันท์ ลิ้มสุวรรณ, สุนทรี บูชิตชน, ปริมาภรณ์ วีระพันธ์, ภิษฐา จงอุดมการณ์ (2566). มาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลธุรกิจบริการที่พิกแบบเศรษฐกิจแบ่งปันผ่านทางแพลตฟอร์มดิจิทัล. วารสารปัญญาภิธาน ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2566). หน้า 179-192.

ณัฐพร นามหนองปรือ, อัจฉราพร สีหวัฒน์, ภิษฐา จงอุดมการณ์. (2566). การขึ้นทะเบียนตัวรูปพรรณสัตว์พาหนะ : ศึกษาในเชิงประวัติศาสตร์ และพัฒนาการของกฎหมาย. วารสารศึกษิตาลัย ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน พ.ศ. 2566. หน้า 125-127.

ภิษฐา จงอุดมการณ์. (2563). “กลไกการระงับข้อพิพาทในคดีผู้บริโภคข้ามแดนในสหภาพยุโรปในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต.” วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 13 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2563). 523-544.

4.4 การประชุมวิชาการ

ภิษฐา จงอุดมการณ์. (2562). “The Problems with Dispute Resolution in Cross-Border Consumer Transactions in the Digital Economy Era: The European and Asean Perspective. “การประชุมวิชาการระดับชาติ ธรรมศาสตร์-นิติพัฒน์ ครั้งที่ 4, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

5. ประสบการณ์สอนระดับอุดมศึกษา

10 ปี

6. ภาระงานสอน

ระดับปริญญาตรี

กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล, เอกเทศสัญญา 1, กฎหมายการค้าระหว่างประเทศและอนุญาโตตุลาการ, กฎหมายธุรกิจ, ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย, สหกิจศึกษาทางกฎหมาย และ ระเบียบวิธีวิจัยทางกฎหมาย

ระดับปริญญาโท

ภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัยทางกฎหมาย และ กฎหมายพาณิชย์เปรียบเทียบ

นางสาวอัจฉราพร สีหัตถนะ

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขากฎหมายธุรกิจ

2. ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา (สาขาวิชา)	ชื่อสถาบัน/ประเทศ	ปี พ.ศ. ที่จบ
ปริญญาเอก	นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต (กฎหมายธุรกิจ)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์/ไทย	2562
ปริญญาโท	นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายธุรกิจ)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง/ไทย	2549
ปริญญาโท	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป)	University of Western Sydney, Australia	2541
ประกาศนียบัตร	ประกาศนียบัตรเนติ บัณฑิตไทย	สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่ง เนติบัณฑิตยสภา	2547
ประกาศนียบัตร	ประกาศนียบัตรวิชาว่า ความ	สภาทนายความ	2534
ปริญญาตรี	นิติศาสตรบัณฑิต (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์/ไทย	2534

3. ประสบการณ์ทำงาน

ปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
2564- ปัจจุบัน	ประธานหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์	คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2563	รักษาการหัวหน้าสาขานิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์	คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2557-2563	อาจารย์ประจำสาขานิติศาสตร์	คณะสังคมศาสตร์บูรณาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2550-2556	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการและบริหารการวิจัย	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2541-2549	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ

4. ผลงานทางวิชาการ

4.1 ตำรา หนังสือ หรือเอกสารประกอบการสอน

อัจฉราพร สีหัตถนะ. (2562). กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา. (หนองคาย : มหาวิทยาลัยขอนแก่นวิทยาเขตหนองคาย)

อัจฉราพร สีหวัฒน์นะ. (2562). หลักกฎหมายเอกชน. (หนองคาย : มหาวิทยาลัยขอนแก่นวิทยาเขตหนองคาย)

อัจฉราพร สีหวัฒน์นะ. (2563). กฎหมายภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร. (หนองคาย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขต
หนองคาย)

4.2 งานวิจัย

อัจฉราพร สีหวัฒน์นะ, อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ, ปริมาภรณ์ วีระพันธ์, วิไลวรรณ เทียงตรง, รongรัตน์ วิโรจน์เพชร, รัชนิดา ไสยรส. (2562).
รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การศึกษาศักยภาพจังหวัดหนองคายในการเป็นศูนย์กลางที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ
ไทยและต่างชาติ Studying the potential of Nong Khai Province as a residential hub for Thai and foreign
elders.(ทุนวิจัยบูรณาการวิจัยและนวัตกรรม ประจำปีงบประมาณ 2562 มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

4.3 บทความทางวิชาการ

บทความวิจัย

อัจฉราพร สีหวัฒน์นะ, ปริมาภรณ์ วีระพันธ์, รongรัตน์ วิโรจน์เพชร และรัชนิดา ไสยรส. (2563). การศึกษาศักยภาพจังหวัด
หนองคายในการเป็นศูนย์กลางที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุไทยและต่างชาติ. วารสารสถาบันวิทยาการจัดการแห่ง แปะ
ซีพีค (สาขามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์) ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2563 น.224-231 Online
ISSN:2697-4487, Print ISSN: 2586- 8462 : ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

Acharaporn Seehawattana, Apirat Petchsiri, Paramaporn Weeraphan, Vilaiwan Thiangtong, Rongrat
Wirotepetch, Ratchanida Saiyaros. (2021). Preparation of Investment Guidelines of the Thai and
Foreign Elderly Housing Center Project, Nong Khai Province, Thailand. Turkish Journal of Computer
and Mathematics Education (TURCOMAT) ISSN: 1309-4653 Vol.12 No.12 (2021), 3885-3892

บทความทางวิชาการ

Watcharin Sutthisai, Ratchanida Saiyaros, Rongrat Wirotepetch, Sathitkoon Boonruan, Phatharaporn
Jaipheng, Kunprapat Lumpungjit, Acharaporn Seehawattana, Prapatsorn Pree- lam, and Rungsun
Inchan. (2022). A Development of Bachelor of Public Administration Program (Local Administration
and Development Administration) based on the Work Integrated Learning Arthritis
Patients. NeuroQuantology An Interdisciplinary Journal of Neuroscience and Quantum Physics. ISSN
1303 5150 Vol. 20. No. 5 May (2022), 1373-1382

5. ประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา

24 ปี

6. ภาระงานสอนปัจจุบัน

ระดับปริญญาตรี

กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา กฎหมายภาษีอากร กฎหมายเอกชน กฎหมายประมง นิติทัศนะและจริยธรรมของนักกฎหมาย สห
กิจศึกษาทางกฎหมาย ระเบียบวิธีวิจัยทางกฎหมาย กฎหมายการค้าระหว่างประเทศ กฎหมายว่าด้วยตัวแทน นายหน้า กฎหมายว่าด้วย
ทรัพย์สิน

ระดับปริญญาโท

กฎหมายและนโยบายการค้าและการลงทุนในอาเซียน นิติปรัชญา

นายตามร คำไตรย์

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

2. ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา (สาขาวิชา)	ชื่อสถาบัน/ประเทศ	ปี พ.ศ. ที่จบ
ปริญญาเอก	น.ด.นิติศาสตร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2566
ปริญญาโท	นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายระหว่างประเทศ)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2547
ปริญญาตรี	นิติศาสตรบัณฑิต(นิติศาสตร์)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2543

3. ประสบการณ์ทำงาน

ปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
พ.ศ. 2544 - ก.ค. 2545	นิติกร	กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง
ก.ย. 2547 - ก.ค. 2557	อาจารย์	สำนักวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
มี.ค. 2558 - ปัจจุบัน	อาจารย์	สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

4. ผลงานทางวิชาการ

4.1 ตำรา หนังสือ หรือเอกสารประกอบการสอน

-

4.2 งานวิจัย

ตามร คำไตรย์. (2562). การบังคับใช้ข้อตกลงอาเซียนว่าด้วยมลพิษหมอกควันข้ามแดน: กรณีศึกษาความเชื่อมโยงกับข้อบังคับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ทุนโครงการพัฒนานักวิจัยใหม่ ปีงบประมาณ 2562 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

4.3 บทความทางวิชาการ

บทความวิชาการ

ตามร คำไตรย์. (2564). “หลักการแยกแยะกับการใช้ระบบอาวุธสังหารอิสระในการขัดกันทางอาวุธ.” MFU Connexion: Journal of Humanities and Social Sciences, 10(1), June,104-120.

บทความวิจัย

ตามร คำไตรย์. (2562). “มลพิษหมอกควันข้ามแดนอาเซียนกับการแก้ไขปัญหาด้วยข้อบังคับระดับท้องถิ่นไทย.” นิติสังคมศาสตร์ 11, 1 (ม.ค.-มิ.ย.), 87-109

4.4 การประชุมวิชาการ

สัมมนาระดับชาติ

ตามร คำไตรย์. (2562). “ปัญหาการปรับใช้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศกับเทคโนโลยีใหม่ในการขัดกันทางอาวุธ.”

การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารกิจการสาธารณะยุคดิจิทัล ครั้งที่ 5 (The Third National Conference on Public Affairs Management in the Digital Era) “การบริหารกิจการสาธารณะยุคดิจิทัล: กฎหมาย ความเป็นธรรม และการกลับคืนสู่ประชาธิปไตย” (Public Affairs Management in the Digital Era: Legal, Justice and A Return to Democracy) วันที่ 1-2 พฤศจิกายน 2562 ณ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 540-552.

ตามร คำไตรย์. (2563). “สินค้าที่ใช้ได้สองทางกับเทคโนโลยีใหม่ทางอาวุธ.” หนังสือประมวลบทความในการประชุมวิชาการนิติสังคมศาสตร์ระดับชาติ หัวข้อ “จินตนาการใหม่ ภูมิทัศน์นิติศาสตร์ไทย” วันที่ 20 พฤศจิกายน 2563 ณ โรงแรมฟูราม่า จังหวัดเชียงใหม่. 226-236.

5. ประสบการณ์สอนระดับอุดมศึกษา

18 ปี

6. ภาระงานสอน

ระดับปริญญาตรี

นิติปรัชญา กฎหมายว่าด้วยหนี้ ระเบียบวิธีวิจัยทางกฎหมาย กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง
กฎหมายสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ กฎหมายกับพลวัตทางสังคม สัมมนากฎหมายระหว่างประเทศ
กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป

ระดับปริญญาโท

นิติปรัชญา

นางสาวปรมาภรณ์ วีระพันธ์

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขากฎหมายเอกชน (Private Law)

2. ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา (สาขาวิชา)	ชื่อสถาบัน/ประเทศ	ปี พ.ศ. ที่จบ
ปริญญาเอก	นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์/ไทย	2561
ปริญญาโท	นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายธุรกิจ)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์/ไทย	2551
ปริญญาตรี	นิติศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์/ไทย	2546
หลักสูตรประกาศนียบัตร	ใบอนุญาตว่าความ	สภาทนายความในพระบรมราชูปถัมภ์	2545

3. ประสบการณ์ทำงาน

ปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
2563- ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขานิติศาสตร์	คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2557-2563	อาจารย์ประจำสาขานิติศาสตร์	คณะสังคมศาสตร์บูรณาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2556-2557	รักษาการในตำแหน่งผู้ช่วยคณบดีฝ่าย วิชาการและวิจัย	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2556-2556	รักษาการในตำแหน่งรองคณบดี ฝ่ายวิชาการและวิจัย	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2552- 2557	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2546-2550	เจ้าหน้าที่กำกับคดี	ฝ่ายประνομหนั้นนครหลวง ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

4. ผลงานทางวิชาการ

4.1 ตำรา หนังสือ หรือเอกสารประกอบการสอน

ปรมาภรณ์ วีระพันธ์. (2561). กฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ BANKRUPTCY LAW AND BUSINESS REHABILITATION.

(หนองคาย : มหาวิทยาลัยขอนแก่นวิทยาเขตหนองคาย)

ปรมาภรณ์ วีระพันธ์. (2563). กฎหมายสัญญาและละเมิดขั้นสูง. (หนองคาย: มหาวิทยาลัยขอนแก่นวิทยาเขตหนองคาย)

4.2 งานวิจัย

ปรมาภรณ์ วีระพันธ์. (2562). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง ปัญหาการปรับใช้กฎหมายในการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้เข้าพักในธุรกิจเพื่อการพักแรมที่ไม่ใช่โรงแรมในเขตพื้นที่อำเภอสังขุม จังหวัดหนองคาย The problem of applying the laws regarding the security control of the residents in the lodging businesses, other than hotel businesses, in Sangkom Area, Nongkhai. (ทุนอุดหนุนทั่วไป ปีงบประมาณ 2562 มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

อัจฉราพร สีหวัฒน์นะ, อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ, ปรมาภรณ์ วีระพันธ์, วิไลวรรณ เทียงตรง, รongรัตน์ วิโรจน์เพชร, รัชนิดา ไสยรส. (2562). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การศึกษาศักยภาพจังหวัดหนองคายในการเป็นศูนย์กลางที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุไทยและต่างชาติ Studying the potential of Nong Khai Province as a residential hub for Thai and foreign elders. (ทุนวิจัยบูรณาการวิจัยและนวัตกรรม ประจำปีงบประมาณ 2562 มหาวิทยาลัยขอนแก่น).

4.3 บทความทางวิชาการ

บทความวิชาการ

ปรมาภรณ์ วีระพันธ์.(2563). การคุ้มครองสิทธิเกษตรกรในระบบเกษตรพันธสัญญา. วารสารรัชต์ภาคย์ Rajapark Journal ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 15 ฉบับที่ 34 มกราคม - มีนาคม พ.ศ. 2563.

บทความวิจัย

ศิริพันธ์ ลิ้มสุวรรณ, สุนทรี บุชิตชน, ปรมาภรณ์ วีระพันธ์, ภิชญา จงอุดมการณ์ (2566). มาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลธุรกิจบริการที่พักแบบเศรษฐกิจแบ่งปันผ่านทางแพลตฟอร์มดิจิทัล. วารสารปัญญาภิธาน ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2566).

ปรมาภรณ์ วีระพันธ์.(2563). ปัญหาการปรับใช้กฎหมายในการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้เข้าพักในธุรกิจเพื่อการพักแรมที่ไม่ใช่โรงแรมในเขตพื้นที่อำเภอสังขุม จังหวัดหนองคาย The problem of applying the laws regarding the security control of the residents in the lodging businesses, other than hotel businesses, in Sangkom Area, Nongkhai. วารสารสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2563 Online ISSN:2697-4487, Print ISSN:2586-8462 ที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

อัจฉราพร สีหวัฒน์นะ, ปรมาภรณ์ วีระพันธ์, รongรัตน์ วิโรจน์เพชร, รัชนิดา ไสยรส. การศึกษาศักยภาพจังหวัดหนองคายในการเป็นศูนย์กลางที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุไทยและต่างชาติ A Study of Senior Complex Center Potential for Thai and Foreign in Nong Khai Province. (2562). วารสารสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2563 Online ISSN:2697-4487, Print ISSN:2586-8462 ที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.

Acharaporn Seehawattanaa, Apirat Petchsirib, Paramaporn Weeraphan, Vilaiwan Thiangtongd, Rongrat Wirotepetche, Ratchanida Saiyarosf. (2021) Preparation of Investment Guidelines of the Thai and

4.4 การประชุมวิชาการ

สัมมนาระดับชาติ

เบญจนารา จันนาวัน, ปริมาภรณ์ วีระพันธ์. (2565). การกำหนดโทษปรับตามร่างพระราชบัญญัติบริษัทจำกัดคนเดียว พ.ศ....

The Determination of Fines Imposing Under the Draft Law on One Person Corporation. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 23. (น.371-381). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

5. ประสบการณ์สอนระดับอุดมศึกษา

13 ปี

6. ภาระงานสอน

ระดับปริญญาตรี

เอกเทศสัญญา 2 กฎหมายว่าด้วยตัวเงินและประกันภัย กฎหมายว่าด้วยองค์กรธุรกิจ กฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ กฎหมายโลจิสติกส์ กฎหมายธุรกิจ กฎหมายธุรกิจระหว่างประเทศ สหกิจศึกษาทางกฎหมาย ระเบียบวิธีวิจัยทางกฎหมาย

ระดับปริญญาโท

กฎหมายสัญญาและละเมิดชั้นสูง กฎหมายพาณิชย์เปรียบเทียบ

นายเพิ่ม หลวงแก้ว

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

2. ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	ชื่อสถาบัน/ประเทศ	ปี ที่จบ
ปริญญาเอก	นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยปทุมธานี/ไทย	2556
ปริญญาเอก	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (สังคมศาสตร์)	Magadh University, Bodh Gaya/อินเดีย	2554
ปริญญาโท	นิติศาสตรมหาบัณฑิต (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง/ไทย	2546
ปริญญาตรี	นิติศาสตรบัณฑิต (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง/ไทย	2528
ปริญญาตรี	การศึกษาศาสตรบัณฑิต (ประวัติศาสตร์)	มศว.ประสานมิตร/ไทย	2526
ประกาศนียบัตรบัณฑิต	บริหารการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย/ไทย	2545

3. ประสบการณ์ทำงาน

ปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
2560- 2565	อาจารย์ประจำสาขานิติศาสตร์	คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2 5 5 9 - 2560	อาจารย์พิเศษสาขานิติศาสตร์ มจร.วิทยาเขตขอนแก่น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร.) วิทยาเขตขอนแก่น
2 5 6 3 - 2565	อาจารย์พิเศษ มจร.วิทยาเขตหนองคาย	มจร.วิทยาเขตหนองคาย
2547- 2555	อาจารย์พิเศษ วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ/ มหาวิทยาลัยอีสานและมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ/มหาวิทยาลัย อีสาน/มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
2818- 2560	ข้าราชการครูตำแหน่งครูและผู้บริหารสถานศึกษา ระดับเชี่ยวชาญ (ผู้บริหารระดับ9)	สถานศึกษาหลายแห่งสังกัดสำนักงาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

4. ผลงานทางด้านวิชาการ

บทความทางวิชาการ

เพิ่ม หลวงแก้ว,ฉัตรชัย ลือหาร(2564) มาตรการทางกฎหมายอาญาในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันของกลุ่มเครือข่ายอิทธิพล
ในสหกรณ์ออมทรัพย์ครู, วารสารวิจัยสถาบันพิมลธรรม, 8 (2) ,173-184

บทความวิจัย

เพิ่ม หลวงแก้ว. (2561). กฎหมายคุ้มครองจริยธรรมในกระบวนการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู.ธรรม
ทัศน์,18 (3) ,351-362

พรอัมรินทร์ พรหมเกิด, วรัญญา ศรีรินทร์ และ เพิ่ม หลวงแก้ว.(2562) มาตรการเพื่อป้องกันความร่วมมือของเครือข่ายอิทธิพล
ในการทุจริตอย่างเป็นระบบในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขตที่ 24,25,26. วารสารวิชาการ ปปช. 12 (2), 18-
44

พรอัมรินทร์ พรหมเกิด, วรัญญา ศรีรินทร์,ธีรภัทร์ ลอยวิรัตน์ และ เพิ่ม หลวงแก้ว. เครือข่ายกลุ่มอิทธิพลกับการทุจริตคอร์รัปชัน
อย่างเป็นระบบในภาคการศึกษา: กรณีศึกษาการทุจริตคอร์รัปชันจากโครงการก่อสร้างสนามฟุตบอลและสหกรณ์
ออมทรัพย์ครู.(2562) สถาบันพระปกเกล้า 17 (3) ,114-134

หยัด ขจรเกียรติผดุง, เพิ่ม หลวงแก้ว (2563) ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา.ปัญญาปณิธาน ,5 (1)
,225-268

จิรารัตน์ สว่าง,เพิ่ม หลวงแก้ว (2563) ปัญหาการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเฉพาะรายตามมาตรา59 และ 59 ทวิ.ปัญญา
ปณิธาน.5 (1) ,228-241

กำพล วันทา,เพิ่ม หลวงแก้ว และคณะ(2563) การใช้อำนาจตามกฎหมายโดยสุจริต. วิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิกสาขามนุษย
ศาสตร์สังคมศาสตร์, 6 (1) ,233-245

ศุภกร แสงวระโทก,เพิ่ม หลวงแก้ว (2563) มาตรการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับรถจักรยานยนต์ ดัดแปลง
สภาพต่อเติมส่วนควบ.ปัญญาปณิธาน.5(2) ,195-206

สารวัตร สุระ,เพิ่ม หลวงแก้ว (2564) มาตรฐานทางจริยธรรมเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการกรณีศึกษา
เปรียบเทียบระหว่างข้าราชการส่วนท้องถิ่นและข้าราชการตำรวจ,วารสารปัญญาปณิธาน, 6 (1) ,107-120

ชนภพ แสงวระโทก, เพิ่ม หลวงแก้ว (2564) มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการโฆษณาเชิญชวนให้เล่นการพนันออนไลน์
ผ่านสื่อออนไลน์,ปัญญาปณิธาน 6 (1) มกราคม-มิถุนายน 2564 ,161-174

นที นิลเกตุ, เพิ่ม หลวงแก้ว(2564) ปัญหาและอุปสรรคการออกโฉนดที่ดิน:ศึกษารณการออกโฉนดที่ดินในพื้นที่จังหวัด
หนองคาย,ปัญญาปณิธาน 6 (2) กรกฎาคม-ธันวาคม 2564,127-140

วรรณรุจี ยันทะแย้ม, เพิ่ม หลวงแก้ว,(2564) ปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมายการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไป
ตามหลักธรรมาภิบาล,วารสารปัญญาปณิธาน,6 (2) 197-210

ปรัชญาณี ใจบุญ, เพิ่ม หลวงแก้ว (2564) มาตรการทางกฎหมายในการดำเนินคดีสิ่งแวดล้อม: ศึกษากรณีการประเมินคุณค่า
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม,วารสารปัญญาปณิธาน, 6 (2) , 211-224

5. ประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา

14 ปี

6. ภาระการสอน

ระดับปริญญาตรี

กฎหมายปกครอง, กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมือง, กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา , กฎหมายลักษณะพยาน, หลักกฎหมายมหาชน, กฎหมายประกันภัย,กฎหมายสิทธิมนุษยชน, กฎหมายอาญา:ภาคความผิด,สหกิจศึกษาทางกฎหมาย , ระเบียบวิธีวิจัยทางกฎหมาย

ระดับปริญญาโท

กฎหมายการศึกษา ,กฎหมายรัฐธรรมนูญเปรียบเทียบ, กฎหมายปกครองชั้นสูง, ,กฎหมายสิ่งแวดล้อมชั้นสูง,ระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมของประเทศในกลุ่มอาเซียน

นายพัทธนันท์ ตลาดทรัพย์ (ชื่อเดิม สมศักดิ์ ตลาดทรัพย์)

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

2. ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	ชื่อสถาบัน/ประเทศ	ปี ที่จบ
ปริญญาเอก	Ph.D. (Public Administration)	Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada University/India	2561
ปริญญาโท	รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์/ไทย	2555
ปริญญาตรี	พธ.บ. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย/ไทย	2552

3. ผลงานทางด้านวิชาการ

Taladsub, S. (2019). The Local Government in France. *An International Multidisciplinary Quarterly Research Journal*. Volume-VIII, Issue-I-January-March-2019: ISSN 2277-5730, p.48-56.

Srisura S. and **Taladsub, S.** (2019). Role of Rural Development in Thailand: Case Study of Roi-Et Provincial Administrative Organization. In National Seminar on “Indian Foreign Policy and Present Scenario, Pandit Jawaharlal Nehru Mahavidyalaya, Aurangabad, India. February 2019, page 10-18.

Taladsub, S. (2019). The Local Government in England. *An International Multidisciplinary Quarterly Research Journal*. Volume-VIII, Issue-II-April-June-2019: ISSN 2277-5730, p.106-174.

Pangkaew, O. and **Taladsub, S.** (2019). Human Rights Issues in Thailand’s Fishing Industry. *UCG Approved Journal*, 8(6), page 1-12. March-2019. ISSN:2249-894X. Journal for all Subjects: www.lbp.world

จีณัสมา ศรีหิรัญ, กมนภา หวังเขื่อนกลาง, รวิภา ไนเถา และ **สมศักดิ์ ตลาดทรัพย์**. (2562). การจูงใจนักท่องเที่ยวเจเนอเรชันแซตด้วยองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว เพื่อเข้าร่วมประเพณีฮีตสิบสองในจังหวัดขอนแก่น. *วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ*, 6(1), หน้า 32-64.

สมศักดิ์ ตลาดทรัพย์, จีณัสมา ศรีหิรัญ, สุริยะ ศรีสุระ. (2563). นโยบายส่งเสริมการลงทุนและความก้าวหน้าของการดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในประเทศไทย. *วารสารปัญญาปณิธาน*, 5(2), หน้า 1-14.

พัทธนันท์ ตลาดทรัพย์, อนุชา นิลประพันธ์, กล้วยไม้ พรหมดี. (2564). การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา: เทศบาลตำบลโซ่พิสัย อำเภอโซ่พิสัย จังหวัดบึงกาฬ. *วารสารปัญญาปณิธาน*, 6(2), หน้า 169-182.

Taladsub, P., Ninprapan, A., Promdee, K., and Pangkaew, O. (2022). The Pattern of Collaborative Governance in Chiang Khan Tourism Development, Thailand. *An International Multidisciplinary Quarterly Research Journal (AJANTA)*, 11(4), pp. 54-60.

4. ประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา

6 ปี

5. ภาระการสอน

ระดับปริญญาตรี

รัฐประศาสนศาสตร์ชั้นแนะนำ หลักและเทคนิคการวางแผน การจัดการภาครัฐและเอกชน การบริหารท้องถิ่น การบริหารงาน
สาธารณะในท้องถิ่น ทฤษฎีองค์การและการจัดการ ระเบียบวิธีปฏิบัติราชการและการบริหารการบริการสาธารณะ

นายศักรินทร์ นนทพจน์

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

รองศาสตราจารย์

2. ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	ชื่อสถาบัน/ประเทศ	ปี ที่จบ
ปริญญาเอก	Ph.D. (Economic Development)	Universiti Sains Malaysia/Malaysia	2557
ปริญญาโท	วท.ม. (เศรษฐศาสตร์เกษตร)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่/ไทย	2548
ปริญญาตรี	ศ.บ. (เศรษฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น/ไทย	2545

3. ผลงานทางด้านวิชาการ

Sihabutr, C., **Nonthapot, S.** (2021). The effects of economic factors on sustainable community-based tourism in upper northeast Thailand. **International Journal of Management and Sustainability**, 2021, 10(3), pp. 79–91

Chaturaporn Sihabutr, **S. Nonthapot.** (2021). The Influences of Travel Expenses on the Indicator Factors of Sustainability in GMS Member Countries. **Journal of Environmental Management and Tourism**. Volume 12, Issue 1, pp.233-242

Wattanukul, T., **Nonthapot, S.** and Watchalaanun, T. (2019). An analysis of the competitiveness and market expansion of Thailand's rubber smoked sheet export – A technical note, **Australasian Accounting Business and Finance**, Volume 13, Issue 4, pp. 92-99.

Wattanukul, T., **Nonthapot, S.** and Watchalaanun, T. (2021). Factors influencing the processed pineapple export competitiveness of Thailand, **Australasian Accounting Business and Finance**, Volume 15, Issue 3, pp. 119-127.

Wongsiri, A., Nonthapot, S. (2022). The Use and Transmission of Traditional Beliefs for Environmental Conservation in the Bueng Khong Long Wetland, Thailand, **Journal of Mekong Societies**, Volume 18, Issue 1, pp. 103-124

4. ประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา

14 ปี

5. ภาระการสอน

ระดับปริญญาตรี

เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ เศรษฐมิติ กฎระเบียบทางเศรษฐกิจ
ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

ระดับปริญญาโท

ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับเศรษฐศาสตร์การจัดการและกลยุทธ์ เศรษฐมิติประยุกต์เพื่อการจัดการและกลยุทธ์ เศรษฐศาสตร์
อุตสาหกรรมบริการ วิทยานิพนธ์ แผน 1 แบบ ก 1 และ ก 2

นางสาวอภิรตี วงศ์ศิริ

1. ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

2. ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	ชื่อสถาบัน/ประเทศ	ปี ที่ จบ
ปริญญาเอก	Ph.D. (Rural Sociology)	University of Missouri-Columbia/U.S.A.	2560
ปริญญาโท	ร.ป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/ไทย	2552
ปริญญาตรี	ศศ.บ. (การจัดการการพัฒนาสังคม)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น/ไทย	2549

3. ผลงานทางด้านวิชาการ

3.1 ตำราหรือหนังสือ ย้อนหลัง 5 ปี

อภิรตี วงศ์ศิริ. (2566). **จิตสาธารณะและองค์กรภาคประชาสังคม**. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 1-200. <https://kku.world/civil-society-organizations> (ได้รับทุนสนับสนุนการผลิตตำราและหนังสือคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2564)

3.2. งานวิจัย ย้อนหลัง 5 ปี

ดำเนินการแล้วเสร็จ

อภิรตี วงศ์ศิริ. (2563). **อาสาสมัครสาธารณสุขกับธรรมาภิบาลท้องถิ่น: ศึกษากรณีเขตพื้นที่การปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย**. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยภายใต้โครงการส่งเสริมผลการวิจัยเพื่อเพิ่มผลผลิตด้านวิชาการวิทยาเขตหนองคาย โดยฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

อภิรตี วงศ์ศิริ. (2563). **การสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนบนฐานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชนในพื้นที่: กรณีศึกษาเขตพื้นที่ชุ่มน้ำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ**. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยภายใต้โครงการพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ 2562)

อภิรตี วงศ์ศิริ. (2563). **วิสัยทัศน์ในมิติการพัฒนาท้องถิ่นผ่านกรอบแนวคิดทุนชุมชนของ เทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย**. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (ภายใต้โครงการสนับสนุนทุนวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และการขอตำแหน่งทางวิชาการสำหรับอาจารย์รุ่นใหม่ของสาขาวิชาพัฒนาสังคม ประจำปีงบประมาณ 2563)

อภิรดี วงศ์ศิริ และณัฐธัญญาณี จันทพลาบูรณ์. (2565). การเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยผู้สูงอายุของประชาชนในชุมชนรอบมหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ 2564)

3.3 บทความทางวิชาการ 5 ปีย้อนหลัง

3.3.1 ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ

ชินาธิป ขาดิพุดชา, พัชรพร พัฒนกุลเกียรติ, ธีรพันธ์ พลศรี, นันทวัฒน์ เนืองลี, ศิริภัสสร ทรงสังข์, ศุภรัสมิ์ ชมภูบุตร, ชนากานต์ แก้วคำ, พงษ์วิศิษฐ์ ปะนัดดา, ธนพฤกษ์ ชามะรัตน์, อภิรดี วงศ์ศิริ. (2565). การใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความรู้และการมีส่วนร่วมในการปลูกผักสวนครัวของคนจนเมืองชุมชนเทพารักษ์ 5 เทศบาลนครขอนแก่นจังหวัดขอนแก่น. *วารสารวิจัยศิลปวิทยาการลุ่มน้ำโขง*, 30(2), 1-15.

ณัฐธัญญาณี จันทพลาบูรณ์ และอภิรดี วงศ์ศิริ. (2565). การเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่วัยผู้สูงอายุของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย. *วารสารจันทร์เกษมสาร*, 28(1), 109-124.

ชินวัตร พิมพ์า และอภิรดี วงศ์ศิริ. (2564). การศึกษาประเด็นการร้องเรียนด้านการบริการและการบริหารของหน่วยงานภาครัฐของประชาชนผ่านแอปพลิเคชันดำรงธรรม Tracking ของศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดขอนแก่น. *วารสารจันทร์เกษมสาร*, 27(2), 317-331.

มรกต สุบิน และอภิรดี วงศ์ศิริ. (2564). การมีส่วนร่วมของนักศึกษาอาสาสมัครด้านการรักษาความปลอดภัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*, 14(2), 159-176.

อภิรดี วงศ์ศิริ. (2563). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความครอบคลุมทางสังคมของอาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชนชนบทในเขตพื้นที่อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์*, 35(2), 19-37.

อภิรดี วงศ์ศิริ. (2562). การศึกษาความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการท้องถิ่นกับธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. *วารสารการบริหารงานท้องถิ่น*, 12(3), 354-371.

อภิรดี วงศ์ศิริ (2561). ทุนทางสังคมภายนอกชุมชน: การมีส่วนร่วมของประชาชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์*, 35(3). 152-175.

3.3.2 ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

Wongsiri, A., & Nothapot, S. (2022). The use and transmission of traditional beliefs for environmental conservation in the Bueng Khong Long Wetland, Thailand. *Journal of Mekhong Societies*, 18(1), 103-124.

Wongsiri, A. (2021). The mediating effect of social capital on the relationships between community attachment, community support, and civic engagement of volunteers in Thailand.

International Journal of Interdisciplinary Social and Community Studies, 16(2), 155-168.
DOI: 10.18848/2324-7576/CGP/V16I02/155-168

Wongsiri, A. (2021). A confirmatory factor analysis: examining the local performance assessment system of sub-district municipalities in Northeast of Thailand. *The International Journal of Interdisciplinary Organizational Studies*, 16 (1), 33-46. <https://doi.org/10.18848/2324-7649/CGP>

Wongsiri, A. (2020). The effect of social network size on the perspectives of volunteering. *International Journal of Innovation, Creativity and Change*, 11(5), 498-516.

Nonthapot, S., & Wongsiri, A. (2019). Impacts of the Tourism Environment on Economic Activities at Wat Phra That Phanom, Thailand. *Journal of Environmental Management and Tourism*, (Volume X, Spring), 2(34): 292 - 299. DOI:10.14505/jemt.v10.2(34).02

4. ประสบการณ์การสอนในระดับอุดมศึกษา

8 ปี

5. ภาระการสอน

ระดับปริญญาตรี

การเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน ระเบียบวิธีวิจัยพื้นฐานทางสังคมศาสตร์ จิตสาธารณะและองค์กรภาคประชาสังคม ธรรมาภิบาล ในการพัฒนาสังคม สหกิจศึกษาทางพัฒนาสังคม การจัดการกลยุทธ์เพื่อการบริหารภาครัฐ

ระดับปริญญาโท

การจัดการเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนา

เอกสารแนบหมายเลข 3
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร

คำสั่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ที่ 6425/2566

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชากฎหมายและการพัฒนาสังคม (หลักสูตรนานาชาติ) คณะสหวิทยาการ

ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565 ข้อ 16 เรื่อง การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตรหรือทุกรอบ 5 ปี เพื่อให้หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา กฎหมายและการพัฒนาสังคม (หลักสูตรนานาชาติ) มีความสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร การเปลี่ยนแปลง กระบวนทัศน์ใหม่ด้านการศึกษา และทิศทางความต้องการบัณฑิตในอนาคตของภาคการผลิต และนโยบายการผลิต กำลังคนของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 37 (1) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2558 ประกอบ กับมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 6/2566 เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2566 จึงแต่งตั้งผู้มีรายชื่อต่อไปนี้ เป็น คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายและการพัฒนาสังคม (หลักสูตรนานาชาติ) คณะสหวิทยาการ ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนทรีย์ บุชิตชน	เป็นประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์พิเศษ วิชัย อริยะนนทกะ	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
3. ศาสตราจารย์สุรสิทธิ์ วชิรขจร	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
4. Mr.Bruce Avery Lasky	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
5. นางสาวปวงนุช พิธโนทัย	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
6. นายปิยศักดิ์ มานะสันต์	เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
7. Mr.Daniel Jay Mitterhoff	เป็นกรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐธัญญาณี จันทพลาบูรณ์	เป็นกรรมการ
9. นางสาวกัญญา จงอุดมการณ์	เป็นกรรมการและเลขานุการ
10. นางสาวพิมพ์พร แก้วทับทิม	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการตามรายชื่อดังกล่าวมีหน้าที่ร่วมกันพิจารณาจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2566

(รองศาสตราจารย์ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายการศึกษาและบริการวิชาการ
ปฏิบัติการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

เอกสารแนบหมายเลข 4

ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2566

ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๖

เพื่อให้การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปอย่างถูกต้องตามมาตรฐานวิชาการ มีคุณภาพสูง มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการพัฒนาวิชาการและยุทธศาสตร์เรื่องการบริหารจัดการศึกษา การนำบัณฑิตศึกษาให้ไปเชื่อมโยงกับงานวิจัย และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้กับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยที่เปิดใหม่และที่ปรับปรุง ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙ บรรดาระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“คณะ” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานที่มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีของคณะ วิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนงานที่มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“สาขาวิชา” หมายความว่า สาขาวิชาของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งจากคณบดีเพื่อรับผิดชอบหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งทำหน้าที่บริหารจัดการและพัฒนาหลักสูตร

“ประธานหลักสูตร” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่ได้รับแต่งตั้งจากคณบดีเพื่อรับผิดชอบหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ” หมายความว่า สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“คณะกรรมการประจำคณะ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือวิทยาลัย

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๕

“อาจารย์” หมายความว่า อาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยประเภทวิชาการกลุ่มคณาจารย์ประจำ คณาจารย์ทางวิชาชีพ (คลินิก) คณาจารย์ที่สอนและวิจัยระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา และพนักงานมหาวิทยาลัย ประเภทวิจัยกลุ่มนักวิชาการวิจัย หรือบุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย มีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ บุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิต ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาวิชาการ

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน มีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นทุติยการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร ในกรณีนี้ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า อาจารย์ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

“อาจารย์ผู้สอน” หมายความว่า อาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งให้ทำหน้าที่สอนในรายวิชาหรือบางหัวข้อในแต่ละรายวิชา

“อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่คณะแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและการจัดแผนการเรียนของนักศึกษา

“อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก (Major Advisor)” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับแต่งตั้งให้รับผิดชอบกระบวนการเรียนรู้เพื่อวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระของนักศึกษาเฉพาะราย เช่น การพิจารณาเค้าโครง การให้คำแนะนำและควบคุมดูแล รวมทั้งการประเมินความก้าวหน้าและการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระของนักศึกษา

“อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (Co-Advisor)” หมายความว่า อาจารย์ประจำ หรืออาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่คณะแต่งตั้ง เพื่อให้ทำหน้าที่ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหลักในการพิจารณาเค้าโครง รวมทั้งช่วยเหลือให้คำแนะนำและควบคุมดูแลการทำวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระของนักศึกษา

“อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” หมายความว่า ผู้ที่มีได้เป็นอาจารย์ประจำที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ที่อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์โดยผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในหน้าที่นั้น ๆ

“อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ” หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดในหน้าที่นั้น ๆ แต่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“การตกลงร่วมผลิต” หมายความว่า การตกลงกันอย่างเป็นทางการระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรภายนอกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและองค์กรภายนอกนั้น ๆ

“องค์กรภายนอก” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาในหรือต่างประเทศที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาของประเทศนั้น หรือเป็นหน่วยราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า หรือสภาวิชาชีพ หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรมหาชน หรือบริษัทเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเท่านั้น หากเป็นบริษัทเอกชนที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสภามหาวิทยาลัย โดยต้องแสดงศักยภาพและความพร้อมในการร่วมผลิตบัณฑิตของบริษัทดังกล่าว และต้องให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกหลักเกณฑ์ ประกาศ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ปฏิบัติซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

กรณีที่มีได้กำหนดหลักการและแนวทางการปฏิบัติไว้ในระเบียบนี้ หรือกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือกรณีที่มีปัญหาตีความตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาและเสนอความเห็นต่ออธิการบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ทั้งนี้ การวินิจฉัยหรือตีความให้ยึดหลักการหรือแนวทางของประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หมวดที่ ๒ ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๖ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้ดำเนินการดังนี้

๖.๑ บัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้รักษามาตรฐานของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

๖.๒ บัณฑิตวิทยาลัยมีหน้าที่ประสานงานและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนคณะและสาขาวิชาที่มีหน้าที่จัดการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

๖.๓ บัณฑิตวิทยาลัย จัดให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชา ร่วม เพื่อบริหารและจัดการศึกษาในหลักสูตรที่มีกระบวนการเกี่ยวข้องกับหลายคณะ โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็นสองภาคการศึกษาปกติ คือ ภาคการศึกษาต้น และภาคการศึกษาปลาย และอาจมีภาคการศึกษาพิเศษ (Special Session) ด้วยก็ได้ โดยหนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ หรือเทียบเคียงได้ไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

ส่วนภาคการศึกษาพิเศษ ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

การจัดการศึกษาในระบบอื่น ให้มีการนับระยะเวลาในการศึกษาเทียบเคียงได้กับระบบทวิภาค ซึ่งจะต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้นไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับระยะเวลาของหน่วยการเรียนรู้เทียบเคียงกับหน่วยกิตในระบบทวิภาค รายวิชาภาคทฤษฎีและรายวิชาภาคปฏิบัติ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม การทำโครงการหรือกิจกรรมอื่นใดที่เสริมสร้างการเรียนรู้ที่ได้มอบหมาย วิทยานิพนธ์ การศึกษาอิสระให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการจัดการศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ การคิดหน่วยกิตตามระบบทวิภาค

๘.๑ การศึกษาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๒ การศึกษาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกปฏิบัติหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๓ การฝึกงาน หรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๔ การศึกษาที่เป็นการทำกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้ระยะเวลาทำกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๕ วิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๖ การศึกษาอิสระ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมง ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๗ กิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดที่เสริมสร้างการเรียนรู้ นอกเหนือรูปแบบที่กำหนดข้างต้น การนับระยะเวลาในการทำกิจกรรมนั้นต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๘.๘ หลักสูตรอาจคิดหน่วยกิตโดยใช้สมรรถนะ หรือประสบการณ์ที่นักศึกษาได้เรียนรู้ตามที่หลักสูตร กำหนดเพื่อเทียบเคียงเป็นหน่วยกิตได้ โดยให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๙ การจัดแผนการศึกษา เป็นการจัดแผนการศึกษาในหลักสูตรโดยกำหนดจำนวนหน่วยกิตเฉลี่ย ตลอดหลักสูตร ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ สำหรับระบบทวิภาค

ข้อ ๑๐ ระยะเวลาการศึกษาของแต่ละหลักสูตรที่จัดแผนการศึกษา เป็นดังนี้

๑๐.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิต ไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๑๐.๒ ปริญญาโทบัณฑิต ไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

๑๐.๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

๑๐.๔ ปริญญาตรีบัณฑิต ผู้ที่สำเร็จปริญญาบัณฑิตไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา ส่วนผู้ที่สำเร็จปริญญาโทบัณฑิต ไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

ทั้งนี้ ไม่นับระยะเวลาที่ลาพักการศึกษาหรือถูกสั่งพักการศึกษา กรณีที่หลักสูตรใดประสงค์จะกำหนด ระยะเวลาการศึกษามากกว่าที่กำหนด ให้ขอความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยเป็นกรณีไป

ระยะเวลาการศึกษาสำหรับหลักสูตรที่จัดการศึกษาแบบอื่น ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวดที่ ๓

หลักสูตร

ข้อ ๑๑ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มีดังนี้

๑๑.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความ ชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยมีความสัมพันธ์ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ

๑๑.๒ หลักสูตรปริญญาโท มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพ ที่มีความรู้ความสามารถ ระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัย เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล มีคุณธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ และมุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนางานและสังคม

๑๑.๓ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มุ่งเน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความ ชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยมีความสัมพันธ์ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ

๑๑.๔ หลักสูตรปริญญาเอก มุ่งเน้นการพัฒนา นักวิชาการและนักวิชาชีพ ที่มีความรู้ความสามารถ ระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์โครงสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล มีคุณธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ และมุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างสรรค์สร้างองค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน สังคม ประเทศ และประชาคมโลก

ข้อ ๑๒ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวน หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ข้อ ๑๓ หลักสูตรปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

๑๓.๑ แผน ๑ แบบวิชาการ เน้นการเรียนรู้การทำวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์สร้างองค์ความรู้ใน ศาสตร์สาขาวิชานั้น โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต คณะกรรมการบริหาร หลักสูตรอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิตและศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

๑๓.๒ แผน ๒ แบบวิชาชีพ เน้นการศึกษารายวิชาและการศึกษาอิสระเชิงการประยุกต์ใช้ความรู้ ในวิชาชีพโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ให้มีการศึกษาอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

ข้อ ๑๔ หลักสูตรปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและ นักวิชาชีพชั้นสูง คือ

๑๔.๑ แผน ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

แผน ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แผน ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

๑๔.๒ แผน ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิด ความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แผน ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และ ศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และ
ศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ข้อ ๑๕ ประเภทของหลักสูตร แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑๕.๑ หลักสูตรปกติ (Regular Program) หมายถึง หลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งที่ใช้ภาษาไทยเป็น
สื่อหลักในการเรียนการสอน หรืออาจมีบางรายวิชาที่ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอนด้วยก็ได้

๑๕.๒ หลักสูตรนานาชาติ (International Program) หมายถึง หลักสูตรที่มีองค์ความรู้และเนื้อหา
สาระที่มีความเป็นสากล และมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเป็นนานาชาติ เพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ
และมาตรฐานสากล โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอน

คณะหรือสาขาวิชาอาจดำเนินการจัดทำหลักสูตรร่วมกับองค์กรภายนอก เพื่อสร้างความเข้มแข็ง
ให้กับหลักสูตร ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๖ การบริหารจัดการการศึกษาของหลักสูตร ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑๖.๑ หลักสูตรหนึ่ง ๆ ให้กำกับดูแลโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งคณบดีที่หลักสูตร
สังกัดแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ และมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี

๑๖.๒ องค์กรประกอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
และอาจมีอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นกรรมการเพิ่มเติมตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ประธานคณะกรรมการ
บริหารหลักสูตร ต้องเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑๖.๓ หน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เป็นไปตามที่คณะกำหนด

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการประจำคณะ ทำหน้าที่กำกับดูแลคุณภาพและการบริหารจัดการหลักสูตร
ระดับบัณฑิตศึกษาทุกหลักสูตรในองค์กรรวมของคณะนั้น ๆ

ข้อ ๑๘ การประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร
ให้เป็นไปตามระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๔

การรับเข้าศึกษา

ข้อ ๑๙ ผู้สมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องสำเร็จการศึกษาตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด โดยความ
เห็นชอบของบัณฑิตวิทยาลัย

๑๙.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือ
เทียบเท่า

๑๙.๒ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
หรือปริญญาโท หรือเทียบเท่า

๑๙.๓ หลักสูตรปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือเทียบเท่า

๑๙.๔ หลักสูตรปริญญาเอก จะต้องสำเร็จการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ปริญญาโทหรือเทียบเท่า

(๒) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีมาก และมีพื้นฐานความรู้ความสามารถและศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้

ข้อ ๒๐ การรับสมัคร

ใบสมัคร ระยะเวลาสมัคร หลักฐานประกอบและเงื่อนไขอื่น ๆ ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๑ การรับเข้าศึกษา

การรับบุคคลเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ให้ออกเป็นประกาศบัณฑิตวิทยาลัย โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๒๑.๑ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข วิธีการและจำนวนนักศึกษาที่จะรับในแต่ละสาขาวิชา และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

๒๑.๒ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยอาจให้ความเห็นชอบในการรับบุคคลเข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษได้ ทั้งนี้ ต้องผ่านการพิจารณารับเข้าจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการประจำคณะที่เกี่ยวข้อง

๒๑.๓ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยอาจให้ความเห็นชอบในการรับผู้มีพื้นฐานความรู้ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๙ เข้าศึกษาหรือวิจัยโดยไม่ขอรับปริญญาเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ทั้งนี้ ต้องผ่านการพิจารณารับเข้าจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการประจำคณะที่เกี่ยวข้อง

๒๑.๔ ในกรณีที่ผู้สมัครกำลังรอผลการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือระดับปริญญาโทแล้วแต่กรณี การรับเข้าศึกษาจะมีผลสมบูรณ์เมื่อผู้สมัครส่งหลักฐานการสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งตามที่หลักสูตรที่เข้าศึกษานั้นกำหนด ภายในเวลาที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๒๑.๕ การรับนักศึกษาต่างชาติ ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

๒๑.๖ การรับนักศึกษาจากหลักสูตรความร่วมมือกับองค์กรภายนอกให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

กรณีไม่เป็นไปตาม ข้อ ๒๑.๑ - ๒๑.๖ ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๒ การรายงานตัวและขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

การรายงานตัวและขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๓ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้มีสถานภาพเป็นนักศึกษา ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

๒๓.๑ นักศึกษาสามัญ หมายความว่า ผู้ที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อขอรับปริญญา หรือประกาศนียบัตร

๒๓.๒ นักศึกษาวิสามัญ หมายความว่า ผู้ที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาได้เป็นกรณีพิเศษ จำแนกได้ดังนี้

- (๑) ผู้เข้าทดลองศึกษาในหลักสูตร
- (๒) ผู้เข้าศึกษาในวิชาหรือชุดวิชาหรือหลักสูตรฝึกอบรบระดับบัณฑิตศึกษา ที่เปิดสอนในรูปแบบการจัดการศึกษาตลอดชีวิตและประสงค์จะรับปริญญา
- (๓) นักศึกษาสถาบันการศึกษาอื่นที่ลงทะเบียนเรียนวิชาข้ามสถาบัน

หมวดที่ ๕

อาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๒๔ คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ อาจารย์พิเศษของหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรปริญญาโท หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และหลักสูตรปริญญาเอก ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ ภาระงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการศึกษาอิสระ ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ ๖

การลงทะเบียนวิชาเรียน

ข้อ ๒๖ การลงทะเบียนและการเพิ่มหรือถอนวิชาเรียน

๒๖.๑ การลงทะเบียนวิชาเรียนแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๒๖.๑.๑ การลงทะเบียนโดยนับหน่วยกิตและคิดค่าคะแนน (Credit)

๒๖.๑.๒ การลงทะเบียนโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

๒๖.๒ การลงทะเบียนในภาคการศึกษาปกติ

นักศึกษาในหลักสูตรที่ต้องลงทะเบียนวิชาเรียน ในกรณีที่มีความจำเป็น การลงทะเบียนเรียนมากกว่าที่กำหนด ในข้อ ๙ อาจกระทำได้โดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปหรืออาจารย์ที่ปรึกษาหลักและได้รับอนุมัติจากคณบดีที่นักศึกษาสังกัด ทั้งนี้ ไม่เกิน ๒๐ หน่วยกิต

นักศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาเอก ที่ยังสอบไม่ผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) อาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้น ๆ โดยการอนุมัติของคณบดีที่นักศึกษาสังกัด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ทั้งนี้ ต้องต่อทะเบียนนักศึกษาและชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาเต็มตามอัตราที่กำหนด

๒๖.๓ ในภาคการศึกษาพิเศษนักศึกษาจะลงทะเบียนวิชาเรียนได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๒๖.๔ ในกรณีที่มีความจำเป็น การลงทะเบียนเรียนมากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๖.๒ และข้อ ๒๖.๓ อาจกระทำได้โดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปหรืออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก คณะบดีที่นักศึกษาสังกัด และเสนอบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติ

๒๖.๕ นักศึกษาอาจจะลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชาที่ได้ค่าคะแนนไม่สูงกว่าตัวอักษร “B” หรือ คำ “Good” อีก ได้

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและผ่านครบทุกรายวิชาตามหลักสูตรแล้ว แต่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ที่จะสำเร็จการศึกษา สามารถลงทะเบียนเรียนซ้ำเฉพาะรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่าตัวอักษร “A” หรือคำ “Excellent” ได้

๒๖.๖ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาครบตามหลักสูตรแล้วแต่ยังไม่สำเร็จการศึกษา และนักศึกษาที่ลาพัก การศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๖.๗ นักศึกษาสามารถลงทะเบียนวิชาที่บรรจุอยู่ในแผนการเรียนตามหลักสูตรหรือรายวิชา ที่เทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือจากมหาวิทยาลัย เพื่อนับเป็นวิชาตามแผนการเรียนตามหลักสูตรได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและได้รับอนุมัติจากคณะบดีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๗ เกณฑ์การขอเพิ่มและการถอนวิชาเรียน ให้ดำเนินการ ดังนี้

๒๗.๑ การเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ภายใน ๑ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาพิเศษ หรือภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๗.๒ การถอนรายวิชาที่มีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๒๗.๒.๑ การถอนรายวิชาภายในหนึ่งในสี่ของระยะเวลาการศึกษารายวิชานั้นในภาคการศึกษานั้น นับจากวันเริ่มเรียนตามปฏิทินการศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือตามที่หลักสูตรกำหนด รายวิชาที่ถอนนั้น จะไม่ปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา (Transcript) และการถอนตามนี้ นักศึกษาสามารถดำเนินการได้ด้วยตัวเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

๒๗.๒.๒ การถอนรายวิชาภายหลังจากระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๗.๒.๑ และ ก่อนระยะเวลา ๑ สัปดาห์ของวันแรกของการสอบปลายภาคตามที่กำหนดในปฏิทินการศึกษา รายวิชาที่ถอนนั้นจะได้ตัวอักษร W แต่จะไม่ปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา การถอนตามนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปหรืออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และให้ดำเนินการที่สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ

๒๗.๒.๓ การถอนรายวิชาภายหลังจากระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๗.๒.๒ รายวิชาที่ถอนนั้น จะได้รับตัวอักษร F และจะปรากฏในใบแสดงผลการศึกษา

สำหรับรายวิชาที่มีการเรียนน้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ ให้กำหนดระยะเวลาในการเพิ่มและถอนรายวิชาเป็นสัดส่วนกับที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๗.๑ และ ข้อ ๒๗.๒

๒๗.๓ เมื่อมีการเพิ่มหรือถอนรายวิชาแล้ว จำนวนหน่วยกิตที่เรียนจะต้องไม่ขัดแย้งกับข้อ ๒๖.๒ และ ข้อ ๒๖.๓

ข้อ ๒๘ การโอนหน่วยกิตและค่าคะแนนของรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วทั้งจากสถาบันการศึกษาอื่น และจากมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๙ การเปลี่ยนสาขาวิชา

นักศึกษาอาจขอเปลี่ยนสาขาวิชาได้ และการดำเนินการเปลี่ยนสาขาวิชาให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓๐ การเปลี่ยนระดับการศึกษา

นักศึกษาในหลักสูตรระดับที่ต่ำกว่า อาจได้รับการพิจารณาให้โอนเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับที่สูงกว่า หรือในทางกลับกัน นักศึกษาในหลักสูตรระดับที่สูงกว่า อาจได้รับการพิจารณาให้โอนเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับที่ต่ำกว่าได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น ๆ และประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ ๗

ระดับคะแนน ความหมาย และค่าคะแนน

ข้อ ๓๑ ระดับคะแนนกำหนดให้เป็นตัวอักษรหรือคำ ความหมาย และค่าคะแนน เป็นดังนี้

ตัวอักษร	คำ	ความหมาย	ค่าคะแนนต่อหน่วยกิต
A	Excellent	ผลการประเมินขั้นดีเยี่ยม	๔.๐
B+	Very Good	ผลการประเมินขั้นดีมาก	๓.๕
B	Good	ผลการประเมินขั้นดี	๓.๐
C+	Fairly Good	ผลการประเมินขั้นค่อนข้างดี	๒.๕
C	Fair	ผลการประเมินขั้นพอใช้	๒.๐
D+	Poor	ผลการประเมินขั้นอ่อน	๑.๕
D	Very Poor	ผลการประเมินขั้นอ่อนมาก	๑
F	Fail	ผลการประเมินขั้นตก	๐
S	Satisfactory	ผลการประเมินพอใจ	-
U	Unsatisfactory	ผลการประเมินไม่พอใจ	-

ตัวอักษรอื่น ๆ ที่มีความหมายเฉพาะซึ่งแสดงสถานภาพการศึกษา คือ I T W AU และ N ตัวอักษรเหล่านี้ไม่มีค่าคะแนนต่อหน่วยกิต ยกเว้น T

ตัวอักษร	ความหมาย
I	ยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
P	กำลังดำเนินการอยู่ (In Progress)
R	ซ้ำชั้น (Repeat)
T	รับโอน (Transfer)
W	การขอถอนรายวิชา (Withdrawn)

AU

เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

N

ไม่ปรากฏรายงานผลการศึกษา (No Grade Reported)

กรณีที่มีการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษานอกระบบให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่การศึกษาในระบบตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๓๒ การใช้ตัวอักษร หรือคำ มีวิธีการดังนี้

๓๒.๑ ตัวอักษร A B+ B C+ C D+ D และ F หรือคำ Excellent, Very Good, Good, Fairly Good, Fair, Poor, Very Poor และ Fail ใช้ในกรณีต่อไปนี้

๓๒.๑.๑ ในรายวิชาที่นักศึกษาเข้าวัดและประเมินผลและหรือมีผลงานที่ประเมินได้เป็นระดับคะแนน

๓๒.๑.๒ เปลี่ยนจากตัวอักษร I ภายในกำหนดระยะเวลาของคณะที่รายวิชานั้นสังกัด

๓๒.๑.๓ เปลี่ยนจากตัวอักษร R ภายในกำหนดระยะเวลาและหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๓๒.๑.๔ การใช้ตัวอักษร F หรือคำ Fail นอกเหนือจากข้อ ๓๒.๑.๑, ๓๒.๑.๒ และ ๓๒.๑.๓ ยังใช้ได้กรณีต่อไปนี้คือ

(๑) นักศึกษาถูกตัดสิทธิ์ไม่ให้เข้าสอบประจำภาค

(๒) นักศึกษาทำผิดประกาศการสอบ และได้รับการตัดสินโทษให้ได้ตัวอักษร F หรือคำ Fail ตามประกาศว่าด้วยการสอบประจำภาคของมหาวิทยาลัย หรือไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์หรือเงื่อนไขการประเมินตามเกณฑ์ข้อ ๓๒.๑

(๓) นักศึกษาไม่แก้ตัวอักษร I ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ เปลี่ยนตัวอักษร I เป็นตัวอักษร F หรือคำ Fail ตามข้อ ๓๒.๒

(๔) ถอนรายวิชาเรียนหลังระยะเวลาที่กำหนด

(๕) ฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี

๓๒.๒ ตัวอักษร I ใช้ในกรณีต่อไปนี้

๓๒.๒.๑ นักศึกษาปฏิบัติงานยังไม่ครบตามเงื่อนไขที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดด้วยเหตุจำเป็นหรือสุดวิสัย

๓๒.๒.๒ การให้ตัวอักษร I แก่นักศึกษาจะต้องผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ประจำวิชานั้นสังกัด และได้รับการอนุมัติจากคณบดีที่รายวิชานั้นสังกัด เมื่อได้รับอนุมัติให้ได้ตัวอักษร I แล้ว ให้คณะที่รายวิชานั้นสังกัดอยู่กำหนดวันและเวลาการวัดและประเมินผลหรือปฏิบัติงานให้ครบ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินภาคการศึกษาถัดไป มิฉะนั้นจะเปลี่ยนเป็นตัวอักษร F หรือคำ Fail ในกรณีที่ป็นรายวิชา Audit จะเป็นตัวอักษร U เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็น คณบดีที่รายวิชานั้นสังกัด โดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา มีอำนาจอนุมัติให้ขยายระยะเวลาได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา โดยต้องแจ้งให้สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการทราบล่วงหน้า

๓๒.๓ ตัวอักษร P ใช้ในกรณีที่รายวิชานั้นเป็นรายวิชาที่เปิดสอนติดต่อกันมากกว่า ๑ ภาคการศึกษา ซึ่งจะต้องวัดผลในภาคการศึกษาสุดท้ายของรายวิชานั้น และต้องประเมินผลเป็นตัวอักษร A B+ B C+ C D+ D หรือ F หรือคำ Excellent, Very Good, Good, Fairly Good, Fair, Poor, Very Poor หรือ Fail

๓๒.๔ ตัวอักษร S และ U หรือคำ Satisfactory และ Unsatisfactory ใช้ในกรณีต่อไปนี้

๓๒.๔.๑ การประเมินผลรายวิชาที่กำหนดไว้ว่าไม่มีการประเมินผลเป็นระดับคะแนนหรือลงทะเบียนเรียนแบบร่วมเรียน

๓๒.๔.๒ เปลี่ยนจากตัวอักษร I ภายในกำหนดระยะเวลาของคณะที่รายวิชานั้นสังกัดอยู่ สำหรับรายวิชาที่ได้กำหนดการประเมินผลเป็นตัวอักษร S และ U หรือคำ Satisfactory และ Unsatisfactory

๓๒.๕ ตัวอักษร T ใช้ในกรณีของรายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้เทียบโอนได้โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำของคณะที่รับโอน โดยใส่ไว้ในวงเล็บต่อท้ายรายวิชา

๓๒.๖ ตัวอักษร W ใช้ในกรณีต่อไปนี้

๓๒.๖.๑ รายวิชาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ถอนตามข้อ ๒๗

๓๒.๖.๒ นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

๓๒.๖.๓ นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น

๓๒.๗ ตัวอักษร AU ใช้ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต ตามข้อ ๒๖.๑.๒

๓๒.๘ ตัวอักษร N ใช้ในกรณีรายวิชาที่ไม่ปรากฏรายงานผลการศึกษา

หมวดที่ ๘

การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๓๓ การวัดและประเมินผลให้มีทั้งการวัดและประเมินผลแบบก้ำวหน้า (Formative Assessment) และการวัดและประเมินผลแบบรวบยอด (Summative Assessment) สามารถดำเนินการได้หลายวิธี ดังนี้

๓๓.๑ การมอบหมายงาน (Assignment)

๓๓.๒ การทำโครงงาน (Project)

๓๓.๓ การเขียนรายงาน (Report)

๓๓.๔ การประเมินในสถานการณ์จริง (Authentic Assessment)

๓๓.๕ การสอบ

๓๓.๖ วิธีอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในรายวิชาหรือหลักสูตร

ข้อ ๓๔ การวัดและประเมินผลการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา มีดังนี้

๓๔.๑ การสอบรายวิชา นักศึกษาจะต้องสอบรายวิชาทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน เว้นแต่รายวิชาที่ได้ถอนโดยถูกต้องตามระเบียบ ให้อาจารย์ประจำวิชาส่งผลการประเมินผลรายวิชาตามแบบฟอร์มของสำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ โดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการประจำคณะ และคณบดี

๓๔.๒ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) เป็นการสอบข้อเขียนหรือการสอบปากเปล่า หรือการสอบทั้งสองแบบข้างต้น สำหรับนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท แผน ๒ แบบวิชาชีพ การสอบประกอบด้วยวิชาในสาขาวิชาเอกเฉพาะ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ ซึ่งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอรายชื่อให้คณบดีเป็นผู้แต่งตั้ง

๓๔.๓ การสอบวิทยานิพนธ์ เป็นการสอบเพื่อประเมินผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท แผน ๑ และนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอก ประกอบด้วย การตรวจอ่านและประเมินคุณภาพผลงาน การทดสอบความรู้ของนักศึกษาด้วยวิธีการสอบปากเปล่า และการประชุมพิจารณาผลงานของกรรมการ โดยให้มีคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นผู้สอบ

๓๔.๔ การสอบการศึกษาอิสระ เป็นการสอบเพื่อประเมินผลงานการศึกษาอิสระของนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท แผน ๒ แบบวิชาชีพ โดยคณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระ ประกอบด้วย การตรวจอ่านและประเมินคุณภาพผลงาน การทดสอบความรู้ของนักศึกษาด้วยวิธีการสอบปากเปล่า และการประชุมตัดสินผลงานของกรรมการ

๓๔.๕ การสอบวัดคุณสมบัติ เป็นการสอบวัดความรู้ความสามารถของนักศึกษาในสาขาวิชาเอกและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อประเมินว่านักศึกษามีความสามารถที่จะดำเนินการวิจัยโดยอิสระ และเป็นผู้มีสิทธิ์เสนอขออนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ในระดับปริญญาเอกได้ ซึ่งกำหนดให้นักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอก แผน ๑ และ แผน ๒ ต้องสอบผ่าน โดยมีหลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติดังนี้

๓๔.๕.๑ การสอบวัดคุณสมบัติเป็นการสอบข้อเขียนหรือการสอบปากเปล่า หรือทั้งสองแบบในสาขาวิชาเอกและสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓๔.๕.๒ ให้คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติเป็นผู้ดำเนินการจัดสอบวัดคุณสมบัติ ภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง ในกรณีที่ทำเป็นอาจจัดการสอบในภาคการศึกษาพิเศษได้ คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่า ๔ คน โดยอาจจะมีกรรมการซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมด้วยไม่เกิน ๒ คน ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอรายชื่อให้คณบดีเป็นผู้แต่งตั้ง

๓๔.๕.๓ นักศึกษาที่มีสิทธิ์ขอสอบวัดคุณสมบัติ คือ

(๑) นักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอก ตั้งแต่ภาคการศึกษาแรก เป็นต้นไป

(๒) นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท ที่มีความประสงค์จะขอเปลี่ยนระดับการศึกษา แผน ๑ แบบ ก ๒ ในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรปริญญาเอก ที่ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่ประเมินผลเป็น A B+ B C+ C D+ D หรือ F หรือคำ Excellent, Very Good, Good, Fairly Good, Fair, Poor, Very Poor หรือ Fail มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และได้คะแนนเฉลี่ยสะสมในภาคสุดท้ายก่อนการสอบวัดคุณสมบัติ ไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ หรือนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผน ๑ แบบ ก ๑ ที่มีผลงานวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ อันมีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอกได้ ทั้งนี้โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณบดี

๓๔.๕.๔ การประเมินผลการสอบวัดคุณสมบัติ ให้เป็นสัญลักษณ์ S หมายถึง สอบผ่าน หรือ U หมายถึง สอบไม่ผ่าน ให้ประธานคณะกรรมการสอบ รายงานผลการสอบต่อคณะ สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการและบัณฑิตวิทยาลัย ผ่านประธานหลักสูตร ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันสอบ

๓๔.๕.๕ นักศึกษาที่สอบวัดคุณสมบัติผ่านแล้ว จะเรียกว่านักศึกษาปริญญาเอกมีสิทธิ์เสนอขออนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอกได้

๓๔.๖ การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอก ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓๕ การสอบประมวลความรู้ การสอบวัดคุณสมบัติ และการประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ตามข้อ ๓๔.๒, ๓๔.๕, ๓๔.๖ ให้บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ

ข้อ ๓๖ การประเมินผลการศึกษา ให้กระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค ยกเว้นรายวิชาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาคอิสระ ให้มีการประเมินผลได้ก่อนสิ้นภาคการศึกษา

ข้อ ๓๗ การประเมินผลการสอบประมวลความรู้และการสอบวัดคุณสมบัติ ให้เป็นดังนี้

S (Satisfactory) หมายความว่า สอบผ่าน

U (Unsatisfactory) หมายความว่า สอบไม่ผ่าน

ข้อ ๓๘ นักศึกษาที่ได้รับระดับคะแนนต่ำกว่า C หรือได้ U แล้วแต่กรณี ในหมวดวิชาบังคับถือว่าต่ำกว่ามาตรฐาน ให้ลงทะเบียนเรียนซ้ำ

ข้อ ๓๙ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการวัดผลสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ และเมื่อทำการประเมินผลรายวิชาใดเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว ถือว่าการเรียนรายวิชานั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๔๐ อาจารย์ประจำวิชาต้องแจ้งเกณฑ์และเงื่อนไขการวัดและประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า

ข้อ ๔๑ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน อาจารย์ประจำวิชาจะต้องประเมินผลเป็นระดับคะแนนตามหมวดที่ ๗ และแจ้งผลระดับคะแนนให้สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการตามปฏิทินการศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๔๒ การประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้ใช้ระดับคะแนนตัวอักษรหรือค่าตามหมวดที่ ๗ ให้นักศึกษามีสิทธิ์อุทธรณ์ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๓ การประเมินผลการศึกษาเพื่อคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average = G.P.A.) จะกระทำเมื่อสิ้นแต่ละภาคการศึกษา

ข้อ ๔๔ การนับจำนวนหน่วยกิตและคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม

๔๔.๑ วิธีคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative Grade Point Average = Cumulative G.P.A.) ให้ทำดังนี้

๔๔.๑.๑ ให้นำผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างค่าคะแนนที่ได้กับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่มีการประเมินผลเป็นค่าคะแนนเป็นตัวตั้ง ทหารด้วยจำนวนหน่วยกิตสะสม (Cumulative Credits) ผลลัพธ์ที่ได้คือระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

๔๔.๑.๒ การคำนวณดังกล่าวข้างต้นให้ตั้งหารถึงทศนิยม ๔ ตำแหน่งและให้ปัดเศษเฉพาะทศนิยมที่มีค่าตั้งแต่ ๕ ขึ้นไป ตั้งแต่ตำแหน่งที่ ๔ เพื่อให้เหลือทศนิยม ๒ ตำแหน่ง

๔๔.๒ การคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative Grade Point Average) ในข้อ ๔๔.๑ ในกรณีที่มีการลงทะเบียนเรียนรายวิชามากกว่า ๑ ครั้งให้นำค่าคะแนนและหน่วยกิตรายวิชานั้น ๆ ที่ได้ค่าคะแนนสูงสุดเท่านั้นไปใช้ในการคำนวณหาระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

๔๔.๓ ความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม กำหนดดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม	ความหมาย
ตั้งแต่ ๓.๖๐ ขึ้นไป	ดีเยี่ยม
ตั้งแต่ ๓.๒๕ แต่ต่ำกว่า ๓.๖๐	ดีมาก
ตั้งแต่ ๒.๕๐ - แต่ต่ำกว่า ๓.๒๕	ดี
ตั้งแต่ ๒.๒๕ - แต่ต่ำกว่า ๒.๕๐	ค่อนข้างดี
ตั้งแต่ ๒.๐๐ - แต่ต่ำกว่า ๒.๒๕	พอใช้
ตั้งแต่ ๑.๗๕ - แต่ต่ำกว่า ๒.๐๐	อ่อน
ต่ำกว่า ๑.๗๕	อ่อนมาก

หมวดที่ ๙

การทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาอิสระ

ข้อ ๔๕ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระกระทำได้เมื่อนักศึกษามีคุณสมบัติครบตามที่แต่ละหลักสูตรกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์อื่น ๆ ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๔๖ การเสนออนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ

๔๖.๑ หลักสูตรปริญญาโทต้องได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ ภายใน ๑ ปี การศึกษา หลังจากลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ

๔๖.๒ หลักสูตรปริญญาเอกต้องได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ภายใน ๒ ปีการศึกษา หลังจากลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

ข้อ ๔๗ การควบคุมวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ๑ คน และอาจมีอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมได้อีกตามความเหมาะสม ในกรณีหลักสูตรระดับปริญญาเอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ร่วมเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๑ คน โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ข้อ ๔๘ การประเมินผลความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ

๔๘.๑ การประเมินผลความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ ต้องกระทำในทุกภาคการศึกษา โดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณบดี

๔๘.๒ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ มีหน้าที่ในการประเมินผลความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระของนักศึกษา และรายงานผลการประเมินต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการประจำคณะ คณบดี และสำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ

๔๘.๓ ใช้สัญลักษณ์ S (Satisfactory) หมายถึง ผลการประเมินความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระของนักศึกษาเป็นที่พอใจ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระประเมินความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระของนักศึกษา โดยระบุจำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระที่ได้รับการประเมินให้ได้สัญลักษณ์ S ของนักศึกษาแต่ละคนในแต่ละภาคการศึกษานั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียน หากผลการประเมินพบว่าไม่มีความก้าวหน้า จำนวนหน่วยกิตที่ได้ในภาคการศึกษานั้น ๆ ให้มีค่าเป็น S เท่ากับ ๐ (ศูนย์)

ต้นฉบับร่างวิทยานิพนธ์หรือรายงานการศึกษาอิสระที่พร้อมนำเสนอคณะกรรมการสอบ และต้นฉบับผลงานวิทยานิพนธ์ ที่ต้องตีพิมพ์หรือเผยแพร่ตามเงื่อนไขที่หลักสูตรกำหนด ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ ซึ่งต้องกำหนดจำนวนหน่วยกิต ตามความเหมาะสมแล้วแต่กรณี

๔๘.๔ นักศึกษาที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระแล้ว ได้รับการประเมินผลความก้าวหน้าเป็น S เท่ากับ ๐ (ศูนย์) คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ควรพิจารณาหาสาเหตุ ซึ่งอาจให้นักศึกษาผู้นั้นได้รับการพิจารณาให้เปลี่ยนหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระหรือเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ หรืออื่น ๆ แล้วแต่กรณี และประธานหลักสูตรต้องรายงานสาเหตุและผลการพิจารณาผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการประจำคณะ และคณบดีเพื่อหาข้อยุติ

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของเนื้อหาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระประเมินจำนวนหน่วยกิตจากหัวข้อเดิม ที่สามารถนำไปใช้กับหัวข้อใหม่ได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนหน่วยกิตที่ผ่านในหัวข้อเดิม ทั้งนี้ให้นับจำนวนหน่วยกิตดังกล่าวเป็นจำนวนหน่วยกิตที่ผ่านได้สัญลักษณ์ S ซึ่งสามารถนำมานับเพื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร พร้อมทั้งให้คณะแจ้งสำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ ภายใน ๑๕ วัน และให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงในประวัติการศึกษา

ข้อ ๕๐ การสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ

๕๐.๑ การดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ ต้องสอบภายในเวลา ๔๕ วัน หลังจากที่นักศึกษาผ่านการประเมินผลความก้าวหน้าและได้สัญลักษณ์ S ครบตามจำนวนหน่วยกิต รายวิชาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระของหลักสูตรนั้น ๆ

ในการรายงานการประเมินผลความก้าวหน้าครั้งสุดท้ายซึ่งนักศึกษาผ่านและได้สัญลักษณ์ S ครบตามจำนวนหน่วยกิตรายวิชาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระของหลักสูตรนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระต้องเสนอให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ รวมทั้งให้เสนอวันที่จะทำการสอบไปพร้อมกันด้วย

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการสอบได้ภายใน ๔๕ วัน ให้ถือว่า การได้สัญลักษณ์ S ในการประเมิน ครั้งสุดท้ายเป็นโมฆะ

๕๐.๒ การสอบวิทยานิพนธ์

๕๐.๒.๑ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้พิจารณาเสนอให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

๕๐.๒.๒ การสอบวิทยานิพนธ์ ต้องเป็นแบบเปิด โดยการเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังการนำเสนอ และตอบคำถามของผู้เข้าสอบได้ และคณะต้องประกาศให้ผู้สนใจทราบก่อนการสอบไม่น้อยกว่า ๗ วัน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์มีอำนาจในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ผู้เข้าฟังถามหรือแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ รวมทั้งการจำกัดเวลาการถาม และการควบคุมให้ดำเนินการสอบเป็นไปโดยเรียบร้อย

๕๐.๒.๓ ในวันสอบ จะต้องมีการสอบจำนวนไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย จึงจะถือว่า การสอบนั้นมีผลสมบูรณ์

ถ้าคณะกรรมการสอบไม่ครบตามจำนวนดังกล่าวข้างต้น ให้เลื่อนการสอบออกไป ในกรณีที่จำเป็นอาจเปลี่ยนแปลงกรรมการได้ โดยให้คณบดีแต่งตั้งกรรมการแทนกรรมการที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ทั้งนี้ จะต้องกำหนดวันสอบครั้งใหม่ให้มีเวลาพอสมควรแก่การที่กรรมการที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะได้ใช้เวลาตรวจอ่านวิทยานิพนธ์ได้

๕๐.๒.๔ ผู้ประเมินผลการสอบต้องเป็นกรรมการสอบที่อยู่ร่วมในวันสอบ การประเมินผลโดยให้นับ (คณะ) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เป็น ๑ เสียง อาจารย์ประจำหลักสูตร เป็น ๑ เสียง และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็น ๑ เสียง และให้ถือผลการประเมินตามมติกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

๕๐.๓ การสอบการศึกษาอิสระ

๕๐.๓.๑ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้พิจารณาเสนอให้คณะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระ ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

๕๐.๓.๒ การสอบการศึกษาอิสระ ต้องเป็นแบบเปิด โดยการเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังการนำเสนอและตอบคำถามของผู้เข้าสอบได้ และคณะต้องประกาศให้ผู้สนใจทราบก่อนการสอบไม่น้อยกว่า ๗ วัน

คณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระมีอำนาจในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ผู้เข้าฟังถามหรือแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของการศึกษาอิสระ รวมทั้งการจำกัดเวลาการถาม และการควบคุมให้ดำเนินการสอบเป็นไปโดยเรียบร้อย

๕๐.๓.๓ ในวันสอบจะต้องมีการสอบจำนวนไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย จึงจะถือว่า การสอบนั้นมีผลสมบูรณ์

ถ้าคณะกรรมการสอบไม่ครบตามจำนวนดังกล่าวข้างต้น ให้เลื่อนการสอบออกไป ในกรณีที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนแปลงกรรมการได้ โดยให้คณบดีแต่งตั้งกรรมการแทนกรรมการที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ทั้งนี้จะต้องกำหนดวันสอบครั้งใหม่ ให้มีเวลาพอสมควรแก่การที่กรรมการที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะได้ใช้เวลาตรวจอ่านการศึกษาค้นคว้าได้

๕๐.๓.๔ ผู้ประเมินผลการสอบต้องเป็นกรรมการสอบทุกคน การประเมินผลโดยให้นับ (คณะ) อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม เป็น ๑ เสียง อาจารย์ประจำหลักสูตรเป็น ๑ เสียง และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็น ๑ เสียง และให้ถือผลการประเมินตามมติกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

การสอบตามนัยนี้จะสอบได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง

ข้อ ๕๑ การประเมินผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาค้นคว้า โดยให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย แบ่งเป็น ๔ ระดับคือ

Excellent	หมายความว่า	ผลการประเมินชั้นดีเยี่ยม
Good	หมายความว่า	ผลการประเมินชั้นดี
Pass	หมายความว่า	ผลการประเมินชั้นผ่าน
Fail	หมายความว่า	ผลการประเมินชั้นตก

ข้อ ๕๒ ให้ประธานคณะกรรมการสอบแจ้งผลการสอบเป็นลายลักษณ์อักษรแก่คณบดีและผู้เข้าสอบ ภายใน ๕ วันทำการถัดจากวันสอบ หากไม่สามารถดำเนินการแจ้งผลได้ภายในวันที่กำหนด ถือว่าการสอบครั้งนั้นเป็นโมฆะ

๕๒.๑ ในกรณีสอบผ่านแต่ต้องมีการแก้ไขให้มีบันทึกประเด็นหรือรายการที่ต้องแก้ไข พร้อมทั้งมีการอธิบายชี้แจงให้ผู้เข้าสอบรับทราบ ทั้งนี้ ผู้เข้าสอบต้องแก้ไขให้แล้วเสร็จ และคณะกรรมการสอบให้ความเห็นชอบภายใน ๖๐ วันนับจากวันสอบ หากไม่สามารถดำเนินการได้ทันตามกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าไม่ผ่านในการสอบครั้งนั้น ให้คณะกรรมการสอบรายงานผลขั้นสุดท้ายต่อคณบดี

๕๒.๒ กรณีสอบไม่ผ่าน คณะกรรมการสอบต้องสรุปสาเหตุหลักของการพิจารณาไม่ผ่าน โดยบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร รายงานต่อคณบดีภายใน ๓ วันทำการถัดจากวันสอบ ให้คณะแจ้งผลการสอบให้สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ ภายใน ๑๕ วัน

ข้อ ๕๓ หากนักศึกษาขาดสอบโดยไม่มีเหตุสุดวิสัย ให้ถือว่าสอบไม่ผ่านในการสอบครั้งนั้น

ข้อ ๕๔ ผู้สอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาค้นคว้าครั้งแรกไม่ผ่านตามข้อ ๕๒.๒ มีสิทธิยื่นขอสอบครั้งที่ ๒ ได้ภายใน ๓๐ วันหลังวันสอบ และต้องสอบภายใน ๙๐ วันหลังวันสอบ

ในกรณีที่ผ่านการสอบตามนัยแห่งข้อ ๕๒.๑ ให้ยื่นขอสอบครั้งที่ ๒ ภายใน ๓๐ วันหลังวันครบกำหนดการแก้ไข และต้องสอบภายใน ๙๐ วันหลังวันครบกำหนดการแก้ไข

การขอสอบทั้ง ๒ กรณี ต้องเสียค่าธรรมเนียมหรือค่าลงทะเบียนสอบตามที่คณะกำหนด หากไม่ดำเนินการตามกำหนดข้างต้น ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

การให้โอกาสสอบครั้งที่ ๒ นี้ ไม่เป็นเหตุให้ได้รับการยกเว้น หรือมีต้องปฏิบัติตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่อื่นแต่อย่างใด

ข้อ ๕๕ รูปแบบการพิมพ์ การส่งเล่ม และลิขสิทธิ์ในวิทยานิพนธ์หรือรายงานการศึกษาคณะ

๕๕.๑ รูปแบบการพิมพ์วิทยานิพนธ์หรือรายงานการศึกษาคณะให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๕๕.๒ นักศึกษาต้องส่งวิทยานิพนธ์หรือรายงานการศึกษาคณะฉบับสมบูรณ์ตามจำนวนลักษณะ และระยะเวลาที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๕๕.๓ ลิขสิทธิ์หรือสิทธิบัตรในวิทยานิพนธ์หรือรายงานการศึกษาคณะเป็นของมหาวิทยาลัยขอนแก่น นักศึกษาและหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาคณะเรื่องนั้น ๆ สามารถนำไปเผยแพร่ในเชิงวิชาการได้ แต่การนำเนื้อหาหรือผลจากการศึกษาไปใช้เพื่อประโยชน์อื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

กรณีการทำวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาคณะได้รับทุนวิจัยที่มีข้อผูกพันเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิบัตร โดยได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัย ให้ดำเนินการตามข้อผูกพันนั้น ๆ

หมวดที่ ๑๐

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๕๖ การสำเร็จการศึกษา

ให้คณะกรรมการประจำคณะเป็นผู้อนุมัติการสำเร็จการศึกษา และให้ถือวันที่ได้รับอนุมัตินั้นเป็นวันสำเร็จการศึกษา และนักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาได้ต้องมีคุณสมบัติต่อไปนี้

๕๖.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๕๖.๑.๑ สอบได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร

๕๖.๑.๒ ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาตามหลักสูตร ไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

๕๖.๒ หลักสูตรปริญญาโท

๕๖.๒.๑ มีความรู้ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

๕๖.๒.๒ แผน ๑ แบบ ก ๑ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งมีองค์ประกอบตามข้อ ๕๐.๒.๑ โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ หรือนานาชาติที่มีคุณภาพ หรือเป็นผลงานนวัตกรรม หรือสิ่งประดิษฐ์หรือผลงานทางวิชาการอื่น ซึ่งสามารถสืบค้นได้ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๕๖.๒.๓ แผน ๑ แบบ ก ๒ ศึกษาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และเสนอวิทยานิพนธ์

และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งมีองค์ประกอบตามข้อ ๕๐.๒.๑ โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) ที่ได้มาตรฐาน หรือเป็นผลงานนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ หรือผลงานทางวิชาการอื่นซึ่งสามารถสืบค้นได้ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๕๖.๒.๔ แผน ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและหรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้งเสนอรายงานการศึกษาอิสระ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย และเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และผลงานรายงานการศึกษาอิสระจะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการซึ่งสามารถสืบค้นได้

๕๖.๓ หลักสูตรปริญญาเอก

๕๖.๓.๑ ผ่านเกณฑ์การประเมินความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

๕๖.๓.๒ สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

๕๖.๓.๓ แผน ๑ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามข้อ ๕๐.๒.๑ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์ความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่ม และความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือ

ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อย ๑ เรื่อง และเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตร อย่างน้อย ๑ สิทธิบัตร

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

กรณีนักศึกษาในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด จำนวน ๑ เรื่อง และวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพอีก ๑ เรื่อง

๕๖.๓.๔ แผน ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ตามข้อ ๕๐.๒.๑ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์ความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่ม และความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด จำนวน ๑ เรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ จำนวน ๑ เรื่อง

กรณีการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ สำหรับนักศึกษากลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หากหลักสูตรโดยังไม่มีความพร้อมตามเงื่อนไข สามารถทำเรื่องขอยกเว้นได้ โดยให้เสนอสภาวิชาการเพื่อพิจารณาอนุมัติ

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ตามสภามหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยหรือหลักสูตรอาจกำหนดเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาที่ไม่ต่ำกว่าข้อ ๕๖.๒ หรือข้อ ๕๖.๓ แล้วแต่กรณีได้

สำหรับหลักสูตรปริญญาเอกที่รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและเข้าศึกษาในแผนการศึกษา แผน ๑.๒ และ แผน ๒.๒ ในกรณีที่นักศึกษาไม่ประสงค์ศึกษาจนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร นักศึกษามีสิทธิ์ขอรับปริญญาในระดับปริญญาโท โดยนักศึกษาจะต้องผ่านเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษาตามข้อ ๕๖.๒ และตามที่หลักสูตรนั้น ๆ กำหนด

ข้อ ๕๗ สำหรับนักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรซึ่งกำหนดให้การตีพิมพ์ผลงานวิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาและนักศึกษาได้ดำเนินการจนผ่านเงื่อนไขการสำเร็จการศึกษาอื่น ๆ ครบถ้วนแล้ว แต่อยู่ในระหว่างรอการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือรอการออกสิทธิบัตร หรือรอผลการประเมินผลงานนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ และนักศึกษาได้ใช้เวลาในการศึกษาครบตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อ ๑๐ แล้ว นักศึกษาสามารถยื่นคำร้องขอขยายเวลาการสำเร็จการศึกษาได้ ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๕๘ การลงโทษนักศึกษาที่ทำการทุจริตทางวิชาการให้ดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย และ
แนวปฏิบัติและเกณฑ์การพิจารณาโทษทางวิชาการ นักศึกษาที่กระทำทุจริตทางวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๕๙ การขออนุมัติปริญญา

๕๙.๑ นักศึกษาที่จะได้รับการพิจารณาเสนอชื่อจากคณะเพื่อขออนุมัติปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัย
ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๕๙.๑.๑ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาตามข้อ ๕๖

๕๙.๑.๒ ไม่ค้างชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ หรือมีหนี้สินกับมหาวิทยาลัยหรือคณะ

๕๙.๑.๓ เป็นผู้ไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินการทางวินัยนักศึกษา

๕๙.๑.๔ ส่งวิทยานิพนธ์หรือรายงานการศึกษาอิสระและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่จัดทำตาม
รูปแบบและจำนวนที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๕๙.๒ การเสนอชื่อผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อขออนุมัติปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามที่
มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่มีเหตุผลที่จำเป็นและสมควร มหาวิทยาลัยอาจพิจารณามีให้ผู้สำเร็จการศึกษา
ผู้หนึ่งผู้ใดเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖๑ การเพิกถอนปริญญาหรือประกาศนียบัตร

สภามหาวิทยาลัยอาจพิจารณาเพิกถอนปริญญาหรือประกาศนียบัตรซึ่งได้อนุมัติแก่ผู้สำเร็จการศึกษา
ผู้หนึ่งผู้ใดไปแล้วตามกรณีดังต่อไปนี้

๖๑.๑ ผู้สำเร็จการศึกษาผู้นั้น ไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามนัยของคุณสมบัติผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาหรือ
ผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตรที่ตนได้สำเร็จการศึกษา ตามข้อ ๑๙ หรือ ข้อ ๕๖ แห่งระเบียบนี้ การเพิกถอน
ปริญญาหรือประกาศนียบัตร มีผลตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติปริญญาหรือประกาศนียบัตรให้กับ
บุคคลนั้น

๖๑.๒ วิทยานิพนธ์หรือการศึกษาค้นคว้า หรือผลงานทางวิชาการอื่นที่เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อ
การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ของผู้สำเร็จการศึกษาผู้นั้น ลอกเลียนงานผู้อื่น หรือตัดแปลงข้อมูล
ที่ไม่เป็นข้อเท็จจริง หรือปลอมแปลงผลงานวิจัย หรือมิได้กระทำด้วยตนเอง การเพิกถอนปริญญา
หรือประกาศนียบัตร ให้มีผลตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติปริญญาหรือประกาศนียบัตรให้กับบุคคลนั้น

๖๑.๓ ผู้สำเร็จการศึกษาผู้นั้นได้กระทำการอันเป็นที่เสื่อมเสียร้ายแรงต่อมหาวิทยาลัย หรือ
ต่อศักดิ์ศรีแห่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่ตนได้รับ การเพิกถอนปริญญาหรือประกาศนียบัตรในกรณีนี้
ให้มีผลตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีมติเพิกถอน

หมวดที่ ๑๑

สถานภาพของนักศึกษา

ข้อ ๖๒ นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาพักการศึกษา ต้องยื่นคำร้องต่อคณะที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านการพิจารณา
ของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป หรืออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และประธานหลักสูตร เพื่อเสนอคุณสมบัติพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๖๓ การลาพักการศึกษามี ๒ ลักษณะ ดังนี้

๖๓.๑ การลาพักการศึกษาหลังจากได้ลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา ตามเวลาที่ปฏิทินการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษากำหนด และชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาในภาคการศึกษานั้นเรียบร้อยแล้ว แต่ภายหลังมีความประสงค์ขอลาพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น ต้องยื่นคำร้องและได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ก่อนการสอบประจำภาคตามปฏิทินการศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนดไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ ยกเว้นกรณีที่มีสาเหตุสุดวิสัยหรือเจ็บป่วยให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะ

๖๓.๒ การลาพักการศึกษา กรณียังไม่ได้ลงทะเบียนรายวิชา ให้ยื่นตามปฏิทินการศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๑) นักศึกษาจะลาพักการศึกษาได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งภาคการศึกษาปกติ เว้นแต่กรณีมีเหตุผลและความจำเป็น อาจให้ลาพักการศึกษารั้งละหนึ่งปีการศึกษาได้ โดยต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

(๒) นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมเพื่อต่อทะเบียนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖๔ นักศึกษาผู้ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษา ต้องยื่นคำร้องต่อคณะโดยผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปหรืออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ประธานหลักสูตร และคณบดีเพื่อเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๖๕ นักศึกษาจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาต่อเมื่ออยู่ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๖๕.๑ สำเร็จการศึกษา

๖๕.๒ ตาย

๖๕.๓ ลาออกและได้รับอนุมัติแล้ว

๖๕.๔ มหาวิทยาลัยสั่งให้ออก อันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนระเบียบการลงทะเบียนและการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา

๖๕.๕ เรียนได้จำนวนหน่วยกิตไม่เกินกึ่งหนึ่งจากจำนวนหน่วยกิตรวมของรายวิชาที่มีค่าคะแนนในหลักสูตร และได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐

๖๕.๖ เรียนได้จำนวนหน่วยกิตเกินกึ่งหนึ่งจากจำนวนหน่วยกิตรวมของรายวิชาที่มีค่าคะแนนและได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๗๕

๖๕.๗ สอบวิทยานิพนธ์ หรือสอบประมวลความรู้ หรือสอบการศึกษาอิสระ หรือสอบวัดคุณสมบัติ ครั้งที่สองไม่ผ่าน

๖๕.๘ หลังการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ ครั้งที่ ๑ ไม่ผ่าน และไม่ดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ ครั้งที่ ๒ ตามระยะเวลาที่กำหนด

๖๕.๙ ใช้เวลาการศึกษาครบตามที่หลักสูตรกำหนดแล้ว

๖๕.๑๐ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

๖๕.๑๑ ถูกลงโทษทางวินัยให้ออกจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๖๖ การขอกลับเข้าเป็นนักศึกษา

นักศึกษาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๖๕.๓ และ ๖๕.๔ อาจขอสถานภาพการเป็นนักศึกษาคืนได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๗ หลักสูตรใหม่ หรือหลักสูตรปรับปรุงที่ได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย ก่อนวันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ใช้เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรตามระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙ ยกเว้น ข้อ ๑๔, ๒๖.๒, ๒๙, ๓๑.๖, ๓๘.๒, ๕๔.๓ และ ๕๕.๗ ให้ใช้หลักเกณฑ์ วิธีการที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบนี้

ทั้งนี้ หลักสูตรต้องได้รับการปรับปรุงและใช้ระเบียบนี้ ภายใน ๕ ปี นับจากการปรับปรุงครั้งสุดท้าย หรือเปิดสอนครั้งแรกของหลักสูตรนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖๘ บรรดาประกาศ หรือคำสั่ง หรือหลักเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มี อยู่ก่อนระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ ให้ยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไป จนกว่าจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามระเบียบ นี้ ทั้งนี้ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน หลังวันประกาศใช้ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายณรงค์ชัย อัครเศรณี)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

เอกสารแนบหมายเลข 5
ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 23/2560) ว่าด้วย
การเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาจากการศึกษาในระบบ

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 23/2560)
เรื่อง การเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาจากการศึกษาในระบบ

เพื่อให้การเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นโอกาสทางการศึกษาแก่นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยขอนแก่น อีกทั้งรักษาไว้ซึ่งคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 ข้อ 28 อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ 6 (3) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย คณะกรรมการประจำคณะ/วิทยาลัย หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย พ.ศ. 2558 และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ 6/2559 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2559 จึงออกประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชา ไว้ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 23/2560) เรื่อง การเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาจากการศึกษาในระบบ”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 22/2550) เรื่อง การเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาจากการศึกษาในระบบ

ข้อ 4 ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“คณะ”	หมายความว่า	คณะ วิทยาลัย หรือส่วนงานที่มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
“นักศึกษา”	หมายความว่า	นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“รายวิชา”	หมายความว่า	กระบวนวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนตามหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ 5 ผู้มีสิทธิ์ขอเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชา ได้แก่ นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ข้อ 6 กำหนดเวลาการขอเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชา

6.1 นักศึกษาที่ประสงค์จะขอเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชาจะต้องยื่นคำร้องขอเทียบโอนรายวิชาภายใน 15 วัน นับถัดจากวันเปิดภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา และสามารถยื่นคำร้องได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ที่งานบริการการศึกษาของคณะที่สาขาวิชาสังกัด โดยแนบใบแสดงผลการศึกษารายละเอียดของรายวิชา และเค้าโครงรายวิชาเพื่อประกอบการพิจารณา ยกเว้นผู้ขอเทียบโอนที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอเทียบโอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้แนบเฉพาะใบแสดงผลการเรียนเท่านั้น

6.2 ให้คณะที่สาขาวิชาสังกัด พิจารณาการเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชาตามคำร้องของนักศึกษาให้แล้วเสร็จภายใน 20 วัน นับถัดจากวันสุดท้ายของระยะเวลาที่กำหนด เป็นวันยื่นคำร้อง และแจ้งผลการอนุมัติไปยังบัณฑิตวิทยาลัย และสำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ

ข้อ 7. เกณฑ์การพิจารณาเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชา และขั้นตอนการตรวจสอบรายวิชาที่ขอเทียบโอน

7.1 เกณฑ์การพิจารณาการขอเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชา

7.1.1 เป็นรายวิชาที่สอบผ่านมาแล้วไม่เกิน 5 ปีการศึกษา นับจากวันลงทะเบียนรายวิชานั้นถึงวันที่มหาวิทยาลัยได้รับคำร้องขอเทียบโอน

7.1.2 เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาหรือเทียบเท่าที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรอง

7.1.3 เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชา ที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุม ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชา หรือกลุ่มรายวิชาที่ขอเทียบ

7.1.4 เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาที่สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน ตัวอักษร B หรือแต่มีระดับคะแนน 3.00 หรือเทียบเท่า หรือระดับคะแนนตัวอักษร S ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของหลักสูตรของรายวิชานั้นกำหนด

7.1.5 รายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอนจากต่างสถาบันอุดมศึกษา จะไม่นำมาคำนวณแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

7.1.6 การเทียบโอนหน่วยกิตในรายวิชาวิทยานิพนธ์ให้เทียบโอนได้เฉพาะหลักสูตรที่เป็นวิทยานิพนธ์อย่างเดียว ทั้งนี้ การกำหนดสัดส่วนภาระงาน จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาวิทยานิพนธ์ที่เทียบโอนได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชานั้น ๆ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

7.1.7 การเทียบรายวิชาเรียนและโอนหน่วยกิต สามารถเทียบโอนได้ไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรที่รับโอน

7.1.8 นักศึกษาจะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอย่างน้อยหนึ่งปีการศึกษา และลงทะเบียนเรียนรายวิชาหรือวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรที่เข้าศึกษา ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

7.1.9 ในกรณีที่มหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรใหม่จะเทียบโอนนักศึกษาเข้าศึกษาได้ไม่เกินกว่าชั้นปี และภาคการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้มีนักศึกษาเรียนอยู่ตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว

7.2 ขั้นตอนการตรวจสอบรายวิชาที่เทียบโอน

7.2.1 คณะที่นักศึกษาสังกัดเป็นผู้ส่งรายวิชาไปยังคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาที่เข้าศึกษา เพื่อพิจารณาว่ารายวิชาใดที่สามารถเทียบโอนได้

7.2.2 คณะกรรมการประจำคณะที่นักศึกษาสังกัด พิจารณามล ตามข้อ 7.2.1 เพื่อพิจารณารับการเทียบโอนทั้งนี้ให้เป็นไปตามเกณฑ์ ข้อ 7.1 หากเห็นชอบให้นำเสนอขออนุมัติต่อคณบดีคณะที่สาขาวิชาสังกัด

ข้อ 8 ค่าใช้จ่ายในการเทียบโอนรายวิชาและค่าคะแนนของรายวิชา ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ 9 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ข้อ 10 ในกรณีที่มีได้กำหนดหลักการหรือแนวปฏิบัติไว้ในประกาศนี้ หรือในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจวินิจฉัยหรือสั่งการ การวินิจฉัยหรือสั่งการของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ถือเป็นสิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2560

(รองศาสตราจารย์สุรศักดิ์ วงศ์รัตนชีวิน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารแนบหมายเลข 6

ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2541

ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วยการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2541

เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต โดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการในการสร้างประสบการณ์ทางวิชาการ และสังคมแก่นักศึกษาในการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัยซึ่งกันและกัน

ดังนั้นเพื่อให้การลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16(2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2541 ประกอบด้วยมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ครั้งที่ 6/2541 เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2541 จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2541”

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และรวมถึง

มหาวิทยาลัยและ/หรือสถาบันอื่นที่มีข้อตกลง

ร่วมกันเพื่อให้มีการลงทะเบียนเรียนข้าม

มหาวิทยาลัย

“การลงทะเบียนเรียน” หมายถึง การลงทะเบียนเรียนในรายวิชาต่างๆ และ สอบผ่าน

“ข้ามมหาวิทยาลัย” หมายถึง ตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย/สถาบันแห่งหนึ่ง

และนำจำนวนหน่วยกิตไปเป็นส่วนหนึ่งของ

จำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย/

สถาบันที่นักศึกษาสังกัด

“นักศึกษา” หมายถึง นิสิตและ/หรือนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ 4 คุณสมบัติของผู้ลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามเงื่อนไข
ของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะเป็นผู้กำหนดขึ้น

ข้อ 5 วิธีการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

5.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยอื่นที่ประสงค์จะลงทะเบียนเรียนที่
มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้ปฏิบัติดังนี้

5.1.1 นักศึกษาที่ประสงค์จะลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย
ในรายวิชาใดต้องยื่นความจำนงผ่านมหาวิทยาลัยที่
นักศึกษานั้นสังกัดอยู่และได้รับอนุมัติจากผู้บังคับ
บัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัยถึงมหาวิทยาลัยขอนแก่น
เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 เดือนก่อนวันลงทะเบียนวิชา
เรียนประจำภาคการศึกษาที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นกำหนด

5.1.2 มหาวิทยาลัยขอนแก่นจะแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้สมัครทราบก่อน

5.1.3 กำหนดการลงทะเบียนวิชาเรียน

5.1.4 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาค
การศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนและชำระเงินค่าธรรมเนียม
นิยมการศึกษาตามระเบียบ ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ให้เสร็จสิ้นตามวัน เวลา และสถานที่ ที่
มหาวิทยาลัยขอนแก่นกำหนดจึงจะถือว่าลงทะเบียน
นั้นสมบูรณ์

5.2 กรณีนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ประสงค์จะลงทะเบียนเรียน
ข้ามมหาวิทยาลัยให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่
มหาวิทยาลัยนั้น ๆ กำหนด

ข้อ 6 การถอนรายวิชาใดก็ดี การประเมินผลการศึกษาที่ดี และการให้ใบรับรอง
ผลการศึกษาที่ดี ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยนั้น ๆ กำหนด

ข้อ 7 ภายได้แห่งระเบียบนี้มหาวิทยาลัยอาจจะประกาศงดการเรียนการสอนวิชา
ใดวิชาหนึ่งหรือจำกัดจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาใดวิชาหนึ่งได้

ข้อ 8 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ
คำสั่งหรือข้อปฏิบัติใด ๆ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2541

(ลงชื่อ) พล.ต.อ.เกา สารสิน

(เกา สารสิน)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

เอกสารแนบหมายเลข 7
ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 946/2550)
เรื่อง แนวปฏิบัติในการขออุทธรณ์ผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษานิพนธ์

ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 946 /2550)
เรื่อง แนวปฏิบัติในการอุทธรณ์ผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ

เพื่อให้มีแนวปฏิบัติในการอุทธรณ์ผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ และเป็นการให้โอกาสทางการศึกษา ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.2541 และข้อ 6 แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 โดยความเห็นชอบของที่ประชุมคณบดีในคราวประชุมครั้งที่ 13/2550 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2550 จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ /2550) เรื่อง แนวปฏิบัติในการอุทธรณ์ผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ”

ข้อ 2 ให้ใช้ประกาศนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป บรรดาประกาศหรือแนวปฏิบัติอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน

ข้อ 3 ในประกาศนี้

“อธิการบดี”	หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“นักศึกษา”	หมายถึง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“วิทยานิพนธ์”	หมายถึง รายงานผลการวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ในระดับบัณฑิตศึกษาที่กำหนดให้ทำวิทยานิพนธ์
“การศึกษาอิสระ”	หมายถึง รายงานผลการศึกษาอิสระที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิต แผน ก
“การอุทธรณ์”	หมายถึง การที่นักศึกษายื่นเรื่องต่อมหาวิทยาลัยเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ เนื่องจากเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือไม่เห็นด้วยกับผลการสอบ

ข้อ 4 นักศึกษาที่มีสิทธิ์ยื่นอุทธรณ์ผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ ได้แก่ นักศึกษาที่สอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระครั้งแรกไม่ผ่านและไม่ยื่นขอสอบครั้งที่สองหรือเป็นนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระครั้งที่สอง

ข้อ 5 นักศึกษาที่ต้องการอุทธรณ์ผลการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระให้ยื่นอุทธรณ์ต่ออธิการบดีโดยยื่นที่บัณฑิตวิทยาลัยด้วยตนเองภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการสอบอย่างเป็นทางการ โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของนักศึกษา และข้อคัดค้านการสอบพร้อมข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 6 ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการอุทธรณ์ เป็นการเฉพาะราย ประกอบด้วย

- 1) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ เป็นประธานกรรมการ
- 2) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เป็นรองประธานกรรมการ
- 3) รองคณบดีฝ่ายวิชาการ(หรือที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น)
จากคณะที่มีหลักสูตรบัณฑิตศึกษาและไม่เกี่ยวข้อง
กับการอุทธรณ์อีก 2 คน เป็นกรรมการ
- 4) นิติกรที่อธิการบดีมอบหมาย 1 คน เป็นกรรมการ
- 5) รองคณบดีฝ่ายวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย เป็นกรรมการและเลขานุการ
ทั้งนี้อาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ ได้อีก 1 คน

ข้อ 7 ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการพิจารณาข้ออุทธรณ์โดยเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์และเสนอผลการพิจารณาต่ออธิการบดีภายใน 45 วันนับตั้งแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ กรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นสามารถขอขยายระยะเวลาได้ทั้งนี้ไม่เกินครั้งละ 30 วัน และไม่เกิน 2 ครั้ง โดยแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบด้วย

ข้อ 8 อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยผลการพิจารณาอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายใน 15 วันนับจากวันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการพิจารณาการอุทธรณ์

ข้อ 9 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ข้อ 10 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการตีความตามประกาศนี้ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยหรือสั่งการ การวินิจฉัยหรือสั่งการของอธิการบดีถือเป็นสิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. 2550

(รองศาสตราจารย์สุมนต์ สกลไชย)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

เอกสารแนบหมายเลข 8
รายงานผลการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
และผู้ทรงคุณวุฒิพัฒนาหลักสูตร

รายงานผลการศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายและการพัฒนาสังคม (นานาชาติ)
คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย
ปีพุทธศักราช 2566

หลักสูตรมีการกำหนดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียออกเป็นกลุ่มผู้เรียนเป้าหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ และกลุ่มผู้ใช้บัณฑิตจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคมทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติที่มีภารกิจด้านการวิเคราะห์และกำหนดนโยบาย การพัฒนาสังคม และภารกิจด้านการบริหารกิจการภาครัฐ เพื่อนำความต้องการและความคาดหวังไปสู่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่ครอบคลุมตามมาตรฐานผลลัพธ์การเรียนรู้และสะท้อนเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน

1.1 การกำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย :

- ผู้ที่สนใจเข้าเรียนในหลักสูตร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 216 คน
- ผู้ที่เคยเข้าอบรมหลักสูตรระยะสั้น (Mekong Region Legal Studies Program: MRLSP) ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรนี้ จำนวน 8 คน
- ผู้ใช้บัณฑิต (หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคมทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ) จำนวน 15 คน
- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก (หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานเอกชน) จำนวน 5 คน

1.2 ผลการเก็บข้อมูล :

1.2.1 ผู้ที่สนใจเข้าเรียนในหลักสูตร จำนวน 216 คน

1. แบ่งตามภูมิลำเนา ดังนี้
 - 1.1 ราชอาณาจักรกัมพูชา จำนวน 16 คน
 - 1.2 สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 40 คน
 - 1.3 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 95 คน
 - 1.4 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จำนวน 10 คน
 - 1.5 ราชอาณาจักรไทย จำนวน 12 คน
 - 1.6 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำนวน 43 คน
2. แบ่งตามสถานะการศึกษา ดังนี้
 - 2.1 ผู้ที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ทางด้านนิติศาสตร์ จำนวน 122 คน
 - 2.2 ผู้ที่จบการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จำนวน 60 คน
 - 2.3 ผู้ที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ จำนวน 29 คน
 - 2.4 ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ จำนวน 5 คน
3. แบ่งตามประสบการณ์ทำงานด้านการพัฒนาสังคม
 - 3.1 เป็นผู้มีประสบการณ์ทำงานด้านการพัฒนาสังคม จำนวน 121 คน
 - 3.2 ไม่มีประสบการณ์ทำงานด้านการพัฒนาสังคม จำนวน 14 คน
 - 3.3 ไม่มีประสบการณ์ แต่มีความสนใจทำงานด้านการพัฒนาสังคม จำนวน 81 คน

ประเด็น	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
1. จุดเด่นของหลักสูตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. รายวิชา Development of Mekong Region Countries: Society, Economy, Politics and Legal Systems ที่เน้นให้เกิดความเข้าใจในประเทศกลุ่มลุ่มน้ำโขง 2. การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการเรียนการสอน และบรรยากาศความนานาชาติ 3. เป็นหลักสูตรที่เน้นด้านกฎหมายและการพัฒนาสังคม 4. เป็นหลักสูตรที่เน้นสร้างบุคลากรที่ทำงานด้านการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะการทำงานเพื่อกลุ่มผู้เปราะบางทางสังคม
2. รายวิชาจะเป็นประโยชน์ในการทำงานด้านการพัฒนาสังคม (5 อันดับแรก)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Development of Mekong Region Countries: Society, Economy, Politics and Legal Systems 2. Civil Society Organizations and Public Participation in Development 3. Environmental Protection and Sustainable Development 4. Comparative Study of Mekong Region Legal System 5. Project Design and Writing Grant Proposals for Funding

1.2.2 ผู้ที่เคยเข้าอบรมหลักสูตรระยะสั้น (Mekong Region Legal Studies Program: MRLSP) ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรนี้ จำนวน 8 คน

ประเด็น	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
1. จุดเด่นของหลักสูตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และความรู้ร่วมกับอาจารย์และเพื่อนร่วมหลักสูตร จนสามารถนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการทำงานได้จริง 2. การเรียนในหลักสูตรช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจในบริบททางกฎหมายและทางสังคมของประเทศต่าง ๆ รวมถึงได้เข้าใจถึงกระบวนการพัฒนาและการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง 3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตร สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารและการฟัง สร้างความมั่นใจในการให้ข้อคิดเห็นในการทำงาน 4. ได้ฝึกการวิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของประเทศในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และนำเสนอการแก้ไขปัญหา ซึ่งมีประโยชน์ต่อการสมัครงานในตำแหน่งนักวิชาการแรงงาน 5. การเรียนในหลักสูตรทำให้เกิดความเข้าใจว่าการพัฒนาทางสังคมต้องเกิดขึ้นจากความรู้ความเข้าใจในบริบททางสังคม วัฒนธรรม การเมือง และกฎหมาย ซึ่งเมื่อได้ศึกษาบริบทของหลาย ๆ ประเทศ และการวิเคราะห์ร่วมกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนก็ทำให้เกิดแนวคิดการจัดการปัญหาในรูปแบบใหม่ที่ดีขึ้น 6. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายของประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขงทำให้เกิดความเข้าใจบริบทของแต่ละประเทศมากยิ่งขึ้น

ประเด็น	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
	<ol style="list-style-type: none"> 7. เพิ่มทักษะในสื่อสารข้อมูล สามารถนำเสนอความคิดด้วยภาษาทางวิชาการที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความเชื่อถือได้ รวมถึงได้ร่วมวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง ซึ่งทำให้ได้แนวทางการแก้ปัญหาที่ดีขึ้น 8. สร้างความมั่นใจในการสมัครเข้าทำงานในต่างประเทศ เนื่องจากมีประสบการณ์การทำงานในบริบทความเป็นนานาชาติ 9. เมื่อได้เรียนในหลักสูตรทำให้เกิดเป้าหมายในการทำงานเพื่อการพัฒนาสังคม และประวัติการเรียนในหลักสูตรนี้ทำให้ผู้สัมภาษณ์งานเกิดความสนใจ สอบถามรายละเอียด และรับเข้าทำงาน 10. กระบวนการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตรที่เน้น problem-based learning ทำให้เกิดความมั่นใจและไม่กังวลเมื่อบริษัทส่งไปทำงานในต่างประเทศ 11. การเรียนระบบกฎหมายของสาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้เห็นถึงกระบวนการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม เกิดความเข้าใจถึงความท้าทายด้านกฎหมายกับการเมืองและสังคมในโลกปัจจุบัน
2. สิ่งที่ยอยากให้หลักสูตรปรับปรุงเพิ่มเติม	<ol style="list-style-type: none"> 1. การปรับปรุงพื้นฐานความเข้าใจของผู้เรียนในหลักสูตรให้มีความเข้าใจพื้นฐานก่อนการเรียนจริง เนื่องจากผู้เรียนในหลักสูตรมาจากพื้นฐานความรู้ความเข้าใจที่ต่างกััน เพื่อให้สามารถเข้าใจเนื้อหาและตามทันเพื่อนคนอื่นในชั้นเรียน 2. อยากให้มีพื้นที่อ่านหนังสือสำหรับผู้เรียนเพิ่มขึ้น 3. เอกสารประกอบการเรียนค่อนข้างยากที่จะทำความเข้าใจ

1.2.3 ผู้ใช้บัณฑิต (หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคมทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ) จำนวน 15 คน

ประเด็น	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
1. ลักษณะการทำงานด้านการพัฒนาสังคม	<ol style="list-style-type: none"> 1. Environmental Protection 2. Governance, Transparency and Access to Government Information 3. Refugees/Stateless Persons 4. Community Development/Services 5. Social, Economics and Cultural Rights 6. Sustainable Development 7. Human Trafficking/Slavery 8. Civil and Political Rights 9. Labor/Migrant Labor 10. Wildlife Protection 11. Financial Inclusion/Access to Credit 12. Water Rights, Management of Water Sources

ประเด็น	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
	13. Forest Preservation/Stopping Deforestation/Reforestation 14. Indigenous Peoples 15. International Relations
2. ความรู้ที่จำเป็นในการทำงาน	1. ความรู้ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสายงาน 2. ความรู้ด้านการพัฒนาสังคมในบริบทต่าง ๆ 3. ความรู้ด้านการดำเนินกิจกรรมเพื่อการพัฒนาสังคม 4. ความรู้ด้านการบริหารจัดการ 5. ความรู้ ความเข้าใจในบริบทสังคมโลก 6. ความรู้เกี่ยวกับภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ 7. การจัดทำนโยบายภาครัฐ การจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงาน 8. โครงสร้างและภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ
3. ทักษะที่จำเป็นในการทำงาน	1. ทักษะการทำวิจัยเพื่อค้นพบและพัฒนาสิ่งใหม่ 2. ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง 3. ทักษะดิจิทัล 4. การใช้ IT 5. ทักษะการสื่อสารทางวิชาการ ทักษะด้านภาษา 6. การคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์แบบองค์รวม 7. การทำงานแบบเครือข่าย/หุ้นส่วนระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ
4. คุณลักษณะสำคัญของผู้ที่ทำงานด้านการพัฒนาสังคม	1. ความสามารถในการเสนอแนะแนวทางใหม่ในการใช้กฎหมายเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมในบริบทต่าง ๆ 2. ความสามารถในการเสนอแนะแนวทางใหม่ในการพัฒนาสังคมภายใต้กฎหมายเดิม 3. เทคนิคการเจรจาต่อรองและการจัดการความขัดแย้ง 4. เทคนิคการให้คำปรึกษา 5. มีวิสัยทัศน์ที่ดี ต้องการพัฒนาสังคมให้เจริญงอกงาม มีจิตสาธารณะ มุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม 6. มีอุดมการณ์และความมุ่งมั่น สามารถแก้ไขปัญหาเพื่อให้สิ่งที่ต้องการพัฒนาสำเร็จเป็นรูปธรรม 7. ยอมรับหลักการมีส่วนร่วม ยอมรับความเห็นต่าง 8. มีความคิดเชิงบูรณาการ 9. มีคุณธรรม
5. รายวิชาที่จะเป็นประโยชน์ในการทำงานในองค์กร (5 อันดับแรก)	1. Civil Society Organizations and Public Participation in Development 2. Project Design and Writing Grant Proposals for Funding

ประเด็น	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
	3. Development of Mekong Region Countries: Society, Economy, Politics and Legal Systems 4. Comparative Public Procurement Law

1.2.4 ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก (หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานเอกชน) จำนวน 5 คน

ประเด็น	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	การดำเนินงาน
1. ความโดดเด่นของหลักสูตรนี้	1. เป็นหลักสูตรที่ให้ความรู้เฉพาะด้าน แตกต่างจากสาขากฎหมายทั่วไป 2. ความกล้าหาญที่สร้างหลักสูตรออกจากหลักสูตรปริญญาโทกฎหมายทั่วไป	
2. จุดที่ควรพัฒนาเพิ่มเติมของหลักสูตรนี้	1. ให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาประเทศเพื่อนบ้าน และนักศึกษาแลกเปลี่ยนเพื่อบังคับให้การเรียนการสอนอยู่ในบริบทสากลและใช้ภาษาอังกฤษตามเจตนารมณ์ 2. ปรับจุดเน้นของหลักสูตรให้ชัดเจนโดยเฉพาะการเน้นประเทศกลุ่มลุ่มน้ำโขง	1. สนับสนุนทุนการศึกษาโดยเชื่อมโยงกับเครือข่ายความร่วมมือของคณะเพื่อจัดสรรทุน 2. ปรับหลักสูตรให้เน้นประเทศกลุ่มลุ่มน้ำโขง โดยมีการกำหนดรายวิชาปรับพื้นฐานเพื่อให้มีความรู้บริบทของประเทศกลุ่มลุ่มน้ำโขง
3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณสมบัติเฉพาะของบัณฑิต	- มีความเหมาะสมแล้ว -	
4. ความรู้เฉพาะด้านที่บัณฑิตในหลักสูตรควรมีเพิ่มเติม	1. สำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาภาษาอังกฤษ แต่มีคุณสมบัติอื่นทดแทน เช่น ประสบการณ์การทำงาน อาจเพิ่มชั่วโมงเรียนภาษาหรือเตรียมตัวด้านภาษาให้ หากรับบัณฑิตที่มีใช้กฎหมายก็อาจทำในลักษณะเดียวกัน เพิ่มความรู้กฎหมาย 2. ควรปูพื้นฐานด้านกฎหมายให้มากขึ้นเช่น กฎหมายปกครอง กฎหมายสิ่งแวดล้อม และกฎหมายระหว่างประเทศ (กรณีที่จะเน้นกลุ่มน้ำโขง) 3. กฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในบางวิชา	1. การจัดโครงการเพื่อปรับพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ 2. การกำหนดรายวิชาปรับพื้นฐานเพื่อให้มีความรู้บริบทของประเทศกลุ่มลุ่มน้ำโขง 3. เพิ่มเติมความรู้กฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในรายวิชา
5. ทักษะเฉพาะที่บัณฑิตในหลักสูตรควรมีเพิ่มเติม	- มีความเหมาะสมแล้ว -	

ประเด็น	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	การดำเนินงาน
6. จริยธรรมที่บัณฑิต ในหลักสูตรควรมี เพิ่มเติม	- มีความเหมาะสมแล้ว -	
7. ลักษณะบุคคล (Character) ทั้ง ลักษณะบุคคลทั่วไป และลักษณะบุคคล ตามวิชาชีพ ที่บัณฑิต ในหลักสูตรควรมี เพิ่มเติม	- มีความเหมาะสมแล้ว -	
8. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	1. การให้โอกาสนักศึกษาในการเรียนรู้งานจริง ในทางปฏิบัติ	1. เพิ่มเติมหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นฝึกประสบการณ์ใน สถานประกอบการจริงในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

เอกสารแนบหมายเลข 9

The Future of Education and Skills

Education 2030

OECD

THE FUTURE OF EDUCATION AND SKILLS

Education 2030

This work is published under the responsibility of the Secretary-General of the OECD. The opinions expressed and arguments employed herein do not necessarily reflect the official views of OECD member countries.

This document, as well as any data and map included herein, are without prejudice to the status of or sovereignty over any territory, to the delimitation of international frontiers and boundaries and to the name of any territory, city or area.

Cover photo Credits: Hurst Photo/Shutterstock.com, igorstevanovic/Shutterstock.com and wavebreakmedia/Shutterstock.com

You can copy, download or print OECD content for your own use, and you can include excerpts from OECD publications, databases and multimedia products in your own documents, presentations, blogs, websites and teaching materials, provided that suitable acknowledgement of OECD as source and copyright owner is given. All requests for public or commercial use and translation rights should be submitted to rights@oecd.org. Requests for permission to photocopy portions of this material for public or commercial use shall be addressed directly to the Copyright Clearance Center (CCC) at info@copyright.com or the Centre français d'exploitation du droit de copie (CFC) at contact@cfcopies.com.

Foreword

We are facing unprecedented challenges – social, economic and environmental – driven by accelerating globalisation and a faster rate of technological developments. At the same time, those forces are providing us with myriad new opportunities for human advancement. The future is uncertain and we cannot predict it; but we need to be open and ready for it. The children entering education in 2018 will be young adults in 2030. Schools can prepare them for jobs that have not yet been created, for technologies that have not yet been invented, to solve problems that have not yet been anticipated. It will be a shared responsibility to seize opportunities and find solutions.

To navigate through such uncertainty, students will need to develop curiosity, imagination, resilience and self-regulation; they will need to respect and appreciate the ideas, perspectives and values of others; and they will need to cope with failure and rejection, and to move forward in the face of adversity. Their motivation will be more than getting a good job and a high income; they will also need to care about the well-being of their friends and families, their communities and the planet.

Education can equip learners with agency and a sense of purpose, and the competencies they need, to shape their own lives and contribute to the lives of others. To find out how best to do so, the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) has launched *The Future of Education and Skills 2030* project. The aim of the project is to help countries find answers to two far-reaching questions:

- **What** knowledge, skills, attitudes and values will today's students need to thrive and shape their world?
- **How** can instructional systems develop these knowledge, skills, attitudes and values effectively?

This position paper describes the first results from this work. The initial framework was reviewed, tested and validated in an iterative process involving a range of stakeholders from around the world. They ensured that the framework is relevant across the globe, consistent with wider policies and can be implemented. We will finalise the framework by the end of 2018. In 2019, we will change gears and begin to explore the translation of the framework into pedagogy, assessment and the design of an instructional system.

Working with policy makers, academic experts, school networks, teachers, education leaders, students and social partners, the framework provides a space in which to exchange ideas, compare proven and promising practices, discover cutting-edge research and contribute to a new ecosystem of learning. If you'd like to join us, please get in touch.

Andreas Schleicher

Director for Education and Skills

OECD

OECD Learning Framework 2030

This OECD Learning Framework 2030 offers a vision and some underpinning principles for the future of education systems. It is about orientation, not prescription. The learning framework has been co-created for the OECD Education 2030 project by government representatives and a growing community of partners, including thought leaders, experts, school networks, school leaders, teachers, students and youth groups, parents, universities, local organisations and social partners. This is work in progress and we invite you to join us in developing future-ready education for all.

Education 2030: A Shared Vision

We are committed to helping every learner develop as a whole person, fulfil his or her potential and help shape a shared future built on the well-being of individuals, communities and the planet.

Children entering school in 2018 will need to abandon the notion that resources are limitless and are there to be exploited; they will need to value common prosperity, sustainability and well-being. They will need to be responsible and empowered, placing collaboration above division, and sustainability above short-term gain.

In the face of an increasingly volatile, uncertain, complex and ambiguous world, education can make the difference as to whether people embrace the challenges they are confronted with or whether they are defeated by them. And in an era characterised by a new explosion of scientific knowledge and a growing array of complex societal problems, it is appropriate that curricula should continue to evolve, perhaps in radical ways.

Need for new solutions in a rapidly changing world

Societies are changing rapidly and profoundly.

A first challenge is **environmental**: e.g.

- Climate change and the depletion of natural resources require urgent action and adaptation.

A second challenge is **economic**: e.g.

- Scientific knowledge is creating new opportunities and solutions that can enrich our lives, while at the same time fuelling disruptive waves of change in every sector. Unprecedented innovation in science and technology, especially in bio-technology and artificial intelligence, is raising fundamental questions about what it is to be human. It is time to create new economic, social and institutional models that pursue better lives for all.
- Financial interdependence at local, national and regional levels has created global value chains and a shared economy, but also pervasive uncertainty and exposure to economic risk and crises. Data is being created, used and shared on a vast scale, holding out the promise of expansion, growth and improved efficiency while posing new problems of cyber security and privacy protection.

A third challenge is **social**: e.g.

- As the global population continues to grow, migration, urbanisation and increasing social and cultural diversity are reshaping countries and communities.
- In large parts of the world, inequalities in living standards and life chances are widening, while conflict, instability and inertia, often intertwined with populist politics, are eroding trust and confidence in government itself. At the same time, the threats of war and terrorism are escalating.

These global trends are already affecting individual lives, and may do so for decades to come. They have triggered a global debate that matters to every country, and call for global and local solutions. The OECD Education 2030 contributes to the UN 2030 Global Goals for Sustainable Development (SDGs), aiming to ensure the sustainability of people, profit, planet and peace, through partnership.

Need for broader education goals: Individual and collective well-being

Unless steered with a purpose, the rapid advance of science and technology may widen inequities, exacerbate social fragmentation and accelerate resource depletion.

In the 21st century, that purpose has been increasingly defined in terms of well-being. But well-being involves more than access to material resources, such as income and wealth, jobs and earnings, and housing. It is also related to the

quality of life, including health, civic engagement, social connections, education, security, life satisfaction and the environment. Equitable access to all of these underpins the concept of inclusive growth.

Education has a vital role to play in developing the knowledge, skills, attitudes and values that enable people to contribute to and benefit from an inclusive and sustainable future. Learning to form clear and purposeful goals, work with others with different perspectives, find untapped opportunities and identify multiple solutions to big problems will be essential in the coming years. Education needs to aim to do more than prepare young people for the world of work; it needs to equip students with the skills they need to become active, responsible and engaged citizens.

Learner agency: Navigating through a complex and uncertain world

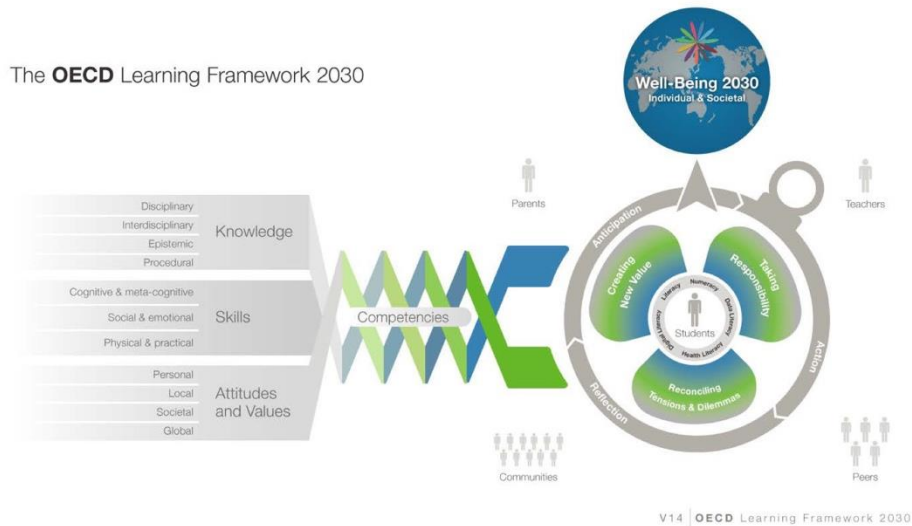
Future-ready students need to exercise agency, in their own education and throughout life. Agency implies a sense of responsibility to participate in the world and, in so doing, to influence people, events and circumstances for the better. Agency requires the ability to frame a guiding purpose and identify actions to achieve a goal.

To help enable agency, educators must not only recognise learners’ individuality, but also acknowledge the wider set of relationships – with their teachers, peers, families and communities – that influence their learning. A concept underlying the learning framework is “co-agency” – the interactive, mutually supportive relationships that help learners to progress towards their valued goals. In this context, everyone should be considered a learner, not only students but also teachers, school managers, parents and communities.

Two factors, in particular, help learners enable agency. The first is a personalised learning environment that supports and motivates each student to nurture his or her passions, make connections between different learning experiences and opportunities, and design their own learning projects and processes in collaboration with others. The second is building a solid foundation: literacy and numeracy remain crucial. In the era of digital transformation and with the advent of big data, digital literacy and data literacy are becoming increasingly essential, as are physical health and mental well-being.

OECD Education 2030 stakeholders have co-developed a “learning compass” that shows how young people can navigate their lives and their world (Figure 1).

Figure 1. The OECD Learning Framework 2030: Work-in-progress

Need for a broad set of knowledge, skills, attitudes and values in action

Students who are best prepared for the future are change agents. They can have a positive impact on their surroundings, influence the future, understand others’ intentions, actions and feelings, and anticipate the short and long-term consequences of what they do.

The concept of competency implies more than just the acquisition of knowledge and skills; it involves the mobilisation of knowledge, skills, attitudes and values to meet complex demands. Future-ready students will need both broad and specialised knowledge. Disciplinary knowledge will continue to be important, as the raw material from which new knowledge is developed, together with the capacity to think across the boundaries of disciplines and “connect the dots”. Epistemic knowledge, or knowledge about the disciplines, such as knowing how to think like a mathematician, historian or scientist, will also be significant, enabling students to extend their disciplinary knowledge. Procedural knowledge is acquired by understanding how something is done or made – the series of steps or actions taken to accomplish a goal. Some procedural knowledge is domain-specific, some transferable across domains. It typically develops through practical problem-solving, such as through design thinking and systems thinking.

Students will need to apply their knowledge in unknown and evolving circumstances. For this, they will need a broad range of skills, including cognitive and meta-cognitive skills (e.g. critical thinking, creative thinking, learning to learn and self-regulation); social and emotional skills (e.g. empathy, self-efficacy and collaboration); and practical and physical skills (e.g. using new information and communication technology devices).

The use of this broader range of knowledge and skills will be mediated by attitudes and values (e.g. motivation, trust, respect for diversity and virtue). The attitudes and values can be observed at personal, local, societal and global levels. While human life is enriched by the diversity of values and attitudes arising from different cultural perspectives and personality traits, there are some human values (e.g. respect for life and human dignity, and respect for the environment, to name two) that cannot be compromised.

Competencies to transform our society and shape our future

If students are to play an active part in all dimensions of life, they will need to navigate through uncertainty, across a wide variety of contexts: in time (past, present, future), in social space (family, community, region, nation and world) and in digital space. They will also need to engage with the natural world, to appreciate its fragility, complexity and value.

Building on the *OECD Key Competencies* (the DeSeCo project: Definition and Selection of Competencies), the OECD Education 2030 project has identified three further categories of competencies, the “Transformative Competencies”, that together address the growing need for young people to be innovative, responsible and aware:

- Creating new value
- Reconciling tensions and dilemmas
- Taking responsibility

Creating new value

New sources of growth are urgently needed to achieve stronger, more inclusive and more sustainable development. Innovation can offer vital solutions, at affordable cost, to economic, social and cultural dilemmas. Innovative economies are more productive, more resilient, more adaptable and better able to support higher living standards.

To prepare for 2030, people should be able to think creatively, develop new products and services, new jobs, new processes and methods, new ways of thinking and living, new enterprises, new sectors, new business models and new social models. Increasingly, innovation springs not from individuals thinking and working alone, but through co-operation and collaboration with others to draw on existing knowledge to create new knowledge. The constructs that underpin the competency include adaptability, creativity, curiosity and open-mindedness.

Reconciling tensions and dilemmas

In a world characterised by inequities, the imperative to reconcile diverse perspectives and interests, in local settings with sometimes global implications, will require young people to become adept at handling tensions, dilemmas and trade-offs, for example, balancing equity and freedom, autonomy and community, innovation and continuity, and efficiency and the democratic process. Striking a balance between competing demands will rarely lead to an either/or choice or even a single solution. Individuals will need to think in a more integrated way that avoids premature conclusions and recognises interconnections. In a world of interdependency and conflict, people will successfully secure their own well-being and that of their families and their communities only by developing the capacity to understand the needs and desires of others.

To be prepared for the future, individuals have to learn to think and act in a more integrated way, taking into account the interconnections and inter-relations between contradictory or incompatible ideas, logics and positions, from both short- and long-term perspectives. In other words, they have to learn to be systems thinkers.

Taking responsibility

The third transformative competency is a prerequisite of the other two. Dealing with novelty, change, diversity and ambiguity assumes that individuals can think for themselves and work with others. Equally, creativity and problem-solving require the capacity to consider the future consequences of one's actions, to evaluate risk and reward, and to accept accountability for the products of one's work. This suggests a sense of responsibility, and moral and intellectual maturity, with which a person can reflect upon and evaluate his or her actions in light of his or her experiences, and personal and societal goals, what they have been taught and told, and what is right or wrong. Acting ethically implies asking questions related to norms, values, meanings and limits, such as: What should I do? Was I right to do that? Where are the limits? Knowing the consequences of what I did, should I have done it? Central to this competency is the concept of self-regulation, which involves self-control, self-efficacy, responsibility, problem solving and adaptability. Advances in developmental neuroscience show that a second burst of brain plasticity takes place during adolescence, and that the brain regions and systems that are especially plastic are those implicated in the development of self-regulation. Adolescence can now be seen as a time not just of vulnerability but of opportunity for developing a sense of responsibility.

Design principles for moving toward an eco-systemic change

These transformative competencies are complex; each competency is intricately inter-related with the others. They are developmental in nature, and thus learnable.

The ability to develop competencies is itself something to be learned using a sequenced process of reflection, anticipation and action. Reflective practice is the ability to take a critical stance when deciding, choosing and acting, by stepping back from what is known or assumed and looking at a situation from other, different perspectives. Anticipation mobilises cognitive skills, such as analytical or critical thinking, to foresee what may be needed in the future or how actions taken today might have consequences for the future. Both reflection and anticipation are precursors to responsible actions.

The OECD Learning Framework 2030 therefore encapsulates a complex concept: the mobilisation of knowledge, skills, attitudes and values through a process of reflection, anticipation and action, in order to develop the inter-related competencies needed to engage with the world.

To ensure that the new learning framework is actionable, the OECD Education 2030 stakeholders have worked together to translate the transformative competencies and other key concepts into a set of specific constructs (e.g. creativity, critical thinking, responsibility, resilience, collaboration) so that teachers and school leaders can better incorporate them into curricula. The constructs are currently under review (Annex 2).

They have also built a knowledge base for curriculum redesign. Curriculum change assumes that education is an ecosystem with many stakeholders. Students, teachers, school leaders, parents, national and local policy makers, academic experts, unions, and social and business partners have worked as one to develop this project. In its work across different countries, OECD Education 2030 has identified five common challenges.

1. Confronted with the needs and requests of parents, universities and employers, schools are dealing with curriculum overload. As a result, students often lack sufficient time to master key disciplinary concepts or, in the interests of a balanced life, to nurture friendships, to sleep and to exercise. It is time to shift the focus of our students from "more hours for learning" to "quality learning time".
2. Curricula reforms suffer from time lags between recognition, decision making, implementation and impact. The gap between the intent of the curriculum and learning outcome is generally too wide.
3. Content must be of high quality if students are to engage in learning and acquire deeper understanding.
4. Curricula should ensure equity while innovating; all students, not just a select few, must benefit from social, economic and technological changes.
5. Careful planning and alignment is critically important for effective implementation of reforms.

In response to these challenges, working group members and partners are co-creating "design principles" for changes in curricula and education systems that will be relevant in different countries over time.

Concept, content and topic design:

- **Student agency.** The curriculum should be designed around students to motivate them and recognise their prior knowledge, skills, attitudes and values.
- **Rigour.** Topics should be challenging and enable deep thinking and reflection.
- **Focus.** A relatively small number of topics should be introduced in each grade to ensure the depth and quality of students' learning. Topics may overlap in order to reinforce key concepts.

- **Coherence.** Topics should be sequenced to reflect the logic of the academic discipline or disciplines on which they draw, enabling progression from basic to more advanced concepts through stages and age levels.
- **Alignment.** The curriculum should be well-aligned with teaching and assessment practices. While the technologies to assess many of the desired outcomes do not yet exist, different assessment practices might be needed for different purposes. New assessment methods should be developed that value student outcomes and actions that cannot always be measured.
- **Transferability.** Higher priority should be given to knowledge, skills, attitudes and values that can be learned in one context and transferred to others.
- **Choice.** Students should be offered a diverse range of topic and project options, and the opportunity to suggest their own topics and projects, with the support to make well-informed choices.

Process design:

- **Teacher agency.** Teachers should be empowered to use their professional knowledge, skills and expertise to deliver the curriculum effectively.
- **Authenticity.** Learners should be able to link their learning experiences to the real world and have a sense of purpose in their learning. This requires interdisciplinary and collaborative learning alongside mastery of discipline-based knowledge.
- **Inter-relation.** Learners should be given opportunities to discover how a topic or concept can link and connect to other topics or concepts within and across disciplines, and with real life outside of school.
- **Flexibility.** The concept of "curriculum" should be developed from "predetermined and static" to "adaptable and dynamic". Schools and teachers should be able to update and align the curriculum to reflect evolving societal requirements as well as individual learning needs.
- **Engagement.** Teachers, students and other relevant stakeholders should be involved early in the development of the curriculum, to ensure their ownership for implementation.

Next steps

This paper summarises a global effort for education change. You are invited to add your voice and your support to its visions and ideas by joining the Working Group of the OECD Education 2030 project.

The group is collecting ideas and examples of good practice for making the learning framework actionable. They call on:

- National, regional and local governments to share their policy design and curriculum design experiences related to the learning framework
- Students, teachers, school leaders, and parents to share practices and experiences as concrete examples of using the OECD Learning Compass 2030
- Experts and researchers to help strengthen the links between evidence-based policy and practice, especially on the constructs of the framework
- Local communities, professional associations and industries, including representatives of teachers' unions and the business sector, to share practices of supporting student learning and creating appropriate learning environments
- International communities and organisations to contribute to the OECD Education 2030 dialogue in support of the UN Sustainable Development Goal 4.7 and other relevant initiatives.

Annex 1: Contributors

Chair of Education 2030

Jorn Skovsgaard (Senior Adviser, Ministry of Education, Denmark)

Advisory group

João Costa (Secretary of State for Education, Portugal)

Suzanne Dillon (Assistant Chief Inspector, Department of Education and Skills, Ireland)

Moonhee Kim (Minister, Permanent Delegation of the Republic of Korea to the OECD, Korea)

Kan Hiroshi Suzuki (Special Advisor to the Minister of Education, Sports, Culture, Science and Technology, Japan)

Education 2030 National Coordinators and Contact Persons for Policy Questionnaire on Curriculum Redesign

Australia: Hilary Dixon (ACARA) and Robert Randall (ACARA)

Argentina: Mercedes Miguel (Ministerio de Educación Nacional)

Canada, Ontario: Shirley Kendrick (Ontario Ministry of Education) and Cathy Montreuil (Ontario Ministry of Education)

Chile: Alejandra Arratia Martínez (Ministry of Education) and Ana Labra Welden (Ministry of Education)

China: Yan Wang (National Institute of Education Sciences)

Costa Rica: Rosa Carranza (Ministerio de Educación Pública) and Alicia Vargas (Ministerio de Educación Pública)

Czech Republic: Hana Novotna (Czech School Inspectorate)

Denmark: Christian Rasmussen (Ministry of Education) and Pernille Skou Bronner Andersen (Ministry of Education)

Estonia: Pille Liblik (Ministry of Education and Research)

Finland: Aki Tornberg (Ministry of Education and Culture) and Erja Vitikka (Finnish National Agency for Education)

Hong Kong, China: Joe NG (The Government of the Hong Kong Special Administrative Region Education Bureau)

Ireland: Linda Neary (Department of Education and Skills)

Japan: Takanori Bando (MEXT), Saori Oda (National Institute for Educational Policy Research) and Shun Shirai (MEXT)

Kazakhstan: Azhar Kabdulinova (Nazarbayev Intellectual Schools AEO) and Dina Shaikhina (Nazarbayev Intellectual Schools AEO)

Korea: Mee-Kyeong Lee (Korea Institute for Curriculum and Evaluation) and Eun Young Kim (Korean Educational Development Institute)

Mexico: Elisa Bonilla Rius (Secretaría de Educación Pública)

Netherlands: Jeanne van Loon (Dutch Ministry of Education, Culture and Science)

New Zealand: Pauline Cleaver (Ministry of Education) and Gracielli Ghizzi-Hall (Ministry of Education)

Norway: Elisabeth Buk-Berge (Ministry of Education and Research) and Bente Heian (Norwegian Directorate for Education and Training)

Poland: Danuta Pusek (Ministry of National Education)

Portugal: Eulália Alexandre (Ministry of Education)

Russia: Maria Dobryakova (National Research University Higher School of Economics), Tatiana Meshkova (National Research University Higher School of Economics) and Elena Sabelnikova (National Research University Higher School of Economics)

Singapore: Low Ee Ling (National Institute of Education, Nanyang Technological University)

South Africa: Suren Govender (Department of Basic Education) and Hleki Mabunda (Department of Basic Education)

Sweden: Johan Börjesson (Swedish National Agency for Education)

Turkey: Alpaslan Durmus (Head of Board of Education, MoNE), Mustafa Hilmi Çolakoglu (Deputy Undersecretary, MoNE), Hasan Kavgaci (Member of Board of Education, MoNE), Toper Akbaba (Head of Curriculum Department Board of Education, MoNE), Özlem Kalkan (Teacher-Expert, MoNE), Şadiye İnci (Teacher-Expert, MoNE) and Ayhan İncirci (Teacher-Expert, MoNE)

United Kingdom, Scotland: Jonathan Wright (Education Analysis)

United Kingdom, Wales: Rhiannon Davies (Education and Public Services Group)

Vietnam: Luong Viet Thai (Vietnam Institute of Education Sciences)

Education 2030 Curriculum Experts

Hungary: Valeria Csepe (Eszterházy Károly University) and Nora Katona (Eszterházy Károly University)

India: Monal Jayaram Poduval (Piramal Foundation for Education Leadership), Lopa Gandhi (Gandhi Fellowship), Shrestha Ganguly (Piramal Foundation for Education Leadership) and Shobhana Panikar (Kaivalya Education Foundation)

United Kingdom, Northern Ireland: Carmel Gallagher (International Bureau for Education)

United States: William Schmidt (Michigan State University)

Contributors from OECD countries and jurisdictions

Australia: Danielle Cavanagh (ACARA), Patrick Donaldson (Permanent Delegation of Australia to the OECD), Hilary Dixon (ACARA), Mark McAndrew (ACARA) and Robert Randall (ACARA)

Belgium: Dominique Denis (Ministère de la Fédération Wallonie-Bruxelles) and Marie-Anne Persoons (Flemish Department of Education and Training)

Canada: Council of Ministers of Education Canada - CMEC: Marie Macauley; **Ontario:** Richard Franz (Ontario Ministry of Education), Angela Hinton (Ontario Ministry of Education), Cathy Montreuil (Ontario Ministry of Education), Safa Zaki (Ontario Ministry of Education), Lori Stryker (Ontario Ministry of Education) and Cresencia Fong (Ontario Ministry of Education); **Quebec:** Julie-Madeleine Roy (Ministère de l'Éducation et de l'Enseignement supérieur); **Manitoba:** Carolee Buckler (Manitoba Education and Advanced Learning) and Dallas Morrow (Manitoba Department of Education and Training).

Chile: Eliana Chamizo Álvarez (Ministry of Education) and Ana Labra Welden (Ministry of Education)

Denmark: Rasmus Biering-Sorensen (Danish Ministry of Education), Jens Rasmussen (Aarhus University) and Pernille Skou Bronner Andersen (Danish Ministry of Education)

Estonia: Heli Aru-Chabilan (Ministry of Education and Research), Eve Kikas (Tallinn University), Maie Kitsing (Ministry of Education and Research), Pille Liblik (Ministry of Education and Research) and Katrin Rein (Permanent Representation of Estonia to the OECD and UNESCO)

Finland: Aleksi Kalenius (Permanent Delegation of Finland to the OECD) and Anneli Rautiainen (Finnish National Agency for Education)

France: Claudio Cimelli (Ministère de l'Éducation Nationale), Mireille Lamouroux (Ministère de l'Éducation Nationale), Pascale Montrol-Amouroux (Ministère de l'Éducation Nationale) and Daniel Schlosser (Permanent Delegation of France to the OECD)

Germany: Jutta Illichmann (Bundesministerium für Bildung und Forschung) and Elfriede Ohrnberger (Bayerisches Staatsministerium für Bildung und Kultus, Wissenschaft und Kunst)

Hungary: Andras Hlacs (Permanent Delegation of Hungary to the OECD), László Limbacher (Ministry of Human Capacities) and Emese Pupek (Ministry of Human Capacities)

Iceland: Ásgerdur Kjartansdóttir (Ministry of Education, Science and Culture) and Ásta Magnúsdóttir (Ministry of Education, Science and Culture)

Ireland: Suzanne Dillon (Department of Education and Skills), Breda Naughton (Department of Education and Skills) and Linda Neary (Department of Education and Skills)

Israel: Sivan Kfir Katz (Permanent Delegation of Israel to the OECD)

Italy: Donatella Solda Kutzmann (Ministry of Education)

Japan: Kazuo Akiyama (MEXT), Hajime Furusaka (MEXT), Masafumi Ishikawa (MEXT), Takashi Kiryu (Permanent Delegation of Japan to the OECD), Yamaguchi Masakazu (MEXT), Hideaki Matsugi (MEXT), Takashi Muroa

(Permanent Delegation of Japan to the OECD), Hajime Shirouzu (The University of Tokyo), Kan Hiroshi Suzuki (MEXT), Hiroki Toyooka (MEXT), Taijiro Tsuruoka (MEXT), Aya Saito (MEXT) and Shun Shirai (MEXT)

Korea: Moonhee Kim (Permanent Delegation of the Republic of Korea to the OECD), Mee-Kyeong Lee (Korea Institute for Curriculum and Evaluation), Keun Ho Lee (Korea Institute for Curriculum and Evaluation), Kee-Joon Yoon (Korea Institute for Curriculum and Evaluation), Hee-Hyun Byun (Korea Institute for Curriculum and Evaluation), Eun Young Kim (Korean Educational Development Institute) and Su-Jin Choi (Korean Educational Development Institute)

Luxembourg: Michel Lanners (Ministère de l'Éducation nationale, de l'Enfance et de la Jeunesse)

Mexico: Carla Musi (Permanent Delegation of Mexico to the OECD) and Carlos Tena (Permanent Delegation of Mexico to the OECD)

Netherlands: Marjolijn de Boer (Ministry of Education Culture and Science), Willem Rosier (SLO) and Jeanne van Loon (Dutch Ministry of Education, Culture and Science)

New Zealand: Pauline Cleaver (Ministry of Education)

Norway: Elisabeth Buk-Berge (Ministry of Education and Research) and Bente Heian (Norwegian Directorate for Education and Training)

Poland: Rafal Lew-Starowicz (Ministry of National Education) and Danuta Pusek (Ministry of National Education)

Portugal: Eulália Alexandre (Ministry of Education), João Costa (Ministry of Education) and Luisa Ucha-Silva (Ministry of Education)

Spain: Carmen Tovar Sanchez (Ministry of Education, Culture and Sport), Jaime Vaquero (Ministry of Education, Culture and Sport) and María Saladich (Délégations Permanentes de l'Espagne auprès de l'OCDE, l'UNESCO et le Conseil de l'Europe)

Sweden: Johan Börjesson (Swedish National Agency for Education) and Ann-Christin Hartman (Swedish National Agency for Education)

Turkey: Mustafa Hilmi Colakoglu (Deputy Undersecretary, MONE), Toper Akbaba (Head of Curriculum Department Board of Education, MONE), Banu Özdemir (Teacher-Expert, MONE), Özlem Kalkan (Teacher-Expert, MONE) and Şadiye İnci (Teacher-Expert, MONE)

United Kingdom, Scotland: Joan Mackay (Education Scotland), Judith Tracey (Scottish Government), Kit Wyeth (Scottish Government) and Jonathan Wright (Scottish Government); **Wales:** Steve Davies (Education and Public Service Group) and Kevin Mark Palmer (Education Achievement Service for South East Wales)

United States: Mary Coleman (U.S. Department of Education)

Contributors from partner countries and economies

Argentina: Inés Cruzalegui (Ministerio de Educación Nacional) and Mercedes Miguel (Ministerio de Educación Nacional)

China: Yangnan Wang (National Center for Education Development Research) and Haixia Xu (National Center for Education Development Research)

Costa Rica: Alicia Vargas (Ministerio de Educación Pública)

Hong Kong, China: Chi-kong Chau (The Government of the Hong Kong Special Administrative Region Education Bureau), Joe NG (The Government of the Hong Kong Special Administrative Region Education Bureau), Ashley Pak-wai Leung (The Government of the Hong Kong Special Administrative Region Education Bureau) and Vincent Siu-chuen Chan (The Government of the Hong Kong Special Administrative Region Education Bureau)

Indonesia: Taufik Hanafí (Ministry of Education and Culture)

Kazakhstan: Zhanar Abdildina (Nazarbayev Intellectual Schools AEO), Yeldos Nurlanov (JSC Information-Analytical Center) and Aizhan Ramazanova (Nazarbayev Intellectual Schools AEO)

Latvia: Guntars Ctalaks (National Education Centre), Jelena Muhina (Ministry of Education and Science) and Zane Olina (Competency Based Curriculum Project, National Centre for Education)

Lebanon: Rana Abdallah (CERD)

Lithuania: Šarūnė Nagrockaitė (Vilnius University) and Irena Raudienė (Ministry of Education and Science)

Russia: Kirill Bykov (Ambassade de Russie en France), Maria Dobryakova (National Research University Higher School of Economics), Isak Froumin (National Research University Higher School of Economics), Anastasia Sviridova (Far Eastern Federal University) and Shivleta Tagirova (Ministry of Education and Science - MEC)

Saudi Arabia: Nayyaf Aljabri (Ministry of Education)

Singapore: Oon Seng Tan (National Institute of Education, Nanyang Technological University)

Slovenia: Ksenija Bregar-Golobic (Ministry of Education, Science and Sport)

United Arab Emirates: Tareq Mana S. Al Otaiba (Abu Dhabi Crown Prince Court)

Viet Nam: Tran Cong Phong (Vietnam Institute of Educational Sciences - VNIES), Do Duc Lan (Vietnam Institute of Educational Sciences - VNIES), Anh Nguyen Ngoc (Vietnam Institute of Educational Sciences - VNIES) and Luong Viet Thai (Vietnam Institute of Educational Sciences - VNIES)

Observers

European Union: Francesca Crippa and Ivana Vrhovski

UNESCO ESD: Alexander Leicht

UNESCO IBE: Carmel Gallagher and Mmantsetsa Marope

Group leaders of the thematic working groups

Future we want: Yuhyun Park (DQ Institute, Singapore)

Learner Agency: Luisa Ucha (Ministry of Education, Portugal), Angga Dwi Martha (Indonesia) and Suzanne Dillon (Department of Education and Skills, Ireland)

Construct Analysis: Kimberly Schonert-Reichl (University of British Columbia, Canada), Darla Deardorff (Duke University, United States), Katariina Salmela-Aro (University of Helsinki, Finland) and Raphaela Schlicht-Schmälzle (Michigan State University, United States)

Transformative Competencies & Action-Anticipation-Reflection Cycle: Polly Akhurst (Sky School, United Kingdom) and Richard Franz (Ontario Ministry of Education, Canada)

Foundational skills & Literacies for 2030: Maria Dobryakova (National Research University Higher School of Economics National Research, Russia) and Isak Frumin (National Research University Higher School of Economics, Russia)

Knowledge and Skills for 2030: Roderick Allen (School District 79 - Cowichan Valley, Canada) and Mary-Elizabeth Wilson (GEMS Education, United States)

Attitudes and Values for 2030: Connie Chung (United States)

Visuals/Communication: Juan-Carlos López Tavera (Knotion, Mexico)

Glossary: Raphaela Schlicht-Schmälzle (Michigan State University, United States)

(Co-)Authors of papers contributing to the Education 2030 project

Tadahiko Abiko (Kanagawa University, Japan)

Alejandro Adler (University of Pennsylvania, United States)

Guillermo José Aguirre-Esponda (Grupo Aguirre – Innovalia, Mexico)

Rod Allen (School District 79 - Cowichan Valley, Canada)

Kazuto Ataka (Yahoo Japan Corporation, Japan)

Julia Atkin (Learning by Design, Australia)

Richard Bailey (Richard Bailey Education and Sport Ltd, United Kingdom)

Anja Balanskat (European Schoolnet, Belgium)

Tom Bentley (RMIT University, Australia)

Thor Berger (Lund University, Sweden)

Stephen Billett (Griffith University, Australia)

Peter Bishop (Teach the Future, United States)
Marjolijn de Boer (Ministry of Education Culture and Science, Netherlands)
M. Anne Britt (Northern Illinois University, United States)
Jeroen Bron (Institute for Curriculum Development, Netherlands)
Kathryn Bullard (Harvard University, United States)
Marius R. Busemeyer (University of Konstanz, Germany)
Connie Chung (United States)
Anita Collins (University of Canberra, Australia)
Joao Costa (Ministry of Education, Portugal)
John Dunn (Kings College, United Kingdom)
Charles Fadel (Centre of Curriculum Redesign, United States)
Lianghuo Fan (University of Southampton, United Kingdom)
Franziska Felder (University of Birmingham, United Kingdom)
Andra Fernate (Latvian Academy of Sport Education, Latvia)
Carl Benedikt Frey (University of Oxford, United Kingdom)
Emma Garcia (Economic Policy Institute and Georgetown University, United States)
A.C. Grayling (New College of the Humanities, United Kingdom)
Jen Groff (MIT Media Lab, United States)
Irmeli Halinen (Metodix Oy, Finland)
Ross Hall (Ashoka, United Kingdom)
Valerie Hannon (Innovation Unit, United Kingdom)
Helen Haste (Harvard Graduate School of Education, United States)
Kit-Tai Hau (Chinese University of Hong Kong, Hong Kong, China)
Martin Henry (Education International – EI, Belgium)
Hideyuki Horii (Innovative Schools Network/University of Tokyo, Japan)
Muir Houston (University of Glasgow, United Kingdom)
Rachael Jacobs (Western Sydney University, Australia)
Hyung-Mi Joo (Korea Institute for Curriculum and Evaluation, Korea)
Aleksi Kalenius (Ministry of Education and Culture, Finland)
Kévin Kok Heang (Ingénieur Arts et Métiers, France)
Daniel Kunin (Stanford University, United States)
Phil Lambert (Phil Lambert Consulting, Australia)
Charles Leadbeater (United Kingdom)
Anke Li (The Pennsylvania State University, United States)
Laura Lippman (United States)
Zbigniew Marciniak (Ministry of Science and Higher Education, Poland)
Peeter Mehisto (United Kingdom)
Chiara Monticone (OECD, France)
Martin Mulder (Wageningen University, Netherlands)
Johan Muller (University of Cape Town, South Africa)
Takashi Murao (Permanent Delegation of Japan to OECD, Japan)

Kaoru Nasuno (The University of Tokyo, Japan)
Nienke Nieveen (Technische Universiteit Eindhoven, Netherlands)
Tim Oates (Cambridge Assessment, United Kingdom)
Karine Oganisjana (Riga Technical University, Latvia)
Renato Operti (UNESCO IBE)
Karmijn van de Oudewetering (University of Amsterdam, Netherlands)
Yuhyun Park (DQ Institute, Singapore)
Medjy Pierre-Louis (Harvard University, United States)
Saemah Rahman (Universiti Kebangsaan Malaysia, Malaysia)
Katherine Ross (Chilean Civil Service, Chile)
Jean-François Rouet (Université de Portiers, France)
Calin Rus (Intercultural Institute, Romania)
Dominique S. Rychen (Former Project Director of DeSeCo, Switzerland)
Katriina Salmela-Aro (University of Helsinki, Finland)
Raphaela Schlicht-Schmalzle (Michigan State University, United States)
William Schmidt (Michigan State University, United States)
Kimberly A. Schonert-Reichl (University of British Columbia, Canada)
Martin Seligman (University of Pennsylvania, United States)
Henk Sligte (Kohnstamm Instituut, Netherlands)
Julie Soderman (Michigan State University, United States)
Laurence Steinberg (Temple University, United States)
Namji Steinemann (East-West Center, United States)
Kan Hiroshi Suzuki (MEXT, Japan)
Vishal Talreja (Dream a Dream, India)
Philip Tomporowki (The University of Georgia, United States)
Joke Voogt (University of Amsterdam, Netherlands)
Nancy Walt (British Columbia Ministry of Education, Canada)
Conrad Wolfram (computerbasedmath, United Kingdom)
Michael Young (UCL Institute of Education, United Kingdom)

Further contributors

Kiyomi Akita (Innovative Schools Network/The University of Tokyo, Japan)
Ilayda Bilgin (Innovative Schools Network/MEF High School Istanbul, Turkey)
Veronica Boix Mansilla (Project Zero, Harvard Graduate School of Education, United States)
Alexander Browman (Boston College, United States)
Darryl Buchanan (Association of Independent Schools of NSW, Australia)
Jeppe Bundsgaard (Aarhus University, Denmark)
Nick Chambers (Education and Employers, United Kingdom)
Sharon Cheers (Association of Independent Schools of NSW, Australia)
Bei Cheng (National Institute of Education Sciences, China)
Aldo M. Costa (Universidade da Beira Interior, Portugal)
Cláudia Costin (CEIPE - Fundação Getúlio Vargas, Brazil)

Allan Michel Jales Coutinho (CEIPE - Fundação Getulio Vargas, Brazil)
Proserpina Dhlamini-Fisher (UWC International, United Kingdom)
Graham Donaldson (University of Glasgow, United Kingdom)
Jane Drake (International Baccalaureate Organization, Netherlands)
Celina Faerch (Student, UWC Robert Bosch College, Germany)
Michael Fullan (New Pedagogies for Deep Learning, Canada)
Eduardo Garcia (Knotion, Mexico)
Howard Earl Gardner (Harvard Graduate School of Education, United States)
Denise Gallucci (GEMS Americas, United States)
Fiona Gatty (University of Oxford, United Kingdom)
Jenny Gillett (International Baccalaureate Organization, Netherlands)
Ger Graus (KidZania, United Kingdom)
Tomasz Greczyło (Institute of Experimental Physics, Poland)
Randa Grob (Porticus, Switzerland)
Anna Gromada (Kalecki Foundation, Poland)
Gábor Halász (Eötvös Loránd University, Hungary)
Robert Harrison (International Baccalaureate Organization, Netherlands)
Kristy Howells (Canterbury Christ Church University, United Kingdom)
Archana Iyer (Teach for all, India)
Tony Jackson (Asia Society, United States)
Yumi Jeung (Future Class Network, Korea)
Chanpil Jung (Future Class Network, Korea)
Lord Jim Knight (Tes, United Kingdom)
Ulrich Kober (Bertelsmann Foundation, Germany)
Børge Frank Koch (UC SYD, Denmark)
Wendy Kopp (Teach for All, United States)
Petyr Koubek (National Institute for Education, Czech Republic)
Linda Lam (Student, Hong Kong, China)
Clive Ka-lun Lee (Yidan Prize Foundation, Hong Kong, China)
King Hei Lee (Rotaract of Chu Hai College, Hong Kong, China)
Jonathan Lee (Student, UWC Maastricht, Netherlands)
Marianne Lindheim (The Norwegian Association of Local and Regional Authorities, Norway)
Ou Lydia Liu (Educational Testing Service, United States)
Fangli Liu (National Institute of Education Sciences, China)
Janet Looney (European Institute of Education and Social Policy, France)
Daniel Lovelock (UWC International, United Kingdom)
George Lueddeke (One Health Commission, United States)
Anthony Mackay (Centre for Strategic Education, Australia)
Alexandra Marques (Aga Khan Foundation Portugal)
David Miele (Boston College, United States)
Astrid Mogstad Hoivik (Nettverk Nordmøre, Norway)

Alan Ricardo Salceda Monge (Student, Unilider, Mexico)
David Montemurro (University of Toronto, Canada)
Ralph Müller-Eiselt (Bertelsmann Stiftung, Germany)
Armanzhan Muratbayev (Student, Kazakhstan)
Christine Niewöhner (Siemens Stiftung, Germany)
Essie North (Big Change, United Kingdom)
Marion Nouvellon (Student, UWC Maastricht, Netherlands)
Yorihisa Ohneda (Saitama Prefecture, Japan)
Ryan S. Olson (Institute for Advanced Studies in Culture, United States)
Pascal Paulus (Aga Khan Foundation Portugal)
Cathy Rubin (CMRubinWorld, United States)
Kevin Ruth (ECIS, United Kingdom)
Ingrid Schoon (University College London, United Kingdom)
Nobert Seel (University of Freiburg, Germany)
Sean Slade (ASCD, United States)
Keisha Siriboe (The University of Hong Kong, Hong Kong, China)
Luana Sores (Student, UWC Maastricht, Netherlands)
Nenad Stamatovic (UWC Robert Bosch College, Germany)
Tanya Surawski (UWC Maastricht, Netherlands)
Deborah Sutch (International Baccalaureate Organization, Netherlands)
Noel Trainor Padilla (Knotion, Mexico)
Kentaro Tsukamoto (Tokyo Gakugei University, Japan)
Hannah Tümpel (UWC International, United Kingdom)
Noemí Valencia de Trainor (Knotion, Mexico)
Tao Wang (Institute of Curriculum and Instruction, East China Normal University, China)
Ilknur West (Innovative Schools Network /MEF High School Istanbul, Turkey)
Will Williams (Will Williams Meditation, United Kingdom)
David Ka Yu Wong (Chen Yidan Foundation, Hong Kong, China)
Stanton Wortham (Boston College, United States)
Gökhan Yücel (The Istanbul Center for Digital Affairs, Turkey)
Annika Zettl (Student, UWC Robert Bosch College, Germany)
Tracy Zilm (ACARA, Australia)
Kara Zumbink (Education Y, Germany)

OECD Secretariat

Andreas Schleicher, Director for Education and Skills
Yuri Belfali, Head of Division
Miho Taguma, Project Manager, Senior Analyst
Lars Barteit, Analyst
Esther Carvalhaes, Analyst
Eva Feron, Analyst
Florence Gabriel, Analyst

Kevin Gillespie, Assistant

Tanya Ghosh, Intern

Yubai Wu, Intern

OECD Experts

Michael Stevenson (Senior Adviser PISA, United Kingdom)

Meow Hwee Lim (Consultant, Singapore)

OECD Former Secretariat members

Masafumi Ishikawa (Analyst), Shun Shirai (Analyst), Katja Anger (Research & Project Coordinator), Michaela Horvathova (Consultant), Funda Gorur (Assistant), Laura-Louise Fairley (Assistant), Parissa Nahani (Assistant), Sandrine Meireles (Assistant), Marco Centurioni (Intern), Yeasong Kim (Intern), Kana Moriwaki (Intern), Sila Yildirim (Intern) and Yiran Zhao (Intern)

Annex 2: List of constructs currently reviewed

The following constructs are currently under review based on the following guiding principles:

- **Clear definition:** Does the construct have a commonly used and understood definition?
- **Relevant for 2030:** Does the construct, alone or in combination with others, equip people for future challenges?
- **Interdependent:** Can we say how the construct develops in conjunction with others?
- **Impactful:** Is the construct proven to have a bearing on future life outcomes?
- **Malleable:** Can the construct be developed through the processes of learning?
- **Measurable:** Can the construct be given a comparative numerical value on a scale, or a non-numerical account?

The list is not exhaustive but constructs are selected that are closely related to the key concepts underpinning the framework.

- Adaptability/ Flexibility/ Adjustment/ Agility
- Compassion
- Conflict resolution
- Creativity/ Creative thinking/ Inventive thinking
- Critical-thinking skills
- Curiosity
- Empathy
- Engagement/Communication skills/Collaboration skills
- Equality/ Equity
- Global mind-set
- Goal orientation and completion (e.g. grit, persistence)
- Gratitude
- Growth mind-set
- Hope
- Human dignity
- Identity/Spiritual identity
- Integrity
- Justice
- Manual skills for information and communication technology (related to learning strategies)
- Manual skills related to the arts and crafts, music, physical education skills needed for the future
- Meta-learning skills (including learning to learn skills)
- Mindfulness
- Motivation (e.g. to learn, to contribute to society)
- Open mind-set (to others, new ideas, new experiences)
- Perspective-taking and cognitive flexibility
- Pro-activeness
- Problem solving skills
- Purposefulness
- Reflective thinking/Evaluating/Monitoring
- Resilience/Stress resistance
- Respect (for self, others, including cultural diversity)
- Responsibility (including locus of control)
- Risk management
- Self-awareness/Self-regulation/Self-control
- Self-efficacy/Positive self-orientation
- Trust (in self, others, institutions)

Annex 3: References

- Abadzi, H. (2015), "Training the 21st-century Worker: Policy Advice from the Dark Network of Implicit Memory", *IBE Working Papers on Curriculum Issues*, Vol. 16, <http://unesdoc.unesco.org/images/0023/002355/235521e.pdf> (accessed on 18 December 2017).
- ACARA (2013), *General Capabilities in the Australian Curriculum*, Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority, http://k10outline.scsa.wa.edu.au/_data/assets/pdf_file/0015/5217/Personal-and-social-capability.pdf.
- Atkinson, A. and F. Messy (2012), "Measuring Financial Literacy: Results of the OECD / International Network on Financial Education (INFE) Pilot Study", *OECD Working Papers on Finance, Insurance and Private Pensions*, No. 15, OECD Publishing, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/5k9cfs90fr4-en>.
- Barrick, M., M. Mount and T. Judge (2001), "Personality and Performance at the Beginning of the New Millennium: What Do We Know and Where Do We Go Next?", *International Journal of Selection and Assessment*, Vol. 9/1&2, pp. 9-30, <http://dx.doi.org/10.1111/1468-2389.00160>.
- Bassi, M. et al. (2012), *Desconectados. Habilidades, educación y empleo en América Latina*, Banco Interamericano de Desarrollo, Washington, <http://www.redetis.iipe.unesco.org/publicaciones/desconectados-habilidades-educacion-y-empleo-en-america-latina-washington-banco-interamericano-de-desarrollo-bid/#.Wjee0m8rKUK> (accessed on 18 December 2017).
- Biggs, J. (1987), *Student approaches to learning and studying*, Australian Council for Educational Research.
- Canto-Sperber, M. and Jean-Pierre Dupuy (2001), "Competencies for the Good Life and the Good Society", in Rychen, D. and L. Salganik (eds.), *Defining and selecting key competencies*, Hogrefe & Huber, <http://www.voced.edu.au/content/ngv:18652> (accessed on 07 December 2017).
- Carneiro, P., C. Crawford and A. Goodman (2007), "The Impact of Early Cognitive and Non-Cognitive Skills on Later Outcomes", *CEE Discussion Papers*, Centre for the Economics of Education, LSE, <https://EconPapers.repec.org/RePEc:cep:ceedps:0092>.
- Council of Europe (2016), *Competencies for Democratic Culture: Living Together as Equals in Culturally Diverse Democratic Societies*, Council of Europe Publishing, Strasbourg, http://www.coe.int/t/dg4/education/Source/competences/CDC_en.pdf.
- Cunha, F., J. Heckman and S. Schennach (2010), "Estimating the Technology of Cognitive and Noncognitive Skill Formation", *Discussion Paper Series*, No. 4702, IZA, Bonn, <http://ftp.iza.org/dp4702.pdf> (accessed on 18 December 2017).
- Davis and Coupez (2009), *European NGO Confederation for Relief and Development and Development Education Exchange in Europe Project*.
- Eccles, J. and J. Gootman (2002), *Community Programs to Promote Youth Development*, National Academies Press, Washington, D.C., <http://dx.doi.org/10.17226/10022>.
- Education Scotland (2008), *Curriculum for Excellence*, The Scottish Government, Edinburgh, <http://www.gov.scot/resource/doc/226155/0061245.pdf> (accessed on 18 December 2017).
- European Centre for the Development of Vocational Training (Cedefop) (2014), *A Terminology of European Education and Training*, Publications office of the European Union, Luxembourg, <http://dx.doi.org/10.2801/15877>.
- Foray, D. and J. Raffo (2012), "Business-Driven Innovation: Is it Making a Difference in Education?: An Analysis of Educational Patents", *OECD Education Working Papers*, No. 84, OECD Publishing, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/5k91d17pc835-en>.
- Francis, L. and W. Kay (1995), *Teenage Religion and Values*, Gracewing Fowler Wright, Leominster.
- Furlong, M. et al. (2003), "Multiple Contexts of School Engagement: Moving Toward a Unifying Framework for Educational Research and Practice", *The California School Psychologist*, Vol. 8/1, pp. 99-113, <http://dx.doi.org/10.1007/BF03340899>.
- G20 (2012), *G20 Leaders Declaration*, [http://www.bmjv.de/SharedDocs/Downloads/EN/G20/G20%20Leaders%20Declaration%20\(Los%20Cabos%20Summit\).pdf?__blob=publicationFile&v=2](http://www.bmjv.de/SharedDocs/Downloads/EN/G20/G20%20Leaders%20Declaration%20(Los%20Cabos%20Summit).pdf?__blob=publicationFile&v=2) (accessed on 18 December 2017).
- Goodman, A. et al. (2015), *Social and emotional skills in childhood and their long-term effects on adult life*, Institute of Education, UCL, <http://www.eif.org.uk/wp-content/uploads/2015/03/EIF-Strand-1-Report-FINAL1.pdf> (accessed on 18 December 2017).
- Greenberg, P. (1992), "Ideas that work with Young Children", *Young Children* July, pp. 10-17.

- Gregory, A. and A. Sadeh (2012), "Sleep, emotional and behavioral difficulties in children and adolescents", *Sleep Medicine Reviews*, Vol. 16/2, pp. 129-136, <http://dx.doi.org/10.1016/j.smrv.2011.03.007>.
- Gutman, L. and I. Schoon (2003), *The Impact of Non-cognitive skills on outcomes for young people: Literature Review*, Institute of Education, University of London.
- Halstead, M. and M. Taylor (2000), *The Development of Values, Attitudes and Personal Qualities– A Review of Recent Research*, National Foundation for Educational Research, Berkshire, <https://www.nfer.ac.uk/publications/91009/91009.pdf> (accessed on 18 December 2017).
- Hannon, V. and Peterson A (2017), *Thrive: Schools Reinvented for the real challenges we face*, Innovation Unit Press, London, http://www.innovationunit.org/wp-content/uploads/2017/04/Thrive_Preface.pdf (accessed on 15 December 2017).
- Harris, K., R. Berkowitz King and P. Gordon-Larsen (2005), "Healthy Habits among Adolescents: Sleep, exercise, diet, and body image", in Moore, K. and L. Lippman (eds.), *What do children need to flourish?: Conceptualizing and measuring indicators of positive development*, Springer Science + Business Media, New York.
- Haste, H. (2001), "Ambiguity, Autonomy, and Agency: Psychological Challenges to New Competence", in Rychen, D. and L. Salganik (eds.), *Defining and selecting key competencies*, Hogrefe & Huber, <http://www.voced.edu.au/content/ngv:18652> (accessed on 07 December 2017).
- Hawkins, J., S. Oesterle and K. Hill (2004), *Successful Young Adult Development*, The Bill & Melinda Gates Foundation, Washington, <https://docs.gatesfoundation.org/documents/successfuldevelopment.pdf> (accessed on 18 December 2017).
- Heckman, J., J. Stixrud and S. Urzua (2006), "The Effects of Cognitive and Noncognitive Abilities on Labor Market Outcomes and Social Behavior", No. 12006, National Bureau of Economic Research, Cambridge, MA, <http://dx.doi.org/10.3386/w12006>.
- James, M. et al. (eds.) (2011), *The Framework for the National Curriculum: A Report by the Expert Panel for the National Curriculum Review*, Department for Education, UK, https://www.researchgate.net/publication/258423191_The_Framework_for_the_National_Curriculum_A_Report_by_the_Expert_Panel_for_the_National_Curriculum_Review (accessed on 18 December 2017).
- Kautz, T. et al. (2014), "Fostering and Measuring Skills: Improving Cognitive and Non-Cognitive Skills to Promote Lifetime Success", No. 110, OECD, <https://www.oecd.org/edu/cei/Fostering-and-Measuring-Skills-Improving-Cognitive-and-Non-Cognitive-Skills-to-Promote-Lifetime-Success.pdf> (accessed on 15 December 2017).
- Kegan, R. (2001), "Competencies as working epistemologies: Ways we want adults to know", in Rychen, D. and L. Salganik (eds.), *Defining and selecting key competencies*, Hogrefe & Huber, <http://www.voced.edu.au/content/ngv:18652> (accessed on 07 December 2017).
- Lai, E. (2011), *Motivation: A Literature Review*, Pearson, <http://www.pearsonassessments.com/research>. (accessed on 15 December 2017).
- Lai, E. (2011), *Metacognition: A Literature Review Research Report*, Pearson, https://images.pearsonassessments.com/images/tmrs/Metacognition_Literature_Review_Final.pdf (accessed on 15 December 2017).
- Lickona, T. et al. (2005), *Smart and good high schools: Integrating excellence and ethics for success in school, work, and beyond*, Center for the 4th and 5th R's (Respect and Responsibility), Cortland, NY, <https://www2.cortland.edu/centers/character/high-schools/SnGReport.pdf> (accessed on 15 December 2017).
- Lippman, L. et al. (2008), *A Developmental Perspective on College and Workplace Readiness*, Bill and Melinda Gates Foundation, Washington, DC, https://www.childtrends.org/wp-content/uploads/2013/04/Child_Trends-2008_09_15_FR_ReadinessReport.pdf (accessed on 15 December 2017).
- Lippman, L. et al. (2014), "Positive and protective factors in adolescent well-being", in Ben-Arieh, A. et al. (eds.), *Handbook of Child Well-Being: Theories, Methods and Policies in Global Perspective*, Springer Reference.
- Lippman, L. et al. (2015), *Key Soft Skills that Foster Youth Workforce Success; Toward a Consensus Across Fields*, Child Trends Publishing, Washington, DC, <https://www.childtrends.org/wp-content/uploads/2015/06/2015-24WFCSoftSkills1.pdf> (accessed on 15 December 2017).
- Li, Y. et al. (2008), "Out-of-School Time Activity Participation, School Engagement and Positive Youth Development: Findings from the 4-H Study of Positive Youth Development", *Journal of Youth Development*, Vol. 3/3, pp. 22-Jul, <http://dx.doi.org/10.5195/JYD.2008.284>.

- Marks, G. (2014), *Education, social background and cognitive ability*, Routledge, <https://www.routledge.com/Education-Social-Background-and-Cognitive-Ability-The-decline-of-the/Marks/p/book/9780415842464> (accessed on 18 December 2017).
- Mevarech, Z. and B. Kramarski (2014), *Critical Maths for Innovative Societies: The Role of Metacognitive Pedagogies*, OECD Publishing, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/9789264223561-en>.
- Oates, T. (2002), "Contributions to the Second DeSeCo Symposium Definition and Selection of Key Competencies", *Contributions to the Second DeSeCo Symposium*, <http://www.oecd.org/edu/skills-beyond-school/41529505.pdf#page=174> (accessed on 07 December 2017).
- Oates, T. (2003), "Key Skills/Key Competencies: Avoiding the Pitfalls of Current Initiatives", in Swiss Federal Statistical Office (SFSO) and A. Education Statistics Services Institute (ESSI) (eds.), *Contributions to the Second DeSeCo Symposium Definition and Selection of Key Competencies*, Swiss Federal Statistical Office (SFSO), Neuchâte, <http://www.oecd.org/education/skills-beyond-school/41529505.pdf> (accessed on 12 February 2018).
- OECD/EU (2017), *Boosting Social Enterprise Development: Good Practice Compendium*, OECD Publishing, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/9789264268500-en>.
- OECD (2003), "The Definition and Selection of Key Competencies Executive Summary", <https://www.oecd.org/pisa/35070367.pdf> (accessed on 15 December 2017).
- OECD (2005), "The Definition and Selection of key Competencies", <http://www.oecd.org/pisa/35070367.pdf> (accessed on 07 December 2017).
- OECD (2005), *Recommendation on Principles and Good Practices for Financial Education*, <http://www.oecd.org/finance/financial-education/35108560.pdf> (accessed on 15 December 2017).
- OECD (2012), "OECD/INFE High-Level Principles on National Strategies for Financial Education", http://www.oecd.org/daf/fin/financial-education/OECD_INFE_High_Level_Principles_National_Strategies_Financial_Education_APEC.pdf (accessed on 15 December 2017).
- OECD (2013), "Interconnected Economies Benefiting from Global Value Chains", <https://www.oecd.org/sti/ind/interconnected-economies-GVCs-synthesis.pdf> (accessed on 07 December 2017).
- OECD (2013), *OECD Skills Outlook 2013 First Results from the survey of Adult Skills*, [https://www.oecd.org/skills/piaac/Skills%20volume%201%20\(eng\)--full%20v12--eBook%20\(04%2011%202013\).pdf](https://www.oecd.org/skills/piaac/Skills%20volume%201%20(eng)--full%20v12--eBook%20(04%2011%202013).pdf) (accessed on 15 December 2017).
- OECD (2013), *PISA 2012 Assessment and Analytical Framework: Mathematics, Reading, Science, Problem Solving and Financial Literacy*, PISA, OECD Publishing, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/9789264190511-en>.
- OECD (2014), "PISA 2012 Results: Students and Money Financial literacy Skills for the 21st century (Volume VI)", *PISA 2012 Results*, Vol. VI, <http://www.oecd.org/pisa/keyfindings/PISA-2012-results-volume-vi.pdf> (accessed on 15 December 2017).
- OECD (2015), "Research Protocol for OECD Project on Assessing Progression in Creative and Critical Thinking Skills in Education", *OECD Publishing*, [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/CEFI/CD\(2015\)12&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=EDU/CEFI/CD(2015)12&docLanguage=En) (accessed on 14 December 2017).
- OECD (2015), *Skills for Social Progress: The Power of Social and Emotional Skills*, OECD Skills Studies, OECD Publishing, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/9789264226159-en>.
- OECD (2015), *Universal Basic Skills: What Countries Stand to Gain*, OECD Publishing, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/9789264234833-en>.
- OECD (2016), *Trends Shaping Education 2016*, OECD Publishing, Paris, http://dx.doi.org/10.1787/trends_edu-2016-en.
- OECD (2017), *PISA 2015 Results (Volume III): Students' Well-Being*, PISA, OECD Publishing, Paris, <http://dx.doi.org/10.1787/9789264273856-en>.
- OECD (2017), "PISA 2015 Collaborative Problem-Solving Framework", <https://www.oecd.org/pisa/pisaproducts/Draft%20PISA%202015%20Collaborative%20Problem%20Solving%20Framework%20.pdf> (accessed on 14 December 2017).
- Playfoot, J. and R. Hall (2009), *Effective Education for Employment: A global perspective A report commissioned by Edexcel and prepared by White Loop Effective Education for Employment: A global perspective*, Edexcel, White Loop, http://www.eee-edexcel.com/xstandard/docs/effective_education_for_employment_web_version.pdf (accessed on 15 December 2017).

- Proctor, R., T. Reeve and D. Weeks (1990), "A Triphasic Approach to the Acquisition of Response-Selection Skill", *Psychology of Learning and Motivation*, Vol. 26, pp. 207-240, [http://dx.doi.org/10.1016/S0079-7421\(08\)60055-9](http://dx.doi.org/10.1016/S0079-7421(08)60055-9).
- Rasberry, C. et al. (2011), "The association between school-based physical activity, including physical education, and academic performance: A systematic review of the literature", *Preventive Medicine*, Vol. 52, pp. S10-S20, <http://dx.doi.org/10.1016/j.ypmed.2011.01.027>.
- Rychen, D. (ed.) (1979), *Understanding human values: Individual and Societal*, Free Press.
- Rychen, D. and L. Salganik (2001), "The knowledge economy: A business perspective", in Rychen, D. and L. Salganik (eds.), *Defining and selecting key competencies*, Hogrefe & Huber, <http://www.voced.edu.au/content/ngv:18652> (accessed on 07 December 2017).
- Rychen, D. and L. Salganik (2001), *Defining and selecting key competencies*, Hogrefe & Huber, <http://www.voced.edu.au/content/ngv:18652> (accessed on 14 December 2017).
- Rychen, D. and L. Salganik (eds.) (2003), *Key Competencies for a Successful Life and Well-Functioning Society*, Hogrefe & Huber, Gottingen, Germany, [https://books.google.fr/books?hl=fr&lr=&id=CUhfAgAAQBAJ&oi=fnd&pg=PR5&dq=Rychen,+D.+S.,+%26+Salganik,+L.+H.+\(Eds.\)+\(2003\).+Key+competencies+for+a+successful+life+and+a+well-+functioning+society.+G%C3%B6ttingen,+Germany:+Hogrefe+%26+Huber&ots=fbJYfbS8hZ&s](https://books.google.fr/books?hl=fr&lr=&id=CUhfAgAAQBAJ&oi=fnd&pg=PR5&dq=Rychen,+D.+S.,+%26+Salganik,+L.+H.+(Eds.)+(2003).+Key+competencies+for+a+successful+life+and+a+well-+functioning+society.+G%C3%B6ttingen,+Germany:+Hogrefe+%26+Huber&ots=fbJYfbS8hZ&s) (accessed on 15 December 2017).
- Schneider, W. (2008), "The Development of Metacognitive Knowledge in Children and Adolescents: Major Trends and Implications for Education", *Mind, Brain, and Education*, Vol. 2/3, pp. 114-121, <http://dx.doi.org/10.1111/j.1751-228X.2008.00041.x>.
- Schoon, I. et al. (2015), "The Impact of early life skills on later outcomes (Final report)", in OECD (ed.), *Second scoping group meeting on early learning assessment*, OECD Publishing, Paris.
- Schulz, W. et al. (2008), *International Civic and Citizenship Education Study Assessment Framework*, http://pub.ica.nl/fileadmin/user_upload/Publications/Electronic_versions/ICCS_2009_Framework.pdf (accessed on 15 December 2017).
- Schwartz, S.H. and Bohner, G. (2001), "The Construction of Attitudes", in Tesser, A. and N. Schwarz (eds.), *Intrapersonal Processes (Blackwell Handbook of Social Psychology)*, Blackwell, Oxford, UK.
- Schwartz, S. and W. Bilsky (1987), "Toward a universal psychological structure of human values", *Journal of Personality and Social Psychology*, pp. 550-562, <http://dx.doi.org/10.1037/0022-3514.53.3.550>.
- Schwartz, S. (2012), "An Overview of the Schwartz Theory of Basic Values", *Online Readings in Psychology and Culture*, Vol. 2/1, <http://dx.doi.org/10.9707/2307-0919.1116>.
- Shapiro, J. (2002), "How Do Physicians Teach Empathy in the Primary Care Setting?", *Journal of The Association of American Medical Colleges*, Vol. 77/4, http://journals.lww.com/academicmedicine/Abstract/2002/04000/How_Do_Physicians_Teach_Empathy_in_the_Primary.12.aspx (accessed on 15 December 2017), pp. 323-328.
- Soland, J., L. Hamilton and B. Stecher (2013), "Measuring 21st Century Competencies: Guidance for Educators", *Global Cities Education Network Report*, https://www.rand.org/pubs/external_publications/EP50463.html (accessed on 15 December 2017), p. 68.
- Tomporowski, P. et al. (2008), "Exercise and Children's Intelligence, Cognition, and Academic Achievement.", *Educational Psychology Review*, Vol. 20/2, pp. 111-131, <http://dx.doi.org/10.1007/s10648-007-9057-0>.
- UN General Assembly (2000), *United Nations Millennium Declaration*, United Nations, <http://www.un.org/millennium/declaration/ares552e.htm> (accessed on 15 December 2017).
- UNESCO-IBE (2013), *Glossary of Curriculum Terminology*, www.ibe.unesco.org/fileadmin/user_upload/Publications/IBE_GlossaryCurriculumTerminology2013_eng.pdf (accessed on 15 December 2017).
- United Nations (1945), *Charter of the United Nations*, <http://www.un.org/en/charter-united-nations/> (accessed on 15 December 2017).
- United Nations (1948), *Universal Declaration of Human Rights*, http://www.ohchr.org/EN/UDHR/Documents/UDHR_Translations/eng.pdf (accessed on 15 December 2017).
- Willingham, D. (2006), *How Knowledge Helps*, American Educator, <https://www.aft.org/periodical/american-educator/spring-2006/how-knowledge-helps> (accessed on 18 December 2017).
- Young, M. et al. (2016), "Preliminary reflections and research on Knowledge, Skills, Attitudes and Values necessary for 2030".

THE FUTURE OF EDUCATION AND SKILLS Education 2030

Schools are facing increasing demands to prepare students for rapid economic, environmental and social changes, for jobs that have not yet been created, for technologies that have not yet been invented, and to solve social problems that have not yet been anticipated. Education can equip learners with the agency, the competencies and the sense of purpose to shape their own lives and contribute to the lives of others. Children entering school in 2018 will be young adults in 2030. So, change is imminent.

The aim of OECD's Education 2030: The Future of Education and Skills project is to support countries to find answers to two far-reaching questions: "What knowledge, skills, attitudes and values will today's students need to shape and thrive their world in 2030?" and "How can instructional systems develop these knowledge, skills, attitudes and values effectively?"

This OECD Education 2030 position paper considers the challenges that young people will face; suggests the importance of the concept of learner agency; proposes an overarching learning framework with transformative competencies; reviews the nature of the knowledge, skills, attitudes and values that young people will need; and ends with possible curriculum design principles. It encapsulates the key messages of the project so far.

Do you want to take part in OECD Education 2030?

OECD Education 2030 welcomes countries and stakeholders to contribute to the project. If you are interested, please contact: education2030@oecd.org.

To find out more about the project, please visit our website at: oe.cd/education2030

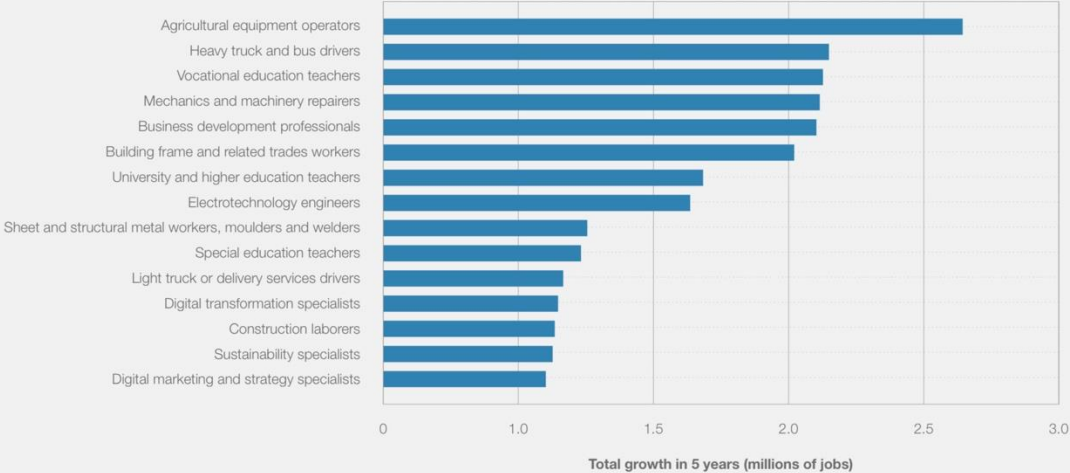
Write to us

Directorate for Education and Skills-OECD
2 rue André Pascal - 75775 Paris Cedex 16-France

FIGURE 3.4 Largest job growth, millions

Top roles ordered by largest net job growth, calculated based on ILO Occupation Employment statistics and growth reported by organizations surveyed

Source
World Economic Forum, Future of Jobs Survey 2023.

FIGURE 4.3 Skills on the rise

Share of organizations surveyed which consider skills to be increasing or decreasing in importance, ordered by the net difference.

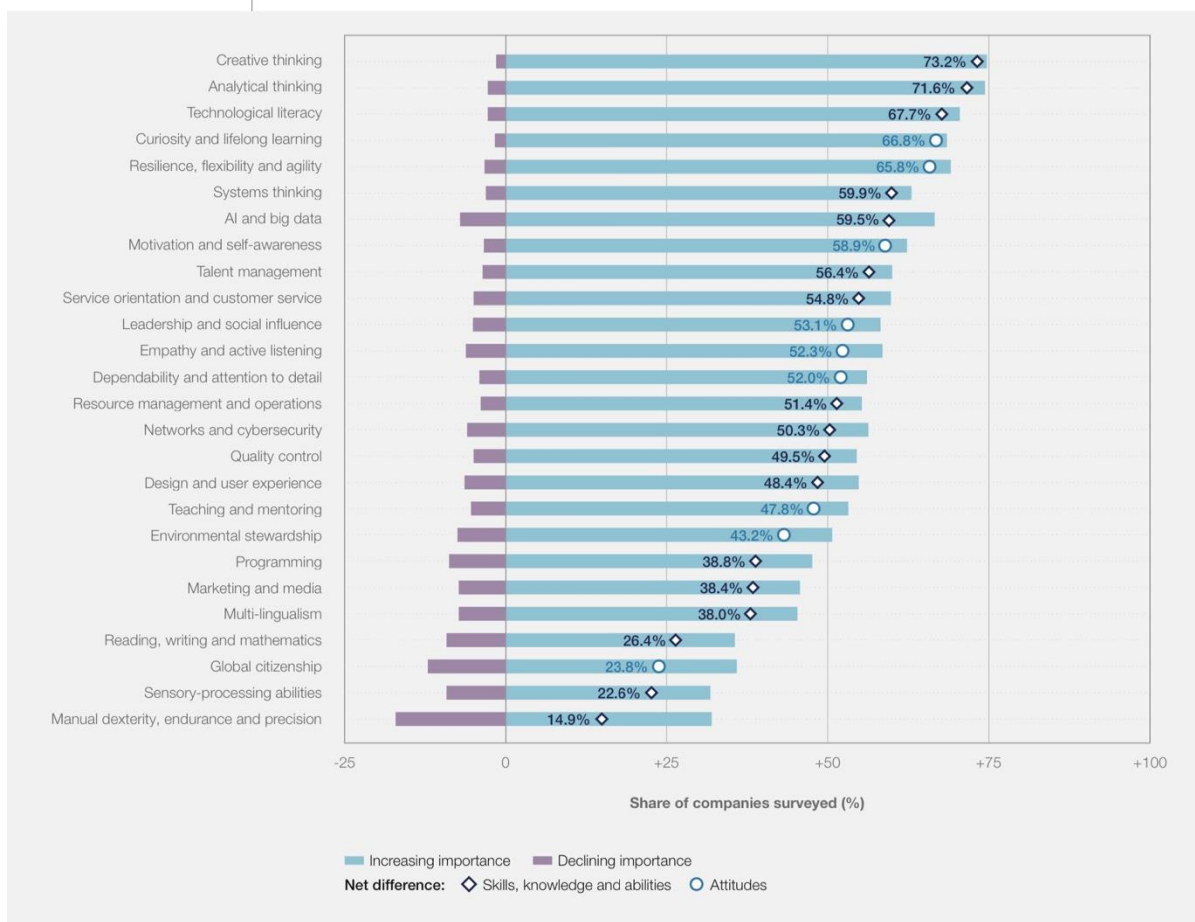
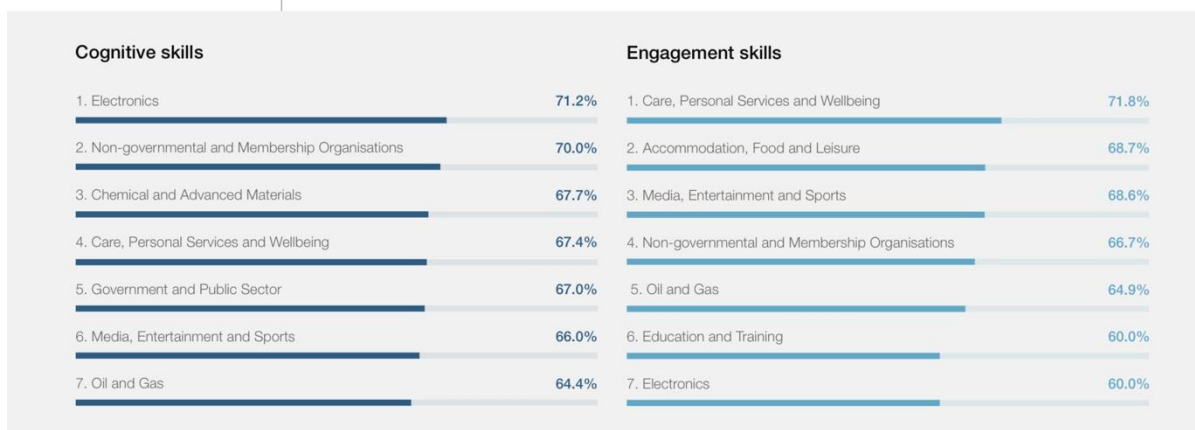

FIGURE 4.4 Top industries for increasing skill requirements, 2023–2027

Shares of organizations which consider skills within the corresponding skill category to be growing in importance for their workers from 2023 to 2027, as opposed to having stable or declining importance. The top seven industries out of the 27 studied in this report are selected in each case, and ranked.

Management skills

Source

World Economic Forum, Future of Jobs Survey 2023.

Self-efficacy, working with others and ethics

Note

The Future of Jobs Survey uses the World Economic Forum's Global Skills Taxonomy. Industries are categorised according to an optimised 27 sectors based on respondent statistics.